TDRC 662
RR [illegible]

[illegible]

274

28 FEB 1909
MADRAS

VELAN MARABUNMY VILAKKAM.

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

27
1909

By

T. S. S. Subramania Pillai,

Secretary,

SAIVASITHANTHA SABAM,

TUTICORIN.

[illegible]

[illegible]

[illegible] சுப்பிரமணியபிள்ளை,

காரியதரிசி,

சைவசித்தாந்த சபை,

தூத்துக்குடி.

Printed by "Saivaprakasam" Press

TUTICORIN.

1908.

Copy Right Registered.

Price As. 8.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுருவேநம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

இஃது

தூத்துக்குடி

சைவசித்தாந்த சபையின்

காரியதரிசி

தே. ச. சு. சுப்பிரமணியபிள்ளையால்

இயற்றப்பெற்று

தூத்துக்குடி

சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Registered.

1908.

26 FEB 1909 MADRAS
274 / 1909

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த குருவே நம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

முகவுரை.

நமது இந்த தேசத்தின்கண் நீண்டகாலமாக நிலைபெற்றுவரும் ஜாதிவேற்றுமையின் வரலாற்றினைக் கூறுவான், முற்பட்டு வந்தோர் பலராயினும், அவரெல்லாம் ஒருநெறிச்செல்லாது பலவழிப்பட்டுநின்றார். எவ்வாறெனின்:— இச்சாதி வேற்றுமையானது ஈசுர நியதியாகப் பிரம சிருஷ்டி முதற்கொண்டே சீவகோடிகளின் கன்மானுசாரமாக ஏற்பட்டுள்ளதென்ப ரொருசாரார். பிரம சிருஷ்டிக்குமுன் ஆணவ பந்தத்தால் அறிவுதொழில் சிறிதுமின்றி "காருற்ற ஆணவக்கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போற் கட்டுண்டிருந்த" இவ்வான்மகோடிகள் ஆண்டு வேற்றுமைப்பட்ட கன்மஞ்செய்தற்கோர் நிலையின்மையானும், ஏனைக் கண்டங்களில் இத்தன்மைத்தான சாதி வேற்றுமை யின்மையானும், அஃது ஈசுர சிருஷ்டியாக ஏற்பட்டதன்று. மற்றஃது, உலக பரிபாலனம் செவ்விதாக நடைபெறுதற் பொருட்டு மானிடரின் அறிவொழுக்கத்தையே ஓர் ஆதாரமாகக் கொண்டு உயர்ந்தோரால் இடைப்பட்ட ஓர் காலத்திற் சீவ சிருஷ்டியாகவே ஏற்பட்டதென்பர் மற்றொருசாரார்.

இனி; இங்ஙனங் கூறும் உயர்ந்தோரென்ற வாக்கியம் ஆரிய சிரேஷ்டரையும், திராவிட சிரேஷ்டரையும், சுட்டுவதொன்றுமாதலின்; இவ்விருவகுப்பாருள் ஆரியர் இந்தியாவின் வடமேற்கெல்லையின் பாற்கணுள்ளதான பாரசீக தேசத்தினின்றுஞ் சற்றேறக்குறைய நாலாயிரவருடங்களின் முன்னரே இவ்விந்தியாவிற்குவந்தவராவர். இவர்வருதற்குப் பல்லாயிரவருடங்களின் முன்னரே இந்தியாவின் பூர்வ குடிகளாய் இந்தியா முற்றும் வசித்து வந்தவர் திராவிடரென்னுந் தமிழரேயாம். இவரோ பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரனென்றஇந்நால்வகுப் பாகுபாடுடையராயிருக்கவில்லை. மற்றெவ்வாறிருந்தனரெனின்? இவர் மலைமிடைந்த பூமியைக் குறிஞ்சி நிலமெனவும், அந்நிலவாசிகளைக் குறவ

நல்லது வேடரெனவும், அதன் புறம்பாயுள்ளதும் நீர்வளம் நிரம்பப் பெறுதலுமான புன்னிலத்தை முல்லை நிலமெனவும், அந்நிலவாசிகளை இடையரல்லது ஆயரெனவும், இவற்றின் பாங்காக, நீராலும், நிலத்தாலும், வளஞ்செறிந்திலங்கும் நன்னிலத்தை மருதநிலமெனவும், அந்நிலவாசிகளை வேளாளர் அல்லது மருதநிலத்தலைவரெனவும், இவற்றின் அந்தத்தினதாய் கடலடுத்துள்ள கழி நிலத்தை நெய்தனிலமெனவும், அந்நிலவாசிகளுள் கடலென்னும் பரவையால் வாழ்பவர்களைப் பரவரெனவும், உப்பு வாரும் அளத்தால் ஜீவிப்பவர்களை அளவரெனவும், இந்நானிலத்துள்ளும் இடையிடையே நீர் நிழலற்றதாயுள்ள கொடுநிலத்தை பாலைநிலமெனவும், அந்நிலவாசிகளை மறவரெனவும், ஓர் பகுபாடு செய்துகொண்டு அவ்வாறே உலகவழக்கிலும், நூல்வழக்கிலும், வழங்கி வந்தனரெனவும், அவ்வந் நிலத்தின் அதற்றாம் அவ்வந் நிலவாசிகட்கே உரியதெனவும், ஒவ்வொரு நிலத்தவரும் தங்களுள் தக்கான் ஒருவனைத் தலைவனல்லது அரசனாக்கொண்டு அவன் ஆணைக்கடங்கி வாழ்ந்து வந்தனரெனவும், அக்காலம் அவர்கொண்ட அவ்வந் நிலத்தலைவரின் பெயர்; முறையே கானகநாடன், குறும்பொறை நாடன், ஊரன், சேர்ப்பன், காளை, என்பனவாமெனவும், இவர் இத்தன்மையான வேற்றுமையுடையாயிருந்தபோதும் ஒரு நிலத்தவரோடு மற்றொரு நிலத்தவர் கொண்டுங்கொடுத்தும் உறவினராய் அளவளாவி வாழ்ந்து வந்தனரெனவும், ஒருநிலத்தவன் மற்றொரு நிலத்தில் நீண்டகாலம் வசிக்கப்பெறின் அவன் பின்னர் அந்நிலத்தவனாகவே எண்ணப்படுவானெனவும், இங்ஙனமாக இந்தியாவின்கண் திராவிடர் (தமிழர்) வாழ்ந்துவந்த காலத்தில் பாரசீகதேசத்தினின்றும் இந்தியாவுக்குப் பரதேசவாசிகளாய்வந்த ஆரியர் திராவிடரை முன்னரடித்தும், பின்னரெதிர்த்தும், காலாவர்த்தியில் வடஇந்தியாவின் சிற்சில பாகங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அதனை ஆட்சிசெய்பவராயினர். அக்காலத்து, ஆங்கே பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரவென்ற இந்நால் வருணப் பாகுபாட்டையுண்டாக்கி அம்மட்டிலமையாது அநுலோமாதி, சங்கர சாதிப்பகுப்பினையும் உண்டாக்கினரெனவும் கூறுவாரொருசாரார்.

இனி இக்கொள்கையிற் சிலவுடன்பாடிலராய் இந்நால் வருணப் பாகுபாட்டை ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வருமுன்னர் கைக்கொண்டிருந்தவரன்று, வந்தபின்னர் சுயேச்சையாய் ஏற்படுத்திக்கொண்டவரும் அன்று. மற்றென்னெனின்? திராவிடருள் சிறந்த நாகரீகத்தையும் செல்வாக்கையும்பெற்றிருந்த மருதநிலத்தலைவர்கள் மேற்கூறியவாறு நிலவேற்றுமை பற்றிச் சாதிவேற்றுமையை ஐவகைப்படுத்தியிருந்ததோடு

“அந்தணரென்போ ரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்” என்ற திராவிட சுருதி வாக்கியப்படி எவ்வுயிருந் தெறிபெற்றுய்தற்கேதுவாயுள்ள பரார்த்த சிவபூஜையாதியான அதாவது சிவாலய பூஜையாதியாய பல செந்தண்மையாய சிவபுண்ணியத்தொழிலே தமக்குத் தொழிலாகப்பூண்ட ஆதிசைவரை (சிவத்துவிசரை) அந்தணர் (முதன்மரபினர்) எனவும்,

மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலைத்
தானதனுக்கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ.

என்ற பெரியபுராண வாக்கியப்படி உலகத்தார் நிர்ப்பயமாய் வாழுமாறருள்வோரான அரசர் (இரண்டாமரபினர்) எனவும்,

அறம்வழாவகைமுயற்சியோடருத்தியீட்டி
நிறம்வழாவகையேர்த்தொழில்செய்துதக்கசெப்பு
திறம்வழாநிரைக்கணம்புரந்தளித்தலிக்கிலத்தின்
மறம்வழாதவைசியர்தம்மியல்பிதெனமதிப்பாய்.

என்ற கூ. பி. பாரத வாக்கியப்படி உலகத்தார்க்கு வேண்டும் பொருள் பலவும் பூவைசிய தன்மையில் கோவைசியத் தொழிலால் ஈட்டி எவர்க்கும் உபகரிப்போர்களை வேளாளர் (மூன்றாமரபினர்) எனவும்,

இத்திறத்தவர்குலமுறைமைவழிச்செய்த
வத்திறத்தவர்க்குத்தொழில்செய்வதேயறனுஞ்
சத்திறத்தொருவருமிகழ்றகாலைகேள்
வித்தகத்தவிர்சூத்திரர்தங்குலநேர்மை.

என்ற ந. பி. பாரத வாக்கியப்படி, மேற்கூறிய மும்மரபினர் செய்யும் உலகபரிபாலனச் செயற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதான சிற்பாதியாய பற்பலவகைத் தொழில் செய்யுந் தொழிலாளரைத், தொழிலாளிகள் (நான்காமரபினர்) எனவும், இங்ஙனம் “பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்குந் தத்தங் கருமமே கட்டளைக்கல்” “பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில்வேற்றுமையான்” என வரும் வாக்கியப்படி தொழில்வேற்றுமை பற்றி நான்கு சாதியுங் கொண்டிருந்தனர்; இங்ஙனங் கொண்டிருந்த இச்சாதி வேற்றுமையினைத்தான் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வந்தபின்னர் தாமுங் கைக்கொண்டொழுகுவாராயினர் என்பரொருசாரார்.

இனி; இங்ஙனம் கூறுவார் கூற்றெல்லாம் இத்துக்கன்பரமாக ஒருசாரோராங்கிருப்ப, இதன்மேல் இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள சர்வஜாதியாரையும் இரண்டுசாதியினுள்ளடக்கியும், சர்வபாஷைகளையும் இரண்டுபாஷையினுள்ளடக்கியும், கூறுவாரொருசாரார். அவர் கூறுவதாவது: மிகப்பழமையாய்த்த ஓர் காலத்திவ்வுலகின்கண்ணிருந்தது † ஆரியரெனவும், திராவிடரல்லது தமிழரெனவும், குறியீடுதந்து வழங்குவதான இரண்டுஜாதியே. இவர் பேசிவந்ததும் ஆரியம், திராவிடம் என்ற இரண்டு பாஷையே. இவர் வசித்துவந்ததும் இமயகிரியை மத்திய

---

† இவ்வாரிய திராவிடருள் திராவிடரை ஆரியரென்பார், இந்தியாவிற்கு வந்தபிந்தரான ஆரம்பகாலத்தில் எஜமானரென்னும் பொருள்பட அசுரரெனவும், எதிர்த்துவந்ததான மத்தியகாலத்தில் வலியுள்ளாரென்னும் பொருள்பட இராக்ஷதரெனவும், இவருட்சிலரை அடக்கியாண்டதான கடைக்காலத்தில் அடிமையென்னும் பொருள்பட தாசர், தாசியர், சூத்திரர் எனவும், நூல்வழக்கினும் உலகவழக்கினும் வழங்கினாரென்பதும் இனி, இவ்வாரியரை திராவிடரோ அவர் செய்யும் பசுபந்தம், அசுவமேதம், நரமேதம் முதலிய யாகங்களொன்ன அம்மாமிசங்களைப் புசித்தலென்னும் [illegible] ஆசாரத்தைக் கண்டு மிலேச்சரென வழங்கியுள்ளாரென்பதும் இவ்வுண்மை புணரப் பெறுதவரும் பிற்காலத்தவருமான ஆரியரும் திராவிடரும், அசுரர், இராக்ஷதர் என்பவர்களை மனிதரல்லர் மற்றொரு பிறப்பினரெனவும் இவர் மிகக் கொடியரும், துஷ்டருமாவரெனவும் மிலேச்சரென்பது ஆரியரல்லாதவரைக் குறிக்குமெனவுங்கொண்டு அவ்வாறே வழங்குவாராயினரென்பதும், இங்ஙனம் வழங்குங்கால் இவ்வசுரரியரை ஆரியர் அக்காலத்திற்றனே அநிதியரென்னும் பொருள்பட ராக்ஷசரென வழங்கியிருந்ததோடு மாறுபடுதலையடைதென்பதும் இவ்வாரிய இருடிகளில் பெரும்பாலார் கபடமார்க்கமாக தவவேடம்பூண்டு திராவிடவேந்தரின் பல்லபலங்களின் உழையிருந்து ஆரியவேந்தற்கு உணர்த்தும் திராவிடவேந்தரிடம் பொருள்பெற்று ஆரியர்க்கனுகூலமான யாகாதிகள் செய்துவரவான தீச்செயல்களைக்கண்டு இவர்க்கும் இவர் செய்யும் யாகத்துக்கும் தீங்கிழைத்ததன்றி இத்திராவிடவேந்தர் செங்கோல்செலுத்த கொடுசெய்க நீக்குமெத்தியதொன்றும் இன்றென்பதும். அற்றுக இவரைக் கொடியர், துஷ்டரென வழங்குதற்கு நிவேசரும், ஆரிய வைரமே சாதனமென்பதுமே சரித்திர ஆராய்ச்சியுடையார் துணிபு.

ஸ்தானமாகக்கொண்டு, அதன் வடக்கும் தெற்குமான இருதேசமே. அதாவது; ஆரியர் வடக்கும், திராவிடர் தெற்குமா மென்பதும், இங்ஙனம் வசித்துவரவே இவர்க்கு இவ்விருதேசவேற்றுமையின் காரணத்தால் நிறவேற்றுமையு, மொழுக்கவேற்றுமையும், பாஷைவேற்றுமையு மேற்பட, அவை காரணமாகச் சாதிவேற்றுமையுமேற்பட்டு இருபெருஞ் சாதியாராக வாழ்ந்து வந்தனரென்பதும், அங்ஙனம் வாழ்ந்துவருங்காலத்தில் ஆரியரினின்றும் சிலகூட்டத்தார் பிரிந்து ஐரோப்பா முதலிய அன்னியதேசஞ் சில சென்று அவ்வத்தேச வேற்றுமைக் கிணங்கிய ஒழுக்கம்பூண்டு பலசாதியாராய்ப்பிரிவுபட்டன ரென்பதும், அவர்பேசும்சர்வபாஷைகளும் அங்ஙனமாகவே ஆரியபாஷையினின்று திரிந்து வேற்றுமைப்பட்ட பல பாஷைகளாயின வென்பதும், இவ்வாரியரைப்போலவே திராவிடரென்ற தமிழரினின்றும் சில கூட்டத்தார்பிரிந்து சீனமுதலிய அன்னிய தேசஞ் சில சென்று அவ்வத்தேச வேற்றுமைக்கிணங்கியொழுக்கம்பூண்டு பலசாதியாராயினரென்பதும், அவர் பேசுஞ் சர்வபாஷைகளும் தமிழினின்றே திரிந்து வேற்றுமைப்பட்ட பல பாஷைகளாயின வென்பதுமேயாம்.

இங்ஙனம் கூறும் இவர் இக்கூற்றை நாட்டுதற்கு இவ்வினைத் [illegible]ற்கூறும் பாஷா[illegible]யே முக்கிய ஆதாரமாகக் காட்டினெனுர்.

அவை வருமாறு:—

	ஆரியத்தில்	ஜெர்மனியில்	[illegible]
1. [illegible] என்பதற்கு	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2. மகன் „	[illegible]	[illegible]	...
3. சகோதரர் „	ப்ராதா	ப்ராதிர்	ப்ரோதர்

	கிரீக்கில்	லத்தீனில்	[illegible]
1.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3.	ப்ராதிர்	[illegible]	ப்ராதர

என வழங்கிவருவதால் இவ்வேற்றுமையற்ற இச்சொற்கள் முதலிய பாஷைகளும், இவைபோன்ற ஒற்றுமையுடைய வேறு பல பாஷைகளும், ஆரியத்தினின்றே திரிந்த பாஷைகள். இவைகளைச் சுதந்தரமாகவுடைய பாஷையாளரும் ஆரியரினின்றே திரிந்த ஜாதியரென்பதும்,

தமிழில்		சீன பாஷையில்
நீ	என்பது	நீ
நான்	,,	ஞான்
யாம்	,,	யாம்
பெண்	,,	பெண்
கண் (இடம்)	,,	கண்
ஈர் (இரண்டு)	,,	ஏர்
மை	,,	மை, எனவாம்;

இவ்வொற்றுமைபற்றி இச்சீனபாஷையும், இதுபோன்றவொற்றுமை யுடைய இதரதேசத்து சில பாஷைகளும்; இந்து தேசத்திலுள்ள தெலுங்கு, கன்னடம், துளுவம், மலையாளம், பாலி, பிராகி, திமில், முதலிய பலபாஷைகளும்; தமிழ் பாஷையினின்றே பிரிந்த பாஷை கள். இப்பாஷைகளைத் தத்தமாகவுடைய ஜாதியாரும், திராவிட மென்ற தமிழரினின்றே பிரிந்த ஜாதியார் என்பதுமாம்.

இனி; இங்ஙனம் கூறுவாருட்பெரும்பாலார் அதிவாராக்கியத் தொடுத்தோராய், பாஷாவிற்பன்ன சாஸ்திர ஆதாரவுகொண்டும், பல புராதன சரித்திர ஆதாரவுகொண்டும் கூறுவதாகத் தெரிவதால் இவர் வாக்கியங்களின் இன்னது சரி, இன்னது பிழையெனக் கூறுதற்கு ஆற்ற லுடையோரன்னரின் அதிவாராச்சியத் தோட்டில் ஒரு கூறுதானுமில்லாத சிறியேற்கு இயலுமோ? இயலாதென்பதே தேற்றம். ஆதலின், இந் நூலின்கட் கூறவந்த விஷயந்தான் மற்றியாதோவெனிற் கூறுதும். அவைதாம், இவ்வருணபேதம் ஈசுரசிருட்டியாயினும் ஆகுக, உலகர் சிருட்டியாயினும் ஆகுக, உலகருள்ளும் ஆரியர் சிருட்டியாயினு மாகுக, திராவிடர் சிருட்டியாயினுமாகுக. "பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் தத்தங்கருமமே கட்டளைக்கல்." எனத் திராவிடச் சுருதியும்.

மநு என்பவருக்கு திருஷ்டா, கருஷா, நேடிஷ்டான், நாபாக ரிஷ்டன், பிரிசத்திரன், என ஐந்து குமாரரிருந்தார்கள். அவர்களுள் திருஷ்டாவினிடமாகவுண்டான தார்ஷ்டக ராசாக்கள் வேதமோதிப் பிராமணராஞர்கள். கருஷாவினிடமாகவுண்டான கருஷாக்களென்ப வர்கள் படைக்கலம் பயின்று சனங்களைக்காத்து க்ஷத்திரியராஞர்கள். நேடிஷ்டான் குமாரன் நாபகனென்பவன் கிருஷி பசுக்காத்தல் வாணி கங்களைச்செய்து வைசியனாஞன். நாபாகரிஷ்டன் பிள்ளைகள் வேத மோதிப் பிராமணராஞர்கள். பிரிசத்திரன் பசுக்காத்து வருகையில்,

புலிவந்து பசுமந்தையில் விழ, அதைக் கொல்லும்படி பாணத்தை விட் டான்; அப்பாணந்தவறிப் பசுவின்மேல்விழப் பசு இறந்தது. அதைக் கண்டு புரோகிதரொருவர் அவனைச் சூத்திரனாகக் கடவதென்று சபித் தார். உடனேயவன் சூத்திரனாகிவிட்டானென்பதும்

சென்மநாசாயதேசூத்திர: கன்மணாசாயதேதுவிஜ:
வேதஅத்தியநேநவிப்ர: பிரமஞானேனப்ராமண:

என்னும் ஆரிய ஸ்மிருதியாதியவும்;

"சூத்திரனுமொழுக்கமுறின் மறையோனெனப்பான்
சூத்திரனெனப்பான்மறையோனொழுக்கம்விட்டால்"

எனப்புராணமும் கூறுதலின் எவ்வாற்றானும், இவ்வருணபே தம் ஒழுக்கக்காரணமாகவே ஏற்பட்டதென்பதூஉம், அவ்வொழுக் கங்களுள் இந்நூலின்கண் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட † சைவவேளாளர், எக்காலத்தும், எத்தேயத்தும், கைக்கொண்டொழுகியது வைசியவொ ழுக்கமும், அதனினும்மேம்பட்ட ஒழுக்கமுமேயன்றி சூத்திரவொழுக்க மன்றென்பதூஉம்; அதுபற்றி இவ்வேளாளரை * வைசிய வருணத்தவ ரென்று, சேடலே கருதி, யுக்தி, அநுபவம், பிரமாணங்கட்கு ஒத்ததாமென்பதூஉம்; இவரைச் சூத்திரரெனக் கனிஷ்டப் பிரமாண மாகிய சில நூல்கள் [illegible]ாயினும்; அதுவும் அந்நூற்கூற்றாகாது. அவ்வந்நூலாசிரியர் கூற்றாகவே காணப்படுதலின் அவ்வாக்கியங் கள் வேளாளரை வைசியரெனக் கூறும் சிரேஷ்டப் பிரமாணமான சுருதிவாக்கியங்களின்முன் அப்பிரமாணமாக ஒதுக்கத்தக்கதேயன்றி சுப்பிரமாணமாக நிலைக்கத்தக்கதன்றென்பதூஉம், இத்திட்டாந்த ஏதுக்கள் கொண்டு இவரை வைசியரென வச்சிரதம்பம்போல் நாட்டுதற்கு பெருந்துணையாய் நின்றது. இவர் பரம்பரை யொழுக்கமேயாதலின், "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலானொழுக்க முயிரினும் ஓம்பப்படும்." என்ற திராவிட சுருதிவாக்கியப்படி அவ்வொழுக்கத்தை உயிர்போல ஓம்பவே ண்டுமென்பதூஉம், அவ்வொழுக்கம் இன்னவின்னவாமென்பதுமேயாம்.

† இந்நூலின்கண் இவ்வாறு சைவவேளாளரென வரும் பிரயோகம் யாவுஞ் சாதியொழுக்கம்பற்றியதேயாமெனக்கொள்க.

* இவ்வேளாளர் மிகப்பூர்வகாலத்துச் சத்திரியவொழுக்கம்பூண்டு, பலநாட்டுக் கரசராய்ப் பலவேற்றரசரை புறங்கண்ட உண்மைச் சரிதம் பலவுளவாயினும், அவ்வொழுக்கம் பிடித்தகாலத்ததாதலும் சிறுபான் மையாதலும்பற்றி, அதனையோர் பொருளாகக்கொள்ளாது இவர்க்கு பெரும்பான்மையானதும் பண்டுதொட்டு தொடர்ச்சியாய் பின்பற்றிவரு வதுமான வைசியவொழுக்கத்தையே பொருளாகக் கொண்டதென்க.

இனி; மேற்கூறியவாறு ஆரியபாஷையினின்று பலபாஷைகளும் ஆரிய சாதியினின்று பல சாதியும் உண்டாயதென்பது, அதன் வியாபகத்தை நோக்க ஒருவாறு பொருத்தமாயினுந் தமிழ்ப் பாஷையினின்று பல பாஷையும் தமிழ்ச்சாதியினின்று பல சாதியும் உண்டாயதென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? "குணகடல், குமரி, குடகம், வேங்கடமெனு நான்கெல்லையிருந்த தமிழ்கடலே" என்ற வாக்கியமானது தற்காலம் தமிழ் வழங்கு நிலத்தையே தமிழ் வியாபகத்துக் கெல்லையாக நிறுத்தலாற் பொருந்தாதென்பதே தேற்றமெனின் அற்றன்று. தமிழ் வியாபகத்துக்கு இச்சுருங்கிய பூமியை எல்லையாகக் கூறுவது சமீபித்ததான பிற்கால வழக்கேயன்றி நீடித்ததான முற்கால வழக்கன்று. என்னை? முற்காலத்திற் றமிழ் வியாபகம் இவ் வெல்லையைக்கடந்து அதிகமாய்ப் பரவியிருந்ததாகலின்.

இனி, அவ்வெல்லைகள் வருமாறு:- காட்டுதும். இந்நூல் உரியமாய் எடுத்துக்கொண்ட வேளாண்மரபினர்க்கு கங்காகுலத்தவர் கங்காபுத்திரர் என்ற பெயர் உலகப்பிரசித்தமாக வழங்கப்படுகின்றதன்றே! இப்பெயர் வந்த காரணத்தை பௌராணிகர் சிறிது வேறு படக்கூறினும் சரித்திராசிரியர் இவ்வேளாளர் தொன்றுதொட்டே கங்கை வந்து சேர, சோழ பாண்டிய இராச்சியங்களை [illegible] வரும், மைசூர் என்ற † மகிஷநாட்டை தன்னடிப்படுத்து அந்நாட்டை கங்கைவாடியெனப் பெயர் சூட்டியதற்கு முன்னரும், நீண்டகாலம் கங்காதீரத்தில் வசித்த காரணம்பற்றியே இவர்க்கு இப்பெயர் வந்ததெனக் கூறுகின்றமையானும், அன்றி ஆரியர்க்குத் தமிழரின் அரிய தத்துவஞானத்தைப்புகட்டிய காசிதேசத்து அரசனை அசாதசத்துருவென்பான் தமிழ் வேந்தனாயிருந்தமையானும் கங்காதீரத்தின் முக்கிய துறைமுகப்பட்டணம் ஒன்றிற்கு "தமிலூக்கு" என்னும் பெயரிருந்திருந்தமையானும் ஆரியர் வருதற்குமுன் அக்கங்காதீரமுற்றும், தமிழ்ச் சாதியும், தமிழ் பாஷையும் வியாபித்திருந்ததென்பது ஒருதலையாம். அம்மட்டோ! வங்காளநாட்டுக்கு அடுத்ததாயுள்ள மகதநாட்டு இராஜதானிப் பட்டணமாகிய ராசகிருகமென்னு நகரத்

† மகிஷநாட்டை யிவர் ஆட்சி செய்ததற்கு சான்றாக அந்நாட்டை கங்கைவாடியென வழங்கியதோடு அம்மன்னரை பெல்லமன்னரென வழங்கிய பழைய பட்டையங்களும் கல்வெட்டு எழுத்துக்களுமான ஆதாரங்கள் பல அந்நாட்டின்கண் இன்றுமுள்ளனவாம்.

தைச் சிறப்பித்ததான உதயணன் கதையிலே அதாவது பாண்டவர் குலத்திலே இருபத்தைந்தாவது தலைமுறையிலுள்ள உதயணன் என்னும் வெற்றிவேற்கையரசன் வரலாற்றைக் கூறுங் கதையிலே

"கின்னர நிவந்த பண்ணமை படமகில்
வாயிலு மருங்கினுங் காவல் கண்ணி——
விழுப்பெருஞ் செல்வமொடு வென்றி தாங்கிய
மைம்பதி னிரட்டி யவனச் சேரியு
மெண்பதி னிரட்டி வெறிபடைப் பாடியு
மண்பெருஞ் சிறப்பி னாயிரமாகிய
தலைப்பெருஞ் சேனைத் தமிழச்சேரியுங்
கொலைப்படைக் கலித்திறற் கோலச் சேரியும்
மிலேச்சச்சேரியுந் தலைத்தலை சிறந்து"

எனக்கூறப்பட்டிருத்தலின் தலைப்பெருஞ்சேனைத் தமிழச்சேரி ஆயிரமுடைமை அம்மகதராசதானித் தமிழ் வியாபகம் உடையதேயாமன்றோ! இன்னும், இம்மகததேசத்திற்கு வடக்கும், நேபாளதேசத்திற்குக் கீழ்க்குமாயுள்ள பிரதேசங்களில்; திமிலரென்ற ஒருபெருஞ்சாதியார் வசிப்பதாலும், அவர் பேசுகின்ற திமிலன் எனும் பாஷை, தமிழின் திரிபாகவேயிருத்தலாலும், ஆண்டும் பூர்வத்தமிழே வியாபித்திருந்ததாய்ப் புலப்படுகின்றது.

இன்னும் வேங்கணநாட்டு கொங்கணம் அல்லது கொங்கணி என்ற மொழியும், தமிழியைபுடையதாகவே யிருத்தலாலும், அந்நாட்டின் கோட்டை மதிலில் தமிழ் இயைபுடைய கல்வெட்டு எழுத்துக்கள் காணப்படுதலாலும், அந்நாடும் பூர்வத் தமிழால் வியாபிக்கப்பெற்றிருந்ததாகவே விளங்குகின்றது.

இம்மட்டோ! பாஞ்சாலமன்னனுன பிரவாகணஜைவலி தமிழரசனே என்பதையும், அவன் காலத்துக்கடுத்தே கௌதமாதி பவுதிய இருடிகள் தமிழரின் அரிய தத்துவஞானத்தையடைந்தாரென்பதையும் "அறுகேட்ட அரசன் (பிரவாகணஜைவலி) கௌதமனைப்பார்த்து, நீர் இவ்வாறு விசாரணைசெய்யப் புகுந்தமையானும், இதற்குமுன் பிராமணன் எவனும் இவ்விரகசியத்தை யறியாதிருந்ததனாலும், இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாமக்களுள்ளும் † ராஜன்னியர்க்குமாத்திரமே இதனை உபதேசிக்கும் உரிமை உண்டாதலாலும், யானிதனை உமக்குஅறிவுறுத்துகின்றேம்" என்று உபதேசிக்கத்தொடங்கியதான சாந்தோக்கியஉபநிடதம் 5-வது பிரபாடகம் 3-வது கண்டத்திலுள்ள வாக்கியங்கள் நிறுத்துவதால் அப்பிரவாகணஜைவலி ஆண்ட பாஞ்சாலநாடும் தமிழ் நாடேன்பதே தேற்றமாகின்றது.

† இராஜன்னியர் என்பது அரசரென்னும் தமிழ்மொழிக்கோர் பிரதிபதமாக ஆரியர் தமிழரசரையும் அவர் குடிகளையும் வழங்கும் பெயர்.

இன்னும், டில்லி என்ற அஸ்தினாபுரியை இராஜதானியாகக்கொண்ட குருக்ஷேத்திரநாடும், திருதராட்டிர மகாராஜன் ஆரியனான காந்தார தேசத்தரசன் மகள் காந்தாரியை, மணஞ்செய்யும்வரை, சுத்த தமிழ்நாடாகவேயிருந்து பின்னர், அந்த ஸ்திரீ பேசியபாஷையேஅரண்மனைப்பாஷையாகி, அதே காளாவிர்த்தியில் அந்நாட்டுப் பாஷையாக விர்த்தியடைந்தமையின் அந்நாடும், அதற்கு முன்னதாகவே ஆரியரோடு சம்பந்தக் கலப்பாகி ஆரியர் திராவிடரென்ற வேற்றுமையினையும், பகையினையு மொழித்து அவ்விரு சாதியாரையும் ஒரு சாதியாரென்றே கொள்ளும்படி கலந்துபோன பஞ்சாப்புநாடும் இவ்விதச் சம்பந்தக் கலப்புறுமுன்னர், அந்தத் தமிழ் நாடுகளாகவே யிருந்தனவென்பது, † சரிதவல்லார் துணிபாயிருக்கின்றது.

இன்னும், வேந்தர் வேந்தனான சனகமகாராஜன், தன்னையடைந்த சுவேதகேது, ஆருணேயர், சோமசுஷ்மசத்யயஞ்ஞர், யாக்ஞவல்கியர், என்னும் ஆரிய இருடிகளை நோக்கி, நீங்கள் அக்கினி ஹோத்திரத்தை எவ்வாறு செய்கின்றீர்கள் என வினவ, அதற்கு யாக்ஞவல்கியர் சிறிது பொருந்துவதாகவும், மற்றை மூவரும் சிறிதும் பொருந்தாதாகவும், விடையுறக்கண்டு இவ்வளவுதானோ [illegible] சனகன் தேர்மீது சென்றபோது, அம்மூவரும் இராஜன்னியவகுப்பைச்சேர்ந்த இப்பயல் நம்மை அவமானஞ்செய்தனனே என்று நின்றுவிட, யாக்ஞவல்கியர்மட்டும் அத்தேர்மீது சென்று அதன் உண்மைப்பொருள் கேட்டுத் தெளிந்தனர் எனவும், அதுமுதல் சனகன் பிராமணனாக அனைவரால் மதிக்கப்பட்டானெனவும், சதபதப்பிராமணம் கக-ம் புத்தகம் கூறுவதால் அச்சனகபுரி தமிழ்வேந்தனே யென்பதும், அவன் நாடு தமிழ்நாடேயென்பதும் தேற்றமாகின்றதன்றோ அம்மட்டோ! அவை அயித்துள்ள கோசலநாடென்ன, இராம மகாராஜன் கைப்பற்றுமுன்னர் சனக சிம்மாசனமாயிருந்த அயோத்திநாடென்ன, இவைகளும் பூர்வம் தமிழ் நாடுகளென்பதே † சரிதவல்லார் துணிபு.

இங்ஙனம், இந்தியாவின் வடவெல்லையின் தமிழ்வியாபகம் இமயகிரியைத்தொட்டு நிற்பதாக இனித் தென்னெல்லையின் தமிழ் வியாபகத்தைப்பற்றியோ பழைய இலக்கண இலக்கிய நூல்களும், இந்திய இலங்கையின் சரிதங்களும், சற்றேறக்குறைய ஒருமுகப்பட்டு இப்போதுள்ள கன்னியாகுமரிக்கும் தெற்காக 700 காவதப்பரப்புள்ள பூமியும், அதில் 49 தமிழ்நாடும், அந்நாட்டிடை பஃறுளியாறு, குமரியாறு, என்ற இரண்டு பிரதான நதிகளும் நிலைப்பெற்றிருந்ததாகவும், அந்நாட்டின்கண்ணுள்ள பெரியநகரமானதென்மதுரையில் சங்கப்புலவர் 549-இன்மரையும், நூலரங்கேற்றுப்புலவர் 4449-இன்மரையும், அவைக்குரியராய்க்கொண்ட முதற்சங்கம் ஒன்று, பதினாயிர வருடங்களுக்குமுன் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று, 4500 வருடம்வரை, தமிழ் வளர்த்து வந்ததாகவும், பின்னர் கபாடபுரத்தில் சங்கப்புலவர் 59-இன்மரையும் நூலரங்கேற்றுப்புலவர் 3700-ர்வரையும் அவைக்குரியராய்க்கொண்ட இடைச்சங்கம் ஒன்றிருந்து 3500 வருடம்வரை, தமிழ் வளர்த்துவந்ததாகவும், இச்சங்கங்களில் அரங்கேற்றப்பெற்றுள்ளதும், அரியதுமான தமிழ் நூல்கள் அளவிறந்தன சேமித்துவைத்துள்ள பெரிய புத்தகசாலைகளிருந்ததாகவும் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அப்புத்தக சாலையோடு நாடுகளும் கடல்கொள்ளப்பட்டு ஒருங்கே அழிந்து போனதாகவும் கூறுகின்றன.

இங்ஙனமாக, இப்போதுள்ள இந்தியாவில்மாத்திரமோ! கடல் கொள்ளப்பட்டழிந்த இந்தியாவிலுங்கூடப் பூர்வக் தமிழரும், தமிழ்ப் பாஷையுமே [illegible]கொண்டிருந்ததென்றும், தமிழரே உலகிலுள்ள எச்சாதியாரினும் நாகரீகத்திற் சிறந்திருந்தமை பழைமையான சரித ஆதாரங்கொண்டும், பாஷா தத்துவ சாஸ்திர ஆதாரங்கொண்டும், நாட்டப்படுவதொன்றாயிருத்தலின் ஆரியரினும், ஆரியத்தினும், சிறந்த தொன்மை, முதன்மை, வியாபகாதிகளைத் தமிழர்க்கும், தமிழ்ப்பாஷைக்குங் கூட்டுவதே ஏற்புடைத்தாவதும் நடுநிலையுடையார்க்குடன்பாடாயதுமாம்.

இன்னும், இதனை ஓர் பரிசோதாபட்டம் அளிக்கும் சந்தர்ப்பப் பிரசங்கத்தில் "திராவிடர்களுடைய புராதனத்தை நோக்குங்கால் ஆரியருடைய புராதனமானது [illegible] பெற்ற குட்டிநாயினை ஒக்கும்" எனச் சென்னை மாஜிகவர்னர் கிராண்டப் அவர்கள் கூறிய கூற்றும், "வேற்றுச்சார்பின்றியே வெறுவாய் சீர்செய்யப்பெற்றுயர்ந்த தமிழ் ஒன்றுமே வேண்டுமாகும் தன்னிடங்கொண்ட வடசொற்களனைத்தையுமகற்றிவிட்டு தனித்து நின்றியலும் ஆற்றலுடையதாயிருப்பது மாத்திரமேயன்றி வடமொழியின்றியேமேம்பாடடையத் தக்கதாகவும், அதன் ஒலியை மழுங்கடித்து, சிற்சில வடமொழியைச்செயித்ததாகவும், உள்ளது" என (Revd. Caldwell) கால்டுவெல் அத்தியக்ஷகர் கூறியகூற்றும், இவ்வாறு கூறிய இவர் தமிழ், ஆரிய வகுப்பைச்சேர்ந்த தெனக்கொண்டிருந்த தப்பபிப்பிராயத்தைமாற்றித்

† அறிவுவிளக்கம் 2-வது புத்தகம் சஞ்சிகை 4, தமிழ் மொழியும் பிறமொழிகளும், என்னும் வியாசத்தில் காண்க.

"தென்மார்க்கத்தையாளப் பார்க்குமிடத்து, உலகத்தார் இதுவரையறிந்தவற்றுள் மிகவும் மேன்மையான கவிஞர்களுள் ஒன்றைத் தமிழர் உடையராயிருக்கின்றனர்" என (Revd. Percival) என்ற பெரியவர் [illegible] சுருதிமென்றுந் தமது சிறந்த நூலின் குறிப்பிடுவதை மேலே கூறிய ஞானிய இலக்கணத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. ஒருவகைச் சொல்லி அச்சொல்லின் விரிந்த அர்த்த புஷ்டியை அடக்கிக்கொள்ளும் ஒருக்குந் தன்மை (தமிழ்தவிர்ந்த) வேறு எந்த பாஷைக்கு மின்று. மனதின்கண் தோற்றங்களை வெளியிடுதலில் இதிலும் (தமிழிலும) அநுக்கமாயும், அத்துணை ஞானமாயுஞ் சொலத்தக்க பிறமொழியொன்றுமில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். [illegible] வலிமையை மனதுக்குத் தருவதுடன் அதன் செம்பாகமும், தார்க்கிக வழக்கும், அவ்வண்ணமே மனதின் கருத்தைத் தெளிவாய்க் கூறுதற்கும் [illegible] ளமைக்கொரிக்கின்றன" என (Mr. Charles Gover) கோவர் துரை அவர்கள் தாமெழுதிய "தென்னிந்தியாவின் சாதாரண சங்கீதப்பாடல்" எனும் புத்தகமுகவுரையிற் கூறியகூற்றும், "திராவிடபாஷைகளுக்கு பிரதிநிதியாய் நிற்கத்தக்க தமிழ்பாஷையைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்து மனிதரால் பேசப்படும், மிகவும் பொலிவும், திருத்தமும், சீர்மையுமுடைய பாஷைகளுள் இஃதொன்றெனை இடத்து [illegible] திராவிடச்செய்யுள்களின் சீர்மை ஐரோப்பாவில் நன்கு தெரியப்படவேண்டும். அங்ஙனமாயின் கிரீக்கு, லத்தின் செய்யுள்களுக்கு ஈடானவை புலவில்லையென்றுற்போல அவைகளுக்குண்டான கீர்த்தி முற்றுஞ் சரிதானென்று, தகுதியான மத்தியஸ்தர் முன்னிலையில் அதன்பின்னர் நிர்மாணிக்கத்தக்கது" என மற்றோரிடத்துந் தமிழ்வித்தியார்த்தியாகிய (Revd. W. Taylor) டெய்லரென்ற துரையவர்கள் கூறியகூற்றும், வலியுறுத்தாநிற்கும்.

அம்மட்டோ! இன்னும், இச்சொன்னவையிளை உடனிடை, சரித்திரப்பிரமாணங்களினின்று, [illegible] ஆதாரங்கள் பற்பல எடுத்துக்காட்டி திருச்சி, ஜோசப் காலேஜ், தமிழ் பண்டிதர், டி. சவரிராயபிள்ளையவர்கள் சித்தாந்த தீபிகை, என்னும் ஆங்கில மாசிகப் பத்திரிகையிலெழுதிய, தமிழ்மொழித்தத்துவம், தமிழ் ஆரியக்கலவை, எனும் வியாசங்களும் சென்னை கிறிஸ்டியன் காலேஜ், தமிழ்ப்பண்டிதர், காசை, வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால் இருக்காதி, வேத வேதாந்தங்களினின்று தக்க பிரமாணங்கள் பல எடுத்துக்காட்டி, மநுமாறு [illegible] செந் தமிழ் [illegible] கோபத்தியாசமாக வெளிப்படுத்திய பண்டைக்காலத் தமிழ

ரும் ஆரியருமென்றநூலும், சென்னைத்தபாலிலாகாப்பிரண்டென்டெண்ட் ஸ்ரீ. கனகசபைபிள்ளையவர்களியற்றிய 1801-ம் வருடத்துக்கு முந்திய தமிழர் என்ற ஆங்கில நூலும், கூடலூர் ஸ்ரீ கனகசபை பிள்ளையவர்களால் ஆரிய திராவிடச்சுருதி ஸ்மிருதியாதியவற்றின் பிரபல ஆதாரங்கொண்டு வெளிப்படுத்தப்பட்ட வருணசிந்தாமணி என்னும் நூலும், [illegible] தம்பம்போல் காட்டாநிற்கும். இனி இம்முறைமைகளால்,

ஓங்கலிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் — ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்.

என்னுஞ் செய்யுளின்கண் ஆன்றோர் [illegible] என்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருந்திய பொருள் இமயமேயாகலின், முற்காலத்து தமிழ்நாட்டின் வடவெல்லை இமயமலையும், தென்னெல்லை குமரியாறும், கிழக்கெல்லை கீழ்கடலும், மேலெல்லை மேல்கடலுமேயாமெனக்கொள்க.

இது இங்ஙனமாக இனி, நந்தேசாபிமானிகளில் யாவரேனும் இ[illegible] ஒற்றுமையை வளர்த்து, தேச ஒற்றுமையைக் கெடுக்குமெனக்கூற முற்படுவரேல், அவர் இந்நூலின் பெயர் கேட்டமாத்திரையானே அங்ஙனங் கூறத்துணியாது, இதனை "காய்தல் உவத்த லகற்றியொருபொருட்கண் ஆய்தலறிவுடையார்கண்" என்ற ஆன்றோர் மொழிப்படி இந்நூலை முதற்கொண்டு முடிவுவரையில் ஒருமுறை கவனித்து நோக்குவாராயின், அவ்வாறுகூற ஒருபோதுந் துணியாரென்பதை அறிக. எதுவெனில், நந்தேசத்தில் சாதித்துவேஷம் வளர்தற்கு காரணமெல்லாம், சிலசாதியார் தங்களைத் தெய்வப்பிறப்பாகவும், மற்றைய சாதியாரை மிருகப்பிறப்பாகவு மதித்து, அதனைச் சொல்லாலுஞ் செயலாலுங் காட்டுவதேயாகலின், இந்நூலாராய்ச்சியானது அவ்வாறு நினைக்கவும் ஒட்டாது தடுத்துவிடுவதுமன்றி இவர்க்கு இந்தியராகிய நாமனைவரும் இந்தியரென்ற ஒரு தேசமாதாவிடமே பிறந்து, அவளிடமே வளர்ந்தவர்களாயிருப்பதால், சகோதர பாத்தியமுடையராவோம். அங்ஙனமாய நாம் இகபரபோகங்களைச் சுகமாய் அநுபவித்தற்கின்றியமையாது வேண்டப்படும் பற்பலதொழில் செய்தல் காரணமாக (ஒருதேகத்தை நன்குவளர்த்தற்கு வேண்டுந்தொழில் செய்தற்குவெவ்வேறு தேகமே பற்பல அவயவங்களமைத் திருத்தல்போல) பற்பலசாதியராய் அமைந்திருக்கின்றோம்.

அற்றுக நாம் ஒரு வகுப்பினரை மற்றொரு வகுப்பார் யாமுயர்ந்த சாதி, நீவிர் இழிந்தசாதியெனப் பழித்துத் துவேஷத்தை வளர்த்தல், ஒவ்வொரு சாதியாரும் மற்றைய சாதியாருக்கிலையப் பெருமைக்கேதுவாய் முடிக லால்அது (ஒருதேகத்தின் அவயவங்கள் ஒன்றையொன்று நானுயர்ந்தது நீ இழிந்தது என்ப் பழித்து ஒன்றுதலில்லை. மற்றொன்று பெருது எல்லா அவயவங்களும் ஒருங்கே கெடுமாறுபோல,) இந்தியருள் எல்லாவகுப்பாரையும் ஒருங்கே கெடுக்கவல்லதாமென்பதை நன்கு ணர்ந்து, அதன்வழித்தாய் ஒவ்வொரு வகுப்பாரையும் மற்றைய வகுப் பாரோடு அன்புற்று வாழும்படி வேண்டுமெனக்கொள்க.

இனி இந்நூல் இப்போது வெளிப்படுத்தற்கு நேர்ந்த ஆவசி கம் யாதோவெனிற் கூறுதும். நமது கவர்மெண்டார் 1871-ம் வருஷ ஜன சங்கையெடுக்க ஆரம்பித்தபோது இந்துக்களை வருணப்பிரிவுபடி செய்வதாய்க் கேள்வியுற்ற சென்னைவாசியும், தொண்டைமண்டல வே ளாளர் சிரேஷ்டருமான காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள் சென்னை ஜனசங்கை ஆபீசரான அக்கால் முனிசிபாலிட்டியாரவர்களுக்கு இச் சனசங்கையில் வேளாளரை வைசிய வருணத்தவராகக் குறிப்பதே நியாயமெனவும், சூத்திர வருணத்திற்சேர்த்தல் அநியாயமெனவும், வற்புறுத்திக்கூறி அதற்குவேண்டும் பிரமாணங்கள் அநேகங்களெடுத்துக் காட்டி, நீண்ட விண்ணப்பம் ஒன்று ஆங்கில பாஷையிற்செய்துகொண் டார்கள். அதன் மொழிபெயர்ப்பு வேளாண்மரபியலில் 58 பக்கம் ஆயி ருக்கின்றமையின் அதன் சங்கிரகத்தையும், வேண்டி விளக்கக் கருதாது அதற்கு விடுத்த அச்சனசங்கை ஆபீசர் உத்தரவைமட்டும் அடியில் வரைகின்றும்.

S? No. 1377.

MUNICIPAL COMMISSIONER'S OFFICE,

Madras, 18th August 1871.

From

SANITARY OFFICER,

Municipal Commission, Madras.

To

S. CAUSI VISVANATHA MUDALY,

With reference to your petition presented to the President, on Wednesday, I am directed to inform you, that there

will be no classification of Castes, such as you object to, that every man's caste will be entered precisely as he gives it, except that no man will be permitted to return himself as Kshatrya, Vaisya or Sudra but only according to his actual caste.

The President is not disposed to deny your claim to be Vaisyas, but directs me to say, that the question will not arise as there will be no classification, all castes being entered alphabetically, the President will feel obliged, if you will impress on the members of the Vellalar caste, the importance of answering all the question of the Census, accurately and willingly.

(Signed) CHARLES E. GOVER,
Sanitary Officer.

இதன்முக்கிய கருத்தாவது ஜனசங்கைக் கணக்கில் எந்த ஜாதி யாரையும் அவரவர் சொல்லுகிற பிரகாரம் ஜாதி யின்னதென எழுதிக் கொள்வதைத்தவிர, க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்று எச்சாதி யாரையும் குறிப்பதில்லையென்பதே.

இங்ஙனம் 1871ம் வருஷ சனசங்கையில் க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத் திரரென்ற வருணப்பாகுபாடு செய்வதில்லையெனச் செய்த தீர்மானப் படியே அடுத்த 1881-ம் வருஷ 1891-ம் வருஷ சனசங்கையிலும் இவர்களை வரு ணப்பாகுசெய்யாமலே அவரவர் சாதியை மட்டும் எழுதிவந்தவர்கள் 1901-ம் வருஷ சனசங்கையில் அச்சிறுநிலைபெயர்ந்து இந்துக்களை வரு ணப்பாகுபாடு செய்யக்கருதி தாங்கள் தெரிந்துகொண்ட யாரோ சில ரபிப்பிராயப்படி ஒருவிதமான வருணப்பாகுபாடுசெய்து அவ்வருணப் பாகுபாட்டில் வேளாளரையும் வேறுசில தாழ்ந்த சாதியாரையுஞ் சற்சூத்திர வருணத்திற் சேர்த்துக் குறித்துக்கொண்டு இவ்வாறு வகுத் தது சரிதானாவென ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள மற்றுஞ் சிலரபிப் பிராயமுங் கேட்டிருந்தார்கள். அங்ஙனம் கேட்டிருந்தவர்களுள் † கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும் வைசியருங் கிடையாது என்னுங் கொள் கையையுடைய பிராமணர்களும் அவர் போதனைவசத்தரான மற்றைய சாதியாருமே பெரும்பாலராய் இருத்தல்கூடுமாதலின் அங்ஙனம் வகு

† கலியுகத்திலுக் க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் உண்டென்பதை இந்நூல் 69ம் பக்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது

த்ததைச் சரியென்றங்கீகரித்தவர் தொகையே மிகுதி (மெஜாரட்டி) யாயிருக்கலாமென நம்புகின்றோம்.

இனி நமது கவர்ன்மெண்டார் அத்தன்மையர் அபிப்பிராயத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு வைசிய வருணத்திற் சேர்க்க வேண்டிய வேளாளர்களை சற்சூத்திர வருணத்தில் சேர்த்துள்ள தப்பான வருணப்பாகுபாட்டை சரியான வருணப்பாகுபாடென்றே தீர்மானித்துவிட்டார்களோ? அன்றி அதை ஆட்சேபித்த விருதை ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள் முதலிய உண்மையாராய்ச்சியுடையார்சிலரெடுத்துக்காட்டிய நியாயப்பிரமாணங்களைக் கவனித்து இவ்வேளாளரை வைசிய வருணத்திற் சேர்த்தனர்களோ தெரியவில்லையாதலின் அவர்கள் தீர்மானம் உண்மைக்கு மாறாயிருப்பின் வருகின்ற 1911-ஆம் ஜனசங்கையில் நமது உண்மையான வருணப் பாகுபாட்டை உறுதிப்படுத்துமாறும், சென்ற ஜனசங்கையில் வகுத்த போலி வருணப்பாகுபாட்டை புறக்கணிக்குமாறும், கவர்ன்மெண்டாரை வேண்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு இவ்வேளாளரைத் தூண்டுதற்கே இந்நூல் இப்போது வெளிப்பட்டதெனக்கொள்க. அன்றியும் இத்தன்மையதாராய்ச்சியின்மைகாரணமாக இவ்வேளாளருட் பெரும்பாலார் தங்கள் மரபுண்மை ஒரு சிறிதுந் தெரியாராய்த் தங்களைத் தாங்களே சற்சூத்திரரெனக் கூறிக்கொள்கின்றார்களாகலின் அவரெல்லாம் இவ்வாய்ந்த நூலையாராய்ச்சிசெய்து தமது மரபுண்மையைத் தெளிந்து அதனைத் தமக்குரியதாய் யாண்டும் காத்துக்கொள்ளுமாறு தூண்டுதற்குமாமென்க. என்னை சற்சூத்திரனென்பது தொழிலாளிகள் என்ற சூத்திரருள் மதுமாமிச போசனவர்ச்சிதராய்ச் சிவதீக்ஷை பெற்றவரைக் குறிக்கும் பெயராகலின்.

இனி, இங்ஙனம் இவ்வேளாளரைத் தூண்டுதற்கு வேளாண்மரபியல் வருணசிந்தாமணி என்னும் நூல்களுளவாகவும் இந்நூல் வெளிப்பட்ட தெற்றுக்கெனின்? வேளாண்மரபியல் 30 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பதிப்பாகவும் இவ்வேளாளர் வரலாற்றினை வருணசிந்தாமணிபோன்று பழைய சரித்திர ஆதாரவுடன்கொண்டு விளக்காமையானும் வருணசிந்தாமணி எல்லா வருணவியல்பையும் கரதலாமலகம்போல் விளக்கும் சிந்தாமணியேயாயினும் இது கடல்போல்விரிந்த பெருநூலாயிருத்தலால் தங்கள் மரபியல்மட்டும் சொற்பகாலத்தில் அற்பசெலவில் தெரியவிரும்பும் வேளாண்மரபினர்க்கு அந்நூல் கிட்டுதல் அரிதாதலானும் அவர்க்கெல்லாம் எளிதாய்ப் பயன்படும் பொருட்டே இந்நூல் வெளிப்பட்டதென்க.

இது நிற்க. இவ்வேளாளரை வைசியவருணத்தவரென வச்சிரத்தம்பம்போல்நாட்டிய வருணசிந்தாமணி வெளிப்பட்டபின்னர் தில்லை மூவாயிரவரென்னும் சிதம்பரம் தீக்ஷிதோத்தமர்களுட் சிலரும், மற்றுஞ் சில பிராமணோத்தமர்களும் அந்நூலை யங்கீகரித் தந்நூலாசிரியர்க்கனுப்பிய அங்கீகாரப்பத்திரமும் அவர் திருநாமங்களும் இதில் வெளிப்படில் வேளாண்மரபினரைச் சூத்திரரெனக்கூறும் சில பிராமணர் விஷயத்திலும் வேளாளரை வேளாளரே வைசியரெனக் கூறிக்கொள்வதில் என்ன விசேஷமெனக் கூறும் ஏனைய சாதியர் விஷயத்திலும் விசேஷ பலன்றருமெனக் கருதி அதனை அடியில் வரைகின்றோம்.

அங்கீகாரப்பத்திரம்.

இந்தியாவினுள் விந்தகிரிக்கு வடபாலுள்ளவர்கள் ஆரியர்களென்றும், தென்பாலுள்ளவர்கள் திராவிடர்களென்றும், பூர்வமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அவ்வாரியர்களுள் ஏற்பட்ட பிராம்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு வர்ணங்களும் திராவிடர்களுள்ளும் முன்னரேயென்பதும்; அவை முறையே ஆதிசைவர்கள் முடிவேந்தர்கள் வேளாளர்கள் தொழிலாளிகளென்பதும், ஸ்ரீமான் கூடலூர் கனகசபைப்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பட்ட வருணசிந்தாமணி யென்னும் நூலால் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குகின்றன. இதுவேதாகம சாஸ்திர சம்மதமாயிருத்தலின் எங்களுக்கும் உடன்பாடேயாம்.

பிரம்மஸ்ரீ அ. சந்திரசேகர தீக்ஷிதர். } இவர் ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுக்கு கும்பாபிஷேகஞ்செய்தவர், மூன்று சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்

... சொ. சிவசுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர்
... க. வை. இராஜதுரை தீக்ஷிதர்
... த. இராஜரங்க தீக்ஷிதர்
... சி. குஞ்சிதசரண தீக்ஷிதர்
... ஆ. சபாரத்ந தீக்ஷிதர்
... ஆ. பஞ்சாக்ஷர தீக்ஷிதர்
} இவர்கள் சாஸ்திரவிற்பத்தி வல்லவர்

... கோபாலசாஸ்திரியார் } இவர் மூன்று சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்

சிவபுரி பிரம்மஸ்ரீ குப்புசாமி சாஸ்திரியார் } இவர் தர்க்க சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்

பிர்மஸ்ரீ தலைநாயகர் வெங்கிடராமசாஸ்திரியார்	இவர் வியாகரணபண்டிதர்
கிருஷ்ணசாஸ்திரியார்	இவர் காசியில் மூன்று சாஸ்திரங் கற்றுத்தேர்ந்தவர்
அஷ்டமங்கலபுரம் பிர்மஸ்ரீ பு. சுவாமிநாதசாரியார்	இவர் வியாகரணபண்டிதர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சி. முத்தையா பட்டாரகர்	இவர் அபிஷேகஸ்தர் வியாகரணத்தில் வல்லவர்

பிர்மஸ்ரீ சின்னசாமி அய்யர் அவர்கள் குமாரரும்,

எட்டயபுரம் வித்வானும்,

சுதேசமித்திரன் சப் எடிட்டருமாகிய

பிர்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள்

இயற்றியது.

செந்தண்மை பூண்டொழுகுந் திறத்தானே யறவோர்கள் சிறப்புவாய்ந்த, அந்தணராம் பிரமநிலை யதிருந்தோ பிராமணரென் றளவிலாற்றகள் சந்ததமுங் கூறியதைத் தேராமே பிறப்பொன்றே [illegible]ருக்கினாமே, எந்தநெறியுடையர் பிறரெனினுமவர் சூத்திரரென் றிகழ்வினேமால்.

மேழிகொடு நிலமுழுது வாழ்வதுவே முதல்வாழ்க்கை வேதமோதல் வாழியதினுஞ்சிறப்பாம் மற்றவிவையிரண்டனுக்கும் வல்லார்தம்மைப் பாழிலிவர் கடைக்குலத்தா ரென்பது பேதைமையன்றே பார்க்குங் காலைக் கூழிவரோ பிறர்க்களிப்பர் நல்லமுடைவைசியரென்றேகொள்வா மன்றே.

பன்னூலா வேளாளர் சூத்திரரென் றெண்ணிவரும் பழம்பொய்தன்னை ஒன்னார்பற் பலர்நாண வருணசிந் தாமணியென்னு முண்மைவாளாற் சின்னமுறச் செய்துவிட்டான் பொய்பிணைக் கடப்படுத்தான் சென்னைவாழு நன்னுவலோர் பெருமான் கனகசபைப் பிள்ளையெனு நாமத்தானே.

என்பதாதியாக. இன்னும் பலவுள

தெ. சு. சு.

சிவமயம்.

விஷய சூசிகை.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
1	2	காப்பு முதலியவை.
		சுருதி விசாரம்.
2	6	வேளாளர், பெயர் வழக்குரிமையால் வைசியராவரென்பதாதியன.
6	8	வேளாளர், தொழில் வழக்குரிமையால் வைசியராவரென்பதாதியன.
8	9	தமிழ்ப்பாஷையில்வேதம் இருக்கவேண்டுமென்பதும், அவ்வாறே இருக்கின்றன வென்பதும், அவை தேவாரதிருவாசகாதிகளென்பதுமாதியன.
9	10	வேளாளர்க்கு சிவாகம சம்பந்தமான அவிஜந்[illegible] உண்டென்பதும், அதனை சிவதீக்ஷாகாலத்தில் அடைகின்றனரென்பதும், அது அடைகாலேயும் வைதிக சம்பந்தமான அவிஜத்வத்தினும் சிறந்ததென்றுமென்பதுமாதியன.
10	12	வேளாளர்க்கு யஜ்ஞோபவீத (பூணூல்) தாரண முண்டென்பதும், அதனை தரிக்கவேண்டியவசியப்பட தரித்துவருகின்றார்களென்பதுமாதியன.
13	18	வேளாளரிடத்தில் வேள்விசெய்யும் அருகதை யும் உண்டென்பதும், அது சிவாகமங்களிற் [illegible] கூறிய அக்நிகாரியவேள்வியென்பதும், அதனிலேயுத்தமமான ஞானவேள்வியென்பதுமாதியன.
18	24	சிவபாரம்யத்தை விளக்குவதில் ஆரியவேதத்தினின்றும் சிவாகமங்களும், திராவிடவேதமுமே சிறந்த நூல்களென்பதும், அது சந்திகிரியாதத்துக்கு [illegible] [illegible] அல்லவென்பதுமாதியன.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
25	26	ஆரியவேதம்மிருதிகள் வாக்கியமென்பதற்கு ஆரியவேதத்திலேயே பிரமாணமுண்டென்பதும், அப்பிரமாண வாக்கியங்களிவையிவையென்பதுமாதியன
26	28	ஆரியவேதஞ்செய்த இருடியர்நாமங்களாதியன.
	,,	சிவாகமங்களும் ஈசுரவாக்கியமேயென்பதாதியன.
29	32	ஆரியவேதத்தில் தற்பயனையும் பிறர்கேட்டையும் விரும்பி சாமான்ய தேவதைகளை தோத்திரஞ்செய்த பிரார்த்தனை வாக்கியங்களே மிகுதி என்பதும், அவ்வாக்கியங்க ளிவையென்பதுமாதியன.
32	34	திராவிட வேதங்களினும், சிவாகமங்களினும் இத்தன்மைத்தான வாக்கியங்களியாண்டுங் காணப்படாவென்பதும், அவற்றுட் காணப்படுவனவெல்லாம் நன்மைப்பயன் குறித்த சிவதோத்திராதிகளேயாமென்பதுமாதியன.
34	36.	ஆரிய வேதத்தை கூறுவது[illegible]ராவிட வேதங்களையும் அநாதியெனவும், ஈசுரவாக்கியமெனவுங்கூறும் உபசாரவாக்கியங்களுண்டென்பதும், அவை யிவையிவையென்பதுமாதியன.
37	42	திருவிளையாடற்புராணம் வேளாளரைச் சூத்திரரெனக்கூறுவது; அதன்மொழிபெயர்ப்புக்கு முதனூலான ஆலாஸ்யமான்மியத்துக்கும், மற்றுஞ்சுருதியாதிகட்கும் விரோதமாயிருத்தலால் அது பிரமாணமாகாதென்பதாதியன.
42	50	பெரியபுராணம், தொல்காப்பியத்தினிருதயம் வேளாளர் வைசியராவரென்பதேயாமென்பதாதியன.
50	63	பிரமாணவரிசையில் மிகவுந் தாழ்ந்ததான சிற்சில தலபுராணாதிகளில்வேளாளரை சூத்திரரெனப்பொருள்படியாறு கூறிய சிலவாக்கியங்களும், மற்றைய பிரபலப்பிரமாண வாக்கியங்களோடு முரண்படுவதால் அவை அவ்வவ் நூலாசிரியர், மயங்கிக் கூறியதாகவோ பெயர்த்தெழுதுவோர் அல்லது அச்சிடுவிப்போர் தவறுகவோயிருக்கவேண்டுமென்பதும் அங்ஙனம் இருத்தற்கு பலஹேதுக்களுண்டென்பதும் அவற்றிற்கு தனித்தனியான உதாரணங்களிவையிவையென்பதுமாதியன.

யுக்தி விசாரம்.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
63	64	உழவுதொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடைய வேளாளர் மற்றையர்க்கேவல்செய்தல்கூடாதென்பதும், செய்ததாய்க்கூறும் திருவிளையாடல் வாக்கியம் யுக்திக்கும் விருத்தமென்பதும், நால்வருணத்தவரும் பிரமதேவரின் நான்கவயவங்களினின்றும் பிறந்ததாகச்சில நூல்கள்கூறுவது அவரவரொழுக்க தாரதம்மியத்தை விளக்கும் அறிகுறியேயன்றி உண்மையன்றென்பதுமாதியன.
64	69	பிராமணாதி நால்வருணத்தவர்க்கும் மூலபிதா முறையே பிருகு, ஆங்கிரசு, புலத்தியர், வசிஷ்டர் என்னும் நால்வரேயென்பதும், இந்நால்வரும் ஒரே ஜாதிகளான பிரமரிஷிகளே யென்பதும், ஜாதிவேற்றுமை பூர்வம் பிறப்பினாலேற்பட்டதல்ல அவை ஒழுக்கத்தினாலேயே ஏற்பட்டதென்பதும், அங்ஙனம் ஏற்பட்ட பிரதம காலத்து நான்கு ஜாதியே ஏற்பட்டுப் பின்னரே பல ஜாதியாராகப் பிரிந்தனரென்பதும், இந்நியதியினுந் தொழிலாளர்களே சூத்திரராயினரென்பதும் இங்ஙனம் கோடலே சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்குப் பொருத்தமாமென்பதுமாதியன்.
69	72	கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் இல்லையென சிலர் கூறுவது யுக்தியாதிகட்கு விரோதமாமென்பதும் அவ்வருணத்தவருண்டென்பதுமாதியன.

அநுபவ விசாரம்.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
73	82	எக்காலத்தும் வேளாளரநுபவத்தில் இருந்ததுமிருப்பதும் வைசிய ருழுதொழிலேயன்றி சூத்திரர் சிறுதொழிலன்றென்பதும் அவ்வுழுதொழிலாட்சியை இவற்கு அறம் வளர்த்த ஈஸ்வரியே கொடுத்தனளென்பதும் அவ்வாக்கியங்கள் இவையென்பதுமாதியன.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
82	84	வேளாளர் முடியரசாண்டனரென்பதும், அதற்குரிய ஆதாரங்கள் இவையிவையென்பதுமாதியன.
84	86	வேளாளர் முடியரசாண்டு பலவேந்தரை வென்றதும் அவர் தசாங்கமிவையென்பதுமாதியன.
86	88	வேளாளர், மந்திரி சேனாபதி உத்யோகத்தைப் பரம்பரை பாத்தியதையுடையராய் வகித்து வந்தனரென்பதும் அவ்வுத்தியோகம் வைசியர்க்கேயன்றி சூத்திரர்க்கு உரியதன்றென்பதுமாதியன.
88	90	அரசர்க்கு முடிசூட்டுதலும், அலாபார நிறுத்தலும் வேளாளர்க்கே யுரியதென்பதும் அவற்றிற்கு உதாரணங்களிவையென்பதுமாதியன.
90	94	ஞானாசிரிய, கிரியாசிரியத்தன்மை பூணுதல் மூவருணத்தார்க்கேயுரியவென்பதூஉ நான்காம் வருணத்தவர் ஆசிரியத்தன்மை பூணுதல் ஏகதேச விதிபற்றியேயாமென்பதும், வே[illegible]ளர் பூண்டுள்ள ஆசிரியத்தன்மை இவ்வேகதேச விதிபற்றியதன்றேயாமென்பதுமாதியன.
94	97	வேளாளரை, வைசியரென அங்கீகரித்த பிராமணோத்தமர்கள் இன்னாரின்னாரென்பதாதியன.
97	98	திராவிடர் ஆரியரால் ஓர்காலத்தில் ஆளப்பட்டமைபற்றி அவ்வினத்தவரான வேளாளருஞ் சூத்திரராவரென்னில் வேளாளர் அங்ஙனம் ஆரியரால் ஆளப்படாது வடநாட்டை அவர்பால் விட்டு தென்னாடடைந்து தன்னரசாண்டமையால் அம்முறைபற்றியும் வேளாளர் சூத்திரராகாரென்பதாதியன.
99	101	சில ஐரோப்பிய சரித்திராசிரியர்களின் அபிப்பிராயம் இவையிவையென்பதும் அவ்வபிப்பிராயம் பற்றியும் வேளாளர் வைசியரேயாவரென்பதுமாதியன.
102	112	முடிவுரையும் சைவ சோடஷக்கிரியா சங்கிரகமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		முகவுரை.	
8	6	வெங்கிடமெனு	வேங்கிடமெனு
,,	,,	தமிழ்கடலே	தமிழ்க்கடலே
13	9	வெங்கதிரோர்ச்சேறனையது	வெங்கதிரோன் றேறனையது
16	14	மன்முடிக்கேள்க்கும்	நின்முடிக்கேட்கும்
,,	17	இவ்வேளாளருள்	இவ்வேளாளருட்
,,	,,	ஒருசிர்த்துக்	ஒரு சிறிதுக்
16	34	அரிதாதலாறும்	அரிதாதலானும்
		நூல்.	
1	17	சாத்திரந்தந்தோன்	சாத்ரந்தந்தோன்
2	14	கலப்பால்	கலப்பாற்
3	31	வணிகருள்ளொருவரல்லர்	வணிகருளொருவரல்லர்
5	6	தனித்தனிச்சிறப்புப்பெயர்	தனித்தனி சிறப்புப்பெயர்
...	7	பூவைசியர்க்குச்	பூவைசியர்க்கு
9	27	வருகின்றார்களாதலின்	வருகின்றார்களாதலின்
15	28	கருப்பனுதி	கருப்பனுதி
18	24	தில்லைப்போலுமெனின்	தில்லைபோலுமெனின்
20	4	வுய்த்துணர்ந்திடு	புய்த்துணர்ந்திடு
21	28	ஆசார்யாபிஷேகம்	ஆசாரியாபிஷேகம்
30	6	வணங்குவோரை	வணங்காதோரை
32	33	என்ற அடக்கத்து	என்றற்றொடக்கத்து
44	7	ரென்பதேயாமென	றென்பதேயாமென
61	10	தெளிபொருள்யாவெனின்	தெளிபொருள் எவையெனின்
...	11	காரணம்பற்றிபின்னே	காரணம்பற்றிப்பின்னே
...	12	என்பனவாதியன	என்பனவாதியாய

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
61	33	ஆண்டிகண்டுணர்க	ஆண்டேக்கண்டுணர்க
62	4	திராவிடசருதி	திராவிடச்ருதி
,,	13	அவிசெரிந்தாயிரம்	அவிசொரிந்தாயிரம்
63	9	அவர்க்குரியதொழிலே	அவர்க்குரியதொழிலே
64	22	யேற்பட்ட வருணம்	ஏற்பட்ட வருணம்
65	6	சோமபர்கள்	சோமபர்க்கள்
66	25	விட்டேத்தும்	விட்டேற்றும்
68	5	கோவைவியர்	கோவையியர்
71	21	தெளிபொருள்பாவெனின்	தெளிபொருள் எவையெனின்
72	15	விர்த்தி	விருத்தி
,,	16	யேவலியும்	ஏவலியும்
,,	19	தனித்தனிபிரிந்த	தனித்தனிபிரித்து
74	5	புழுவுதொழலாற்	புழுவுதொழிலாற்
,,	33	அந்தணர்	அந்தண
75	10	வித்வானுக்கொடுத்த	வித்வானுக்குக்கொடுத்த
89	7	சோழனைச்சிறையிலிட்டு	சோழனைச்சிறையிலிட்டு
,,	23	அலர்பாரத்தட்டிலிற்	அலாபாரத்தட்டிலிற்
90	15	மெய்மைபொய்மை	மெய்ம்மைபொய்ம்மை
101	14	வைசியருதொழிலும்	வைசியாறுதொழிலும்
102	7	ஒழுக்கம் வென்ற	ஒழுக்கம் என்ற
,,	9	மற்றயவை	மற்றையவை
106	18	பிரந்தவுடன்	பிறந்தவுடன்
112	16	வளித்தாகவாவது	வதித்தாகவாவது

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த குருவேநம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

உலகுபுகழ் வேளாண் மரபுண்மை யோதத்
திலகனுதன் மாதொருபாற் சேர்ந்தாங்—கிலகொருவன்
றந்தருள வந்தருளுந் தந்திமுகத் தெந்தைசரண்
வந்தனைசெய் வாம்வரங்கள் வாய்க்க.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

ஆக்குநாட் டொட்டு நகை றல்லற் பிறப்புழுத்திப்
போக்கும்வரவும் புரிவித்தே—தாக்குகின்ற
சம்பந்தமத்தனையு நாடுமோநம் ஞான
சம்பந்தன் றுணினையிற்றுன்.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

† அத்துவிதச்சொற்கொண்டேறபொருளென்பார்
மதங்களெலாமபலமெய்த
சத்துவிதஞ்சதசத்தேயதாதான்மியப்
பொருட்டென்றான் சாத்திரத்தோன்
வித்துவிதத்துலகோம்புவேளாளர்
புகழ்சிறிதோவின்றென்ப
நத்துவிதமென்கொல்நியநுகூறவெனிற்
பெரியீர்நவில்தற்கேண்மோ.

---

† அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்கு ஒன்றென்பதே பொருளெனச் சொல்லும் பிறமதங்களும் பலவெனத்தநையுமாறு சத்தாயிருக்கின்ற தன்மையைய சதசத்தாகிய ஆன்மா பொருந்துகின்ற ஒருமைத் (இருபொருள் ஒரு தன்மையாய்) தாதான்மிய சம்பந்தமே அச்சொற் பொருளெனநாட்டும் மெய்கண்ட(சைவசித்தாந்த)சாத்திரம் பதினான்கில் ஒன்றாகிய சங்கற்ப நிராகரணத்துக்கு காரணரான உமாபதி சிவாசாரியார் வேளாளர் பெருமை எம்மால் விளம்பலாமோ வென சேக்கிழார் புராணத்தில் கூறியவைகளுக்கு செய்யுளில் விருத்தமாகக்கொண்டு விளக்கிக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
61	33	ஆண்மிகண்டுணர்க	ஆன்மிக்கண்டுணர்க
62	4	ராவிடகருதி	இராவிடகருதி
,,	13	அவிசெரிந்தாயிரம்	அவிசொரிந்தாயிரம்
63	9	அவர்க்குரியதொழிலே	அந்தர்க்குரியதொழிலே
64	22	பெயற்பட்ட வருணம்	பெயர்பட்ட வருணம்
65	6	சோமபர்கள்	சோமபர்க்கள்
66	25	பிட்டேடத்தும்	பிட்டேடற்றும்
68	5	கோவைபியர்	கோவைமியர்
71	21	தெளிபொருள்பாவெளின்	தெளிபொருள்எவையெனின்
72	15	விர்த்தி	விருத்தி
,,	16	வேவலியும்	வலியும்
,,	19	தனித்தனிபிரித்தா	தனித்தனிபிரித்தா
74	5	புழுவுதொழுலாற்	புழுவுதொழிலாற்
,,	33	அந்தணர்	அந்தணே
75	10	வித்வானுக்கொடுத்த	வித்வானுக்குக்கொடுத்த
89	7	சோழனைச்சிறையிலிட்டு	சோழனைச்சிறையிலிட்டு
	23	அலர்பாரத்தட்டிவிற்	அலாபாரத்தட்டிவிற்
90	15	மெய்மைபொய்மை	மெய்ம்மைபொய்ம்மை
101	14	வைசியருதொழிலும்	வைசியாறுதொழிலும்
102	7	ஒழுக்கம் யென்ற	ஒழுக்கம் என்ற
,,	9	மற்றயவை	மற்றையவை
106	18	பிறந்தவுடன்	பிறந்தவுடன்
112	10	வழித்தாகவாவது	வழித்தாகவாவது

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த குருவேநம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

உலகுபுகழ் வேளாண் மரபுண்மை யோதத்
திலகனுதன் மாதொருபாற் சேர்ந்தான்—இலகொருவன்
றந்தருள வந்தருளுந் தந்திமுகத் தெந்தைசரண்
வந்தனைசெய் வாம்வரங்கள் வாய்க்கு.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

ஆக்குநாட் டொட்டுமுனை நல்லைப் பிறப்புழுந்திப்
போக்கும்வரவும் புரிவித்தே—தாக்குகின்ற
சம்பந்தமத்தனையு நாடுமோநம் ஞான
சம்பந்தன் ருணிணையிற்றுன்.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அத்துவிதச்சொற்கொண்டேறபொருள்ளன்பார்
மதங்களெலாமபலமெய்த
சுத்துவிதஞ்சதசத்தெய்தாதான்மிடம்
பொருட்டசென்றேன் சாத்திரந்தோன்
வித்துவிதக்குலகோம்புங்கைவளாளர்
புகழ்ச்சிறிதோவின்னற்கென்ப
நத்துவிதமென்கொல்சியதுகூறலெனிற்
பெரியீர்நவில்துங்கேண்மோ.

† அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்கு ஒன்றெனப்படு பொருளென்க சொண்டும் திரிமதங்களும் பலவினதுதயடையுமாறு சத்தாகிய சிவத் தின் தன்மையை சதசத்தாகிய ஆன்மா பொருந்துகின்ற ஒருமைசாதி (இருபொருள் ஒரு தன்மையாம்) தாதான்மிய சம்பந்தமே அச்சொற் பொருளென நாட்டும் மெய்கண்ட (சைவசித்தாந்த) சாத்திரம் பதிநான் கில் ஒவ்வொரு [illegible] சாதனை உமாபதி சிவாசாரியர் வேளாளர் பெருமை எம்மால் விளம்பலாமோ வென [illegible] புராணத்தில் [illegible] செய்யுளில் விளங்கக்கொண்டு விளக்கு [illegible] 38

இலக்கணமுமிலக்கியமுமிசைவிறப்பக்
கற்றவர்சொற்கேற்றமாக
கலக்கணைக்காய்வழூஉமலியக்கமுதலிருள்
குளாவுமைவெள்ளைகருத்தியாவென்றே
யிலக்கணமாந்தமிழ்ப்புலவீராய்ந்துரைத
யாப்பிரோவைபோனுமும்
கலக்குறுமந்தாக்கரமெனும்பக்தர
வந்தாரவின்றிட்டேறு

நூல்.

நம்பிந்து தேசத்திற்கண் அந்தணர், அரசர், வேளாளர், செட்டிகளை (வைசியர்கள்) எனத்தென்மொழி வழக்காகவும், பிராம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென வடமொழி வழக்காகவும் பிரமத்தில் நான்கு வருணங்களேற்பட்டும், பின்னரவற்றின் கலப்பால் பல சங்கரவருணங்களேற்பட்டும் நீண்டகாலமாய் நிலைபெற்று வருவது யாவருமறிந்த விஷயமே. அவ்வருண பேதங்களுள்ளே நான் படியாம் விளக்கப்புகுந்தது முதலிமாரென்றும், பிள்ளைமாரென்றும், கார்காத்த பிள்ளைமாரென்றும், வேளாள செட்டிகளென்றும், ஆபி தேசஸ்தர்களென்றும், உடையார்மூர்த்திகளென்றும் வழங்கும் பரம்பரையான வேளாளரின் வருண மின்னதென்பதையேயாம்.

இனி இவர் மரபுண்மையைத்தெளிதற்குச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவமென்கின்ற மூன்று பிரமாணங்களும் இன்றியமையாச் சான்றாயிருத்தலினவற்றை முறையே விசாரித்து முடிவுகூறுவாம்.

1. சுருதி விசாரம்.

தமிழ் வேதம்.

"திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்" திருவாக்கூர்ப்பதிகம்.

வாளார்கண்செந்துவர்வாய் மாமலையான்றன்மடந்தை தை
தோளாகம்பாகமாப் புல்கினன்றொல்கோயில் ல்
வேளாளரென்றவர்கள் வள்ளன்மையால்மிக்கிருந்த தி
தாளாளராக்கூரிற் றான்றோன்றிமாடம் டமே.

* இதில் வேளாளர் தாளாளர் என இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகக் கூறியிருத்தலும், வள்ளன்மையை அடைமொழியாகக் கூறியிருத்தலும் இவர் வைசியராதலைத் தெளிதல் காண்க.

[illegible]

பிங்கல நிகண்டு.

[illegible]

சூடாமணி நிகண்டு.

[illegible]

[illegible]

தொழிலைச் (சூத்திரமாக வுடையவனைச் (வேளாளனை) யே வைசிய னென காட்டிநின்றமையாலுமென்க. அன்றியும்! அந்நிகண்டுகளிற் கூறிய "இளங்கோக்கள்" "மன்னர்பின்னோர்" என்பனவாதி வசன பாகங்களும் வேளாளரையே வைசிய வருணத்தவரென வச்சிரத்தம்பம் போல் நாட்டுவதை அவ்வப்பெயர் வழங்குங் காரணக் குறிப்பாற் றெரிந்துகொள்க. அவை வருமாறு:—

(1) முதற்பொருளாகிய நிலம், பொருளிரண்டிற்குந் தலைமைபெற் றுள்ள அரசர்போலாது இளையர் (வேளாளர்) இம்முதற்பொருளென்ற [illegible] இளமைப்பருவத்தராதலின் இளங்கோக்களெனவும்,

(2) மன்னவர்க்கு வேதியர் முன்னவராதல்போல, இவர் பின்ன வராதலின் இடைகாவலன் மன்னர்பின்னோரெனவும்,

(3) யார்க்கும் இழப்பகூறிய வேளாண்மையைச் செய்பவர் இவரேயாதலின் இப்பெயரும்,

(4) சாம் மூவருக்குமொத்தார்க்கும் பொதுவாகவும் அதனைத்தங்களே சிறப்பாகக்கொண்டு அந்தணர்க்குத் தானமாகவும், அரசர்க்கு வரி யாகவும், சூத்திரர்க்குக் கூலியாகவும் கொடுக்கு முதன்மையை இவரே பெற்றவராய்ப் பூண்டிருத்தலின் அரசராற் கொடுக்கப்பெற்ற பட்டப்பெயராக [illegible] எனவும்,

(5) கார் என்ற மழையையும், ஏர் பருவத்தையும், நீரையும் ஆள் வோராதலின் இவர் காராளரெனவும் சிறக்கப்பெற்றனர். இன்னும் இவர்க்குப் பின்னாளைப் பெயர் பட்டப்பெயர்களாகவும் [illegible] பற்றி [illegible] பெற்றனவும், முதலியென்ற பட்டப்பெயர் [illegible] முதன்மையாயிருந்த ஆளும் படி தொண்டைமண்டலத்துக் குடிகளால் கொடுக்கப்பெற்றதும், மற் றெலுகாலிற்று அரசனால் கொடுக்கப்பெற்றதுமாம். இவற்றின் விரி வை [illegible] சாத்திரத்தில் நன்கு விளக்கப்படுமாதலின் ஈண்டுக் கூற வொழிக. இனி இப்பெயர்களெல்லாம் பிரோதத்திரமாய் விளங்கும் வேளாளர் பதமும் இவ்வாறே [illegible] யாள்வோர் எனவும், மேன் [illegible] யாள்வோர் எனவும் கொடையையாள்வோர் எனவும், உப காரத்தை யாள்வோரெனவும், சத்தியத்தை யாள்வோர் எனவும் விளக்கி நிற்கின்றதும். இன்னும் சூடாமணி நிகண்டில்;

[illegible] ர்
முந்து [illegible] ர்
[illegible] று
[illegible] ர்

என்றுஞ் செய்பவனால் வைசியருள் பசுவிர்த்தியொன்றையே பெருவா விற்றுச்செய்பவனாக் கோவைசியனெனவும், பயிர்விர்த்தியொன்றை யே பெருவாரிற்றுச் செய்பவனாய் பூவைசியனெனவும், பண்டமாற்ற லொன்றையே பெருவாரிற்றுச்செய்பவனாத் தனவைசியனெனவும் மூன்றுமரபினர் என்ற ஒரு ஜாதியாரையே தொழில் வேற்றுமைபற்றி மூவிதப்பாகுபாடுசெய்து அவரவர்க்குத் தனித்தனிச்சிறப்புப்பெயர் கூறலத்தவிடத்தும் வேளாளரைப் பூவைசியர்க்குச் சிறப்பாயுரியதா மென விளக்கியிருத்தலையுங் கண்டுதெளிக. இன்னும்,

வைசியா: பூஸ்பரிஸ:

என்ற சமஸ்கிருத நிகண்டு [illegible] இப்பொருளையே [illegible] தாமெனக் கொள்க.

இனி சகலவர்க்கதொழிலாளிகளை சூத்திரரெனப்பெ யர் என்று நிரணயித்தபடியே சூடாமணிநிகண்டும்,

இருபிறப்பாளர்க்கே யேவல்புரிதொழிலின ரா
[illegible] ர்
[illegible] மே
† [illegible] தெரியுங்கா லே.

என்றுஞ்செய்யுளால் வேளாளரதி மேல் மூவருக்கும் ஏவற்றொழில் செய்பவரே சூத்திரரெனச் சூத்திரர்களுக்குத்தானையும் இன்னது விளக்கி யிருத்தலைக் கண்டுணர்க. இங்ஙனமே சுக்கிராதி கூறப்பட்ட வாக்கியமு மென் சூத்திரர்களுடைய இலக்கணமும் மிகத்தெளிவாய் விளக் கிக் காட்டுகின்றது. அது வருமாறு:—

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) அந்தணர், அரசர், வைசியரென்னும் இருபிறப்பாளர் மூவரையும் முறைப்படி உபசரித்துப் பணிபுரிதல், எல்லா வகைப் பட்ட சிற்பத்தொழில்களையுஞ்செய்தல், எல்லாப்பொருள்களையும்விற்றல் இவையாம் சூத்திரன் றிவனத்தொழிலென்று கூறப்பட்டது.

இதனால் வியாபாரஞ்செய்பவரெல்லாம் வைசியராகாரென் பதும், சூத்திரர் ஏவற்றொழில், பலவகைப்பட்ட சிற்பத்தொழில்

† [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...வேதங்களை யோதினவன்றோ வேதமோதியிருப்பான், அவ்வேத விதிப்படி யாகயக்ஞாதிகளைச் செய்தானன்றோ வேள்விசெய்தனனாமெனின் அற்றன்று; என்னை? கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகை விடயாகம் ஒன்பாகமொன இருகூறாக வகுத்து அவ்விரு பாகத்தும் வதிபவரான மாநுடர்க்கு ஆரியம் திராவிடம் (வடமொழி, தென்மொழி) மென இரு பாஷையைக் கொடுத்த கருணாநிதியாகிய பசுபதி (சிவபெருமான்) அவ்வப் பாஷாநுசாரிகளாகிய ஆரியர், திராவிடர்க்கு அவரவர் வழிபட்டுய்யும் நெறியை (வேதத்தை) அவரவரறிந்தபாஷையிற் கொடுப்பானேயன்றி ஒருவர்க்கு (ஆரியர்க்கு) அவரறிந்த பாஷையினும் மற்றவர்க்கு (திராவிடர்க்கு) அவரறியாப் பாஷையினுமா வேதத்தைக்கொடுத்திருப்பன்? அவ்வாறொருபோதும் அவன் (சிவன்) பக்ஷபாதமாய்க்கொடானாகலின் அவ்வாறு ஆரியாறிந்த பாஷையில்மட்டுமே வேதத்தைக் கொடுத்திருப்பனென்பதும், திராவிடர் தாமறியாப் பாஷையிலுள்ள அவ்வாரிய வேதத்தை யோதினாற்றான் வேதமோதியதாமென்பதும் எங்ஙனம் பொருந்தும்? இக்கூற்றுச் சிறிதும் பொருந்தாதாகலே ஆரியர்க்கு ஆரியபாஷையில் வேதத்தைக்கொடுத்த முதல்வன் அவ்வாறே திராவிடர்க்கு திராவிடபாஷையிலேயே வேதத்தைக்கொடுத்திருப்பனென்பதும், ஆரியர் ஆரிய வேதத்தை யோதுவதுபோல் திராவிடர் திராவிடவேதத்தை யோதவேண்டுமென்பதுமே பொருத்தமுடைத்தெனக்கொள்க. அங்ஙனமே ஆரியர் தங்களுக்குக்கொடுத்த ஆரியவேதத்தைச் சாத்தோட்டத்தியயனஞ்செய்து அத்தியாபகரெனப் பெயர் பெற்றிருக்கின்றார்; திராவிடருள் வைசியரான வேளாளரும் திராவிடர்க்குக் கொடுத்த திராவிட வேதத்தைப் பண்ணோடோதி ஓதுவாரெனப் பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர். அம்மட்டோ! சிவாலயங் [illegible] ஓதும் பிராமணர்களுக் கில்லாத மானியமுதலிய [illegible] வேதமோதும் ஓதுவார்களுக்குப் பரம்பரைப் பாத்தியதையா யேற்பட்டிருக்கின்றன.

இனி தேவாரதிகள் வேதமே யென்பதை

சக்கரப்பள்ளியார்த்திருக்கோயிலுள்
புக்கருந்தியுடன் புகோமலர்த்தாள்பணிந்
தக்கரைப்பரமர்பாலன்பு தழும்பரிவுடீர்
மிக்கசொற்றமிழிலுஞ்வேதமும்பாடினார்.

என்ற பெரியபுராணவாக்கியத்தாலும்,

தேவர்குறளுந்திருநான்மறைமுடிவு
மூவர் தமிழுமுனிமொழியுங் கோவை
திருவாசகமுந்திருமூலர்சொல்லு
மொருவாசகமென் றுணர்.

என்ற ஔவையார் வாக்கியத்தானுந்தெளிக. அன்றியும், வேதம் நூறித்து மீண்டும் யானே திறப்பேன் எனச்சாத்திய வேதாரண்ய க்ஷேத்ரத் திருக்கதவம் தேவாரப்பதிகத்தால் திறந்தமையும் அத்தேவாரத்தை வேதமே என வச்சிரதம்பம்போல் காட்டாநிற்கும்.

இன்னும் இத்தேவாரதிகள் வேதமே என்பதற்கு பலபிரமாணங்களுள; அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இவ்வேதங்களுள் பிருதி நோக்கி தேவாரதிகள் ருதிவேதமும், தேவர் குறள் விதிவேதமும், திருமந்திரம் மந்திரவேதமும், திருவாசகம் வேதாந்தமுமாமெனக் கொள்க.

இனி, தேவாராதிகள் வேதமாயின் அதனை ஓதுவார் உபநயனாதி கிரியைகளால் துவிஜத்வம் அடைந்திருக்க வேண்டுமேயெனின்— தேவார திருவாசகங்களும் சிவதீக்ஷைபெற்றோ ஓதவேண்டுமென்னும் நியமம் ஏற்பட்டிருப்பதாலும், பூர்வம் சிவதீக்ஷை பெற்றவர்களே அவற்றை ஓதிவந்திருப்பதாலும் அவர் அச்சிவதீக்ஷைபெறுங்காலத்து சைவ சோடசக்கிரியைகளுள் அதுவரை செய்யவேண்டியவற்றுள் செய்யப் பெறாதனவற்றைச் செய்வித்து நாடிசந்தானக் கிரியையால் ஆசிரியர் அச்சிஷ்யனுக்மாவை வாகீஸ்பரன், வாகீஸ்பரியின் கர்ப்பதானத்தி லுற்பவிக்கச்செய்து புனர்ஜன்மி (துவிஜன்) ஆக்கி உபநயனம் என்ற ஞானக்கண் கொடுத்தலாலும் பின்னரும் மேலுள்ளுக் கிரியைகளுள் எஞ்சியவற்றை அவ்வக்காலங்களிற் செய்து வருவதாலும் உபநயனாதி வைசியர்க்குரிய கிரியைகளியாவும் வேளாளர் பண்டுஞ் செய்தே வந்திருக்கின்றார்கள், இன்னுஞ்செய்தே வருகின்றார்களாதலின் துவிஜத்வம் அடைந்தேயிருக்கின்றார்களென்க.

இனி இங்ஙனம் அடைந்ததாய்க்கூறும் துவிஜத்வத்தை "ஜந்மநாஜாயதே ஶூத்ர: கர்மநாஜாயதே த்விஜ:" என்ற வாக்கியத்தில் ஆரியவேத சம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் சாமானிய துவிஜத்துவம்போன்றதென்றுமெனக் கொள்ளற்க. மற்றெவ்வாறு கொள்ளவேண்டுமெனின்:— சிவாகமவிதிப்படிச் செய்யும் சைவசம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் இத்துவிஜத்வத்தை,

...ஞ்சுமைந்துமானுடமானுக்கனுடம்புள்ளவைத்தீக்கோதின்று ஆ
வெரியினிவருதிசிரப்பியிந்நானைடியிலையின்மலர்அவியேத்தி
பொருவருஞ்சீர்காய்களெனிற்புகழ்வேர்தனுக்கீப்பின்பொருவிலா
அருமறைதேர்வேதியனேயாக்கிப்பின்னுருத்திரனேயாக்கல்வேண்டும்

மீங்குபுகழுமாசவெனின்மிக்கமறையவனுக்கிவின்னெறோர்த்த, சேவாக்கி
யுறையுருத்திரனுக்கிடல்வேண்டுமேபார்த்தனிமறையோனென்னி
நீக்கறவேயுருத்திரனுக்கிடவேண்டுமாக்கிப்பின்னெனிக்குக்கரை
பாக்குநற்புமானுக்கனறைநிறப்பாற்படவேசெனிக்கவேண்டும்.

எனவரும் வாயுசங்கிதையின் வாக்கியப்படி சிவோகம்பாவனையால் சிவமேயாய் விளங்கும் ஆசிரியர் கடிகைத்தானக் கிரியையால் வைசியராதியரை ருத்திராட்சமாக்கும் அவிருத்வமாமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க. அற்றாயின் இங்ஙனஞ் செய்யுந்திக்ஷாகாலத்துத் தரிக்கப்படும் எக்ஞோபவீதத்தை (பூணூல்) ஏன் வேளாளர்கள் இடைவிடா தணிந்துகொள்ளவில்லையெனின்:—

பிரணவஞ்செங்கனன்மதியாதவன்வனியேபிரர்
பிரமனரியரனிவரொன்றுதியொன்பான்காரும்
விரவுமிந்நுமக்குரியதேவரிருடிகட்காம்
விளம்புமுறைபேவசிட்டர்காரகர்காசிபரே
அரிசில்கவுசிகமுனியேயங்கிராபரந்
துவாசமுனிபிருகுமுனிமரீசிபகத்தியர்சேர்
பரவுமிழையனைத்திறுக்கும்பிரமந்துதான
பார்த்திபனேவிவிக்சயிர்வையமுந்நாற்றெனித்த

விலக்குறக்குறுகனிற்பிடிநூற்றுத்தசனியங்குட்டம்
விரவுறுடித்திரிங்காகைறன்புசற்றிட்டவற்று
மிலங்குரைக்குமகன்சாவித்திரிகாயத்திரியை
யிருந்தியகோராத்திரத்தின்துக்கவுபவீதம்
தாலங்குபுரிமுன்றிடத்தாமையனியுமதனுக்
தொக்கிருப்பர்பனவர்முதனுல்வருக்குமிடத்தோட்,
பலங்கதவனிமறுத்தாக்கத்புருடமகோரம்
...கர்வாமமாகுமிலவபளர்த்திடுமென்னவனே.

என்றபடி மந்திரபூர்வமாய் அணியப்படுவதாம், ஒன்பது அதிதேவதைகளை ஒன்பது இழைக்கும் உடைத்தானதும், கலைமகள், காயத்திரி,

சாவித்திரி என்ற மூன்று சக்திகள் எப்பொழுதும் வதிக்கப்பெறுவதாயிமான அவ்வெக்ஞோபவீதத்தை நன்னில விவசாயத்தையே முக்கிய தொழிலாகக்கொண்ட வேளாளர்கள் எப்பொழுதுந் தரிப்பதானால் தம்பண்ணையாளரான மள்ளராதியரோடு நெருங்க நேரிடுஞ் சந்தர்ப்பங்களில் அசுசிப்படையுமெனக் கருதி அதனை முக்கிய கருமகாலங்களில் மாத்திரமே தரித்து வந்தார்கள், வருகின்றார்களென்க. இவ்வேளாளருள் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற குருக்கள்மார்களோ எப்பொழுதும் தரித்தே வந்திருக்கின்றார்கள், வருகின்றார்கள். இஃதின்றனமாக

ஓதமேவாஸ்யயஞ்யக்ஞோபவீதம்—யதாத்மதீயாநம்வதியாஸிந

என்று சனகருக்குக் கூறிய யாக்ஞவல்கியரின் விடையானது தன்னை எண்ணியறிதலாகிய ஞானநெறிச் செல்வோருக்கு அவர் ஆத்மாவே எக்ஞோபவீதமாமென நிறுத்துகின்றது. இதனை உய்த்துணருங்கால் சைவசமயநெறிச் செல்வோர் எக்ஞோபவீதத்தை அணியாவிடினும் விடினும் தவறாகாவென்றே ஏற்படும். என்னை? தன்னை (ஜீவான்மாவை) எண்ணியறிதலாகிய (பசு) ஞானநெறிச்செல்வார்க்கு அவராத்மா எக்ஞோபவீதமாகுங்கால் சிவத்தை எண்ணியறிதலாகிய சிவஞானநெறிச் செல்வார்க்கு (சைவர்க்கு) அவராத்மா ஏன் எக்ஞோபவீதமாகாது? அவராத்மாவோடு பரமாத்மாவுமாகுமென்றிடுக.

இனி சைவசாதனமெனச் சைவர்கள் அநுஷ்டிக்கும் சரியை, கிரியை, யோகங்களே சிவஞானத்தைத் தந்து சிவத்தோடிரண்டறக் கலப்பதான அத்துவித முத்தியை ஜனனம் ஒன்றிலே தரவல்லனவென்பதை

புறச்சமயநெறிநின்றுமகச்சமயம்புக்குப்
புகன்மிருதிவழியுழன்றும்புகலுமாச்சிரம
அறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து
மருங்கலைகள்பலதெரிந்துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்தும்வேத
சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந்துஞ்சென்றாற்சைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்
செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்சேர்த்திச்
செனனமொன்றிலேமுத்தராக

[illegible]மலங்கழுவி ஞானவாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந் தைவரும்பிறப்பையறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரென்னபிராந்தி.

எனவருஞ் சித்தியார் வாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும்,

அபிவாஸஸாயக்ஞோபவீததாரணம்
தூர்யாந்தத்பாவேந்த்ரியர்த்தாஸ-ருத்ரேண:

என்ற பாராசரத்திலுள்ள இருடி ஸங்கமுனிவர் வாக்கியமானது ஆடையாற் பூணூலைத்தரிக்கலாம்; ஆடை கிடையாதவழி மூன்றிழை நூலாலாயினுந் தரிக்கலாமென்று ஆடையை விசேஷமாகவும் நூலைச் சாமான்யமாகவும் விதிக்கின்றது. இங்ஙனமிவர் விதித்ததென்னை? ஆடை கிடையாத பொருளென்றேயெனின்;— இவ்விருடிகள் ஆரண்யவாசிகளாய் மரவுரியுடுப்போராதலின் அவர்க்கு வஸ்திரங் கிட்டுதலருமையாதல் நோக்கி என்க. இதனால் கருமகாலங்களிற்றானும் ஆடையைப் பூணூல்போல் அணிந்துகொள்வதே விசேஷமெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? இன்னுமிவ்வெக்ஞோபவீதம் கருமத்துக்கங்கமாயணியத்தக்கதும் கருமமுடிந்தவளவில் களையத்தக்கதுமாமென்பதனை "யக்ஞோபவீதங்கர்மாங்கம் த்யஜேத்தியுந்தமபுத்ரய:" என்றற்றொடக்கத்துப் பராசரத்திலுள்ள வியாசர் வாக்கியத்தாற்றெளிந்திடுக.

இனி பூணூலைத் தரித்திருப்பது ஒரு ஜாதியாரை உயர்த்துவதற்கும் அவ்வாறு தரியாமை ஒரு ஜாதியாரைத் தாழ்த்துவதற்கும் ஏதுவாகா. அஃதெவ்வெனின், ருத்திரவருணத்தினின்றும் பிரிந்த சில ஜாதியாரும், அநுலோமாதியருட் சிலரும் வேண்டாமையாய் இடையீடின்றி எக்ஞோபவீததாரணர்களாயிருந்து வருகின்றார்களே; அதனால் அவர்கள் வேளாளர்களினுமுயர்ந்த ஜாதியாராதல்வேண்டுமே? அங்ஙனமாகாமையின் ஒரு ஜாதியாரை மேல் வருணத்தாரென்றேனும் கீழ்வருணத்தாரென்றேனும் நிர்ணயிப்பதற்கு எக்ஞோபவீததாரணம் பிரதானமுமன்று, வேளாளரதனை அங்ஙனந் தரியாதுவிட்டவருமன்று. இது நிற்க.

தேவர்குறளுந் திருநான்மறைமுடிவு
மூவர்தமிழு முனிமொழியுங் — கோவை
திருவாசகமுந் திருமூலர்சொல்லு
மொருவாசகமென் றுணர்.

என்ற ஔவையார் வாக்கியத்தானுந்தெளிக. அன்றியும், வேதம் பூசித்து மீண்டும் யானே திறப்பேனெனச் சாத்திய வேதாரண்ய க்ஷேத்ரத் திருக்கதவம் தேவாரப்பதிகத்தால் திறந்தமையும் அத்தேவாரத்தை வேதமென வச்சிரதம்பம்போல் நாட்டாநிற்கும்.

இன்னும் இத்தேவாராதிகள் வேதமே என்பதற்கு பலபிரமாணங்களுள; அவற்றைவிரிவஞ்சி விடுத்தாம். இவ்வேதங்களுள் பிருதி நோக்கி தேவாராதிகள் ஆதிவேதமும், தேவர் குறள் விதிவேதமும், திருமந்திரம் மந்திரவேதமும், திருவாசகம் வேதாந்தமுமாமெனக் கொள்க.

இனி, தேவாராதிகள் வேதமாயின் அதனை ஓதுவார் உபநயனாதி கிரியைகளால் துவிஜத்வம் அடைந்திருக்க வேண்டுமேயெனின்- தேவார திருவாசகங்களும் சிவதீக்ஷைபெற்றே ஓதவேண்டுமென்னும் நியமம் ஏற்பட்டிருப்பதானும், பூர்வம் சிவதீக்ஷை பெற்றவர்களே அவற்றை ஓதிவந்திருப்பதானும் அவர் அச்சிவதீக்ஷைபெறுங்காலத்து சைவ சோடசக்கிரியைகளுள் ஆற்றவேண்டியவற்றுள் செய்யப்பெறாதனவற்றைச் செய்வித்து நாடீசந்தானக் கிரியையால் ஆசிரியர் அச்சிஷ்யனுக்குமாதா வாகீஸ்வரன், வாகீஸ்வரியின் கர்ப்பதானத்தில் உற்பவிக்கச்செய்து புனர்ஜன்ம (துவிஜன்) ஆக்கி உபநயனம் என்ற ஞானக்கண் கொடுத்தலானும் பின்னரும் [illegible] கிரியைகளுள் ஏற்பனவற்றை அவ்வக்காலங்களிற் செய்து வருவதானும் உபநயனாதி வைதிகர்க்குரிய கிரியைகளியாவும் வேளாளர் பண்டுஞ் செய்தே வந்திருக்கின்றார்கள், இன்னுஞ்செய்தே வருகின்றார்களாதலின் துவிஜத்வம் அடைந்தேயிருக்கின்றார்களென்க.

இனி இங்ஙனம் அடைந்ததாய்க்கூறும் துவிஜத்வத்தை "ஜந்மநாஜாயதேஶூத்ர: கர்மநாஜாயதேத்விஜ:" என்ற வாக்கியப்படி ஆரியவேத சம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் சாமான்ய துவிஜத்வம்போன்றதொன்றுமெனக் கொள்ளற்க. மற்றெவ்வாறு கொள்ளல்வேண்டுமெனின்;— சிவாகமவிதிப்படிச் செய்யும் சைவசம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் இத்துவிஜத்வத்தை,

குரவன்றனுன் மாவைமாணக்கனுடம்புள்வைத்துக்கோதின்று க
வெரியினிலாகுதிசிரப்பிறைவனடியிணையின்மலர்தூவியேத்தி ப்
பொருவருஞ்சீர்காய்களெனிற்புகழ்வேந்தனுக்கிப்பின்பொருவிலா த
அருமறைதேர்வேதியனேயாக்கிப்பின்னுருத்திரனேயாக்கல்வேண்டும்

விக்குபுகழரசனெனின்மிக்கமறையவனுக்கிவின்னேரேத்த, வொங்கி
யுறையுருத்திரனுக்கிடல்வேண்டுமுயர்ந்ததனிமறையோனென்னி ற்
றிக்கறவேயுருத்திரனுக்கிடவேண்டுமாக்கியபின்றெளிக்குச்சூ ப்
பாங்குறையுமாணுக்கன்றனிலீதிற்பாற்படவேதெளிக்கவேண்டு ம்.

எனவரும் வாயுசங்கிதையின் வாக்கியப்படி சிவோகம்பாவனையால் சிவமேயாய் விளங்கும் ஆசிரியர் தீக்ஷிக்கும் ஞானதீக்ஷைக்கிரியையால் வைசியராதியரை ருத்திராம்சமாக்கும் அனிருத்வமாமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க. அற்றாயின் இங்ஙனஞ் செய்யுந்தீக்ஷாகாலத்துத் தரிக்கப்படும் யக்ஞோபவீதத்தை (பூணூலை) ஏன் வேளாளர்கள் இடைவிடாதணிந்துகொள்ளவில்லையெனின்:—

பிரணவஞ்செங்கனன்மறியாதவன்வனியேயிதிரர்
பிரமனரியாளிவரொன்றுறிபொன்பான்காலும்
விரவுமிழைதமக்குரியதேவரிருடிகடாம்
விளம்புமறையேவதிட்டோரதர்காசிபரே
துரிசில்கவுசிகமுனியேயங்கிராபாரத்
துவாசமுனிபிருகுமுனிமரீசிபகத்தியர்சீர்
பரவுமிழையணிந்திடுக்கும்பிரமதந்தசுதான
பார்த்திபவேனினிக்கயிற்றையாமந்தாந்தெறிந்து

விலங்குறக்கனிற்பிடித்துக்கச்சனிங்கூட்டம்
விரவமுடித்திடுங்காலேறன்னுகந்திட்டவந்து
விலைக்குகலைமகள்சாவித்திரிகாயத்திரியை
யிருத்தியகோராத்திரத்தினிருக்கலுமவீந்
துலங்குபுரிமுன்றிட்டுமயனரிவுமாலுந்
தொக்கிருப்பர்பனவர்முதனுல்வருக்குமிடத்தோட்
பலந்தஅவவுனிமறுத்தாந்தற்புருடமகோரம்
புகர்வாமமாகும்வையார்த்திடுமன்னவனே.

என்றபடி மந்திரபூர்வமாய் அணியப்படுவதும், ஒன்பது அதிதேவதைகளை ஒன்பதும் இழைக்கும் உடைத்தானதும், கலைமகள், காயத்திரி,

சாவித்திரி என்ற மூன்று சக்திகள் எப்பொழுதும் வசிக்கப்பெறுவதுமான அவ்வியக்ஞோபவீதத்தை நன்னிலை விவசாயத்தையே முக்கிய தொழிலாகக்கொண்ட வேளாளர்கள் எப்பொழுதுந் தரிப்பதானல் அவ்வியாளரான மன்னராதியரோடு நெருங்க நேரிடுஞ் சந்தர்ப்பங்களில் அசுசியடையுமெனக் கருதி அதனை முக்கிய கருமகாலங்களில் மாத்திரமே தரித்து வந்தார்கள், வருகின்றார்களென்க. இவ்வேளாளருள் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற குருக்கள்மார்களோ எப்பொழுதும் தரித்தே வந்திருக்கின்றார்கள், வருகின்றார்கள். இஃதின்னுமாக

இதமேவாஸ்யயத்யக்ஞோபவீதம்—யதாத்மதீயாதம்வதீயாஸிநா

என்று சனகருக்குக் கூறிய யாக்ஞவல்கியரின் விடையானது தன்னை எண்ணியறிதலாகிய ஞானநெறிச் செல்வோருக்கு அவர் ஆத்மாவே யக்ஞோபவீதமாமென நிறுத்துகின்றது. இதனை உய்த்துணருங்கால் சைவசமயநெறிச் செல்வோர் யக்ஞோபவீதத்தை அணிதலும் விடுதலுந் தவறுகாவென்றே ஏற்படும். என்னை? தன்னை (ஜீவான்மாவை) எண்ணியறிதலாகிய (பசு) ஞானநெறிச்செல்வார்க்கு அவராத்மா யக்ஞோபவீதமாகுங்கால் சிவத்தை எண்ணியறிதலாகிய சிவஞான நெறிச் செல்வார்க்கு (சைவர்க்கு) அவராத்மா வன் யக்ஞோபவீதமாகாது? அவராத்மாவோடு பரமாத்மாவுமாமெனவிடுக்க.

இனி சைவசாதனமெனச் சைவர்கள் அநுஷ்டிக்கும் சரியை, கிரியை, யோகங்களே சிவஞானத்தைத் தந்து சிவத்தோடிரண்டறக் கலப்பதான அத்துவித முத்தியை ஜனனம் ஒன்றிலே தரவல்லனவென்பதை

புறச்சமயநெறிநின்றமகச்சமயம்புக்கும்
புகன்மிருதிவழியுழன்றும்புகலுமாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து
மருங்கலைகள்பலதெரிந்துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்தும்வேத
சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந்துஞ்சென்றாற்சைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகந்
செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்சேர்த்திச்
செனனமொன்றிலேசீவன்முத்தராக.

வைத்தான்மெய்ங்கமூலிரானவாதி
மடுத்தாராக்கம்பொதுக்குவருஞ்சிறப்பையுணர்த்த
முத்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவுமுலகரெல்லாமூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப்பெரும்பிறப்பிற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில்வீழ்ந்திடுவரென்னபிராந்தி.

எனவருஞ் சித்தியார் வாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும்,

அபிவாஸஸாயஜ்ஞோபவீததாரணம்
குர்யாத்தத்பாவேத்ரிவிருதாஸூத்ரேண
(௭௮)

என்ற பாராசரத்திலுள்ள இருடி சிங்கமுனிவர் வாக்கியங்களான் ஆடையாற் பூணூல்தரிக்கலாம்; ஆடை கிடையாதவிடத்து மூன்றிழை நூலாலாயினுந் தரிக்கவென்று ஆடையை விசேஷமாகவும் நூலைச் சாமான்யமாகவும் விதிக்கின்றன. இங்ஙனம் விதித்ததென்னை? ஆடை கிடையாத பொருளென்னையெனின்;— இவ்விருடிகள் ஆரண்யவாசிகளாய் மரவுரியுடுப்போராதலின் அவர்க்கு வஸ்திரங் கிட்டுதலருமையாதல் நோக்கி என்க. இதனால் கருமகாலங்களிற்றானும் ஆடையைப் பூணூல்போல் அணிந்துகொள்வதே விசேஷமெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? இன்னும் இவ்வுபவீதம் கருமாங்கமாயணியத்தக்கதும் கருமமுடிந்தவளவில் கழிக்கத்தக்கதுமா மென்பதனை "யஜ்ஞோபவீதங்கர்மாங்கம் வதந்தியுந்நதாஸ்ததா" என்றற்றொடக்கத்துப் பாராசரத்திலுள்ள வியாசர் வாக்கியத்தாற் றெளிந்திடுக.

இனி பூணூல் தரித்திருப்பது ஒரு ஜாதியாரை உயர்த்துவதற்கும் அவ்வாறு தரியாமை ஒரு ஜாதியாரைத் தாழ்த்துவதற்கும் ஏதுவாகா. அல்லவெனின், சூத்திரவருணத்தினின்றும் பிரிந்த சில ஜாதியாரும், அநுலோமாதியருஞ் சிலரும் சின்னாட்களாய்த் தாமே விரும்பி யக்ஞோபவீததாரணஞ் செய்துவருகின்றார்களே, அதனால் அவர்கள் வேளாளர்களினுமுயர்ந்தாராயினராதல்வேண்டுமே? அங்ஙனமாகாமையின் ஒரு ஜாதியாரை மேல்வருணத்தாரென்றாவது கீழ்வருணத்தாரென்றாவது நிர்ணயிப்பதற்கு யக்ஞோபவீததாரணம் பிரதானமுமன்று, வேளாளரதனை அங்ஙனந் தரியாதுவிட்டவருமன்று. இஃதறிக.

இனி இருக்காதி ஆரியவேதங்களில் விதித்த பசுபந்த வேள்வி செய்யாமையால் வேள்விசெய்யும் அநுஷ்டானம் வேளாளரிடத்தில்லையென்பார் வாதத்தையும் நிராகரித்து அஃதியற்றல்வர்பாலுண்டென்பதை நிறுத்துவாம். என்னை? இவ்வேளாளர்க்கு மாளுந்தத்தில் இட்டி செய்யப்படுவதுண்டென்பதூஉம், அதனை அந்தியேட்டி (அந்தத்திற் செய்யப்படும் வேள்வி) யென வழங்கப்படுவதுண்டென்பதூஉம் யாவருமறிந்த விஷயமே. அங்ஙனம் மாளுந்தத்திற் செய்யும் இட்டியை அந்தியேட்டி என வழங்கும் பெருவழக்கொன்றே அவர் முந்தவும் பல இட்டி செய்துள்ளாரென்பதை காட்டுமாயினும் அதனை ஈண்டு சிறிது விளக்கிக் கூறுவாம். எவ்வாறெனின்;— சிலர் வேள்வியாமென அங்கீகாரஞ்செய்த பசு பந்த இட்டிகள் ஊன் அருந்தலைப் பாவமாகக்கொள்ளுந் ஆரியவேதத்துக் குடன்பாடாவதன்றி "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்றனுயிர்செகுத் துண்ணாமைநன்று" என்ற தமிழ் வேதத்துக்கும், சிவாகமத்துக்குமுடன்பாடன்றாம். ஆகலின், அச்சிவாகமத்தையும், தமிழ்வேதத்தையுமே உத்தமப்பிரமாணமாகக் கொண்டொழுகுஞ் சைவ வேளாளர்கள் அவ்வேத சிவாகம விதியைத் தழுவி ஜீவஹிம்சை யின்றியே திராவிட வேதமோது முகத்தானும், சிவ பூசைசெய்யுமுகத்தானும் பிரம வேள்வியைச்செய்தும், [illegible]ங்களிலும் விவாஹாதிமுக்கிய கர்மகாலங்களிலும் அக்கினிகாரியஞ் செய்யுமுகத்தான் தெய்வ வேள்வியைச்செய்தும், சிராத்தஞ்செய்யுமுகத்தாற் பிதிர்வேள்வியைச்செய்தும், அதிதிகளுக்கு அன்னமளிக்குமுகத்தான் மானுடவேள்வியைச்செய்தும், தாமுண்ணும்போது காகமுதலிய ஜீவஜந்துக்களுக்குப் பலியிடுமுகத்தாற் பூதவேள்வியைச் செய்து[illegible]யிருக்கின்றமையானும் இன்னும் சக்தியானுசாரம் செய்தேவருகின்றமையானுமென்க. இவை பஞ்சமகாவேள்வியாமென்பதனை

அத்யாபநம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞ:— பித்ருயஜ்ஞஸ்து தர்ப்பணம்
ஹோமோ தேவோ பலிர்ப்பௌதோ— ந்ருயஜ்ஞோதிதிபூஜநம்
ஸ்ராத்தம் வா பித்ருயஜ்ஞஸ்ஸ்யாத்பூதோ பலிரதாபிவா.

என்ற பாராசரம் முதலாவது அத்தியாயத்திலுள்ள காத்தியாயனர் வாக்கியத்தாற்றெளிந்துணர்க. இவை ஹிம்சாவேள்வியான பசுபந்த வேள்வியை நோக்கச் சிறந்ததாயினும் சைவசாஸ்திரங்கள் விதந்தெடுத்தோதும் ஞானவேள்வி இயல்நோக்கத்தாழ்ந்ததேயாமெனக்

கொள்க. அவை தாம்: காமிகாதி சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் இருபத்தெட்டாவதாக எண்ணப்படும் சர்வோத்தமென்னும் ஆகமத்துக்கு உபாகமமாய் நின்ற சிவதருமோத்திரம் கூறுமாறு—

கருமயாக, தபயாக, செபயாகம்.

செய்திறக்கச் சிவபூசைசெந்தீவளர்த்தன்முதல்கரு ம
மையுடலம்விரதத்தால்வற்றலாதிதவஞ்செபமு ம்
மையப்பயிற்றல்பிறர்செவியிற்படாதுபயிற்றன்மந்திரத் தை
மையலகலமனத்தாலும்வருக்கையெனமூவகைத்தா மே.

த்யானயாகம்.

பத்திப்பரமன்றிருவுருவைப்பரிவாலொருமைப்படவுள் ள
மற்றோர்பொருளினுளம்பற்றுவண்ணந்திண்ணமுறமயக் க
மற்றேதொடர்ந்தவிச்சின்னமலையாவறிவுபாவனை யி
னெற்றேயொருமுகமிறைவன்பரிச்சுதேறுமென்றெண்ணுத லே.

ஞானயாகம்.

ஒப்பிலமலன்றனையுணர்த்துமுறையையோதலோதுவித்த ல்
செப்புமபொருளைத்திரிவுமறத்தெளிகைபிறரைத்தெளிவிக் கை
தப்பாதவனைமனத்தகத்தேதரிக்கையெனவுந்தாளைந்தா ம்
வைப்பாயருந்தாமருந்தாலிச்சிவஞானமகவினை மே.

இச்செய்யுள்கள் சிவபூசையெஞ்ஞான்றும் செய்து அக்கினி வளர்த்தல் முதலியன கருமயாகமென்வும், சிவவிரதங்களினாலே தேகத்தை வாட்டுதலிய தபயாகமெனவும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர முதலிய மந்திரங்களை மானச முதலிய வழிச்செபித்தல் செபயாகமெனவும், விஷயங்களிலே மனத்தைப் போகவொட்டாது தடுத்துச் சிவபெருமானை யன்பினாலே இடையறாது தியானித்தல் தியான யாகமெனவும், சிவாகமங்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், ஓதியுணர்ந்த பொருளைத் தெளிகை, பிறரைத்தெளிவிக்கை, தெளிந்த பொருளை மனத்தகத்தே நிறுத்துதலை ஐந்தும் ஞான யாகமெனவும் உணர்த்துதல் காண்க.

இனி இவ்வழி இயற்றும் பஞ்சயாகங்கள் முறையே தரும் பலன்களாவன:—கன்மயாகத்துக்கு சுப்போகவிதமும், தபோயாகத்துக்கு சித்திரமனோரத சித்திகளும், ஜெபயாகத்துக்கு கொடிய கன்மங்கள் உற்பவியாது கெடுதலும், தியானயாகத்துக்குச் சிவன் திருவுருப்போல வடிவமுண்டாதலும், ஞானயாகத்துக்கு ஜனன மரணங்கள் எய்தி இணையாமல் சாயுச்சியம் பெற்றிருத்தலுமாம். இதனை,

அறைந்தகருமயாகமுதலைந்துமொன்றற்கொன்றதிக ஞ்
சிறந்தபலமும்போகவிதஞ்சித்தைசெய்தபயனெல் லா
மறைந்துதீயவினைமாய்கைவாதனுருவமெனவடி வு
பிறந்துமிறந்துமினையாதேயிருக்கையென்னுமிவையைந் து ம்.

என்று சிவதருமோத்தர திருவிருத்தத்தால் தெளிக.

இனி, பசுபந்த வேள்வியாலெய்தும் பாபமோ பெரிது; பலனோ சிறிது. என்னை? நூறு அஸ்வமேதயாகம் வழுவின்றிச் செய்து முடித்தோன் அடைவது தெய்வேந்திர பதவி. அப்பதவியில் அளவில்லாத துன்பமுண்டென்பதை,

இடவகரர்பகையுண்டுசெற்றமார்வமிகவுண் டு
நோயுண்டனங்கனுண்டுபோய்கட்கெல்லாந்தாயா ன
காயமுண்டுகைதொழுவேண்டினருமுண்டுதப்பத் தே
மாய்ந்தன்மையுண்டாகுவ்வாறோர்க்கென்னவுளதுண்டே.

என்ற செய்யுளுரையாற் றெளிக. அன்றியும், அப்பதவியை அரிதாய்ப்பெற்ற நகுடராஜன் பெற்ற அன்றே அந்த இழந்து அகத்தியமுனிவராற் சர்ப்பமானதைத் திருவிளையாடற்புராணம் தெளியக் கூறுகின்றமையாலுங்கொண்டுணர்க. இஃது இங்ஙனமாக;

நன்றுகுமாக்கம்பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகுமாக்கங்கடை.

என்ற திராவிடச்சுருதி வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகும் திராவிட சைவவேளாளர் தங்கள் சமயநூல் விதித்த அஹிம்சா வேள்வியாவதும் அளவிலாப்பயனைத் தருவதுமான ஐவகை யாகத்தைச் செய்து அதனால்வரும் அளவிலாப்பயனை அடைய முயல்வரேயன்றி அதனை விடுத்து ஹிம்சா வேள்வியாவதும் அற்பப்பயனையே தருவதுமான பசுபந்தாதிவேள்விகளை மறந்துஞ்செய்யத்துணிவரோ? துணியாரென்க. அங்ஙனந்துணியாமையால் இவர் யாகஞ்செய்யாதவராக ஒருபோதும் எண்ணப்படார். பதிவரேல் சிலர்போல் ஆடுமாடாதிகளை வெட்டிப் பலியிட்டு மாடன், கருப்பண்ணதி பைசாசங்களை இவர் வணங்காமையால் தெய்வ வணக்கமில்லாதவரென்றும் எண்ணப்படுவரென்றோ? சுவர்கள் எல்லாம் சுத்தாசாரத்தைத் தாழ்ந்ததாகவும், துராசாரத்தை உயர்ந்ததாகவும் கொள்ளச்செய்யும் கலியுக வலியேபோலும்! நிற்க.

இனி, மேலே சிவதருமோத்தரம் விதந்து கூறுமாறே இவ்வாயவகை வேள்வி இயலே வாயுசங்கிதை பதின்மூன்றாம் அத்தியாயமும் கன்மயாகமாவது சிவார்ச்சனையேயன்றி (கன்மகாண்டம்பற்றி) யுரைத்தே செய்யப்படும் யாகாதிகளன்றுமெனவும், தபயாகமாவது சிவபிரான் பொருட்டுத் தேகத்தை வாட்டுஞ் சிவவிரதங்களன்றி மற்ற கிருச்சிராதி விரதங்களன்றுமெனவும், செபயாகமாவது பஞ்சாக்ஷர செபம், ருத்திராத்தியாய செபம் என்பனவாமன்றிக் கன்மகாண்டம் பற்றிய வேதாத்தியயனமன்றுமெனவும், தியான யாகமாவது சிவத்தியானமாமன்றி ஆன்ம சாக்ஷாத்கார மன்றுமெனவும், ஞானயாகமாவது சிவாகமத்துப்பேசப்பட்ட ஞானமாமன்றி மற்றைஞானமன்றுமெனவும் இந்தச் சிவாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட பதி, பசு, பாச திரிபதார்த்த ஞானமே சைவ ஞானமென்று சொல்லப்பட்டதாம் எனவும் கூறுகின்றது. அதனை

> மதர்சாகர்மவிஜ்ஞேயம் பாஹ்யம்யாகாதிநோச்யதே
> மதர்த்தேதேஹஸம்ஶோஷ தபக்ருச்ராதிநோமதம்
> ஜபːபஞ்சாக்ஷராப்யாஸ: ப்ரணவாப்யாஸ ஏவச
> ருத்ராத்யாயாதிகாப்யாஸோ நவேதாத்யயநாதிகம்
> த்யாநம்த்யபசிந்தாத்யம் நாத்மாத்யர்த்தஸ்மாதய:
> மமாகமார்த்தவிஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநம்நார்த்தவேதநம்
> பசுபாசபதிஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநமித்யபிதீயதே.

எனவரும் சுலோகத்தாற் காண்க.

இனி, ஆரியவேதம் ஜீவஹிம்சைக் கேதுவான புலாலுணவைத் தழுவியே யாகாதிகளைப் பெரும்பாலும் விதித்திருக்கின்றது. இதற் கேற்பதற்குத் தெய்வவேள்வியிற் பசுபக்ஷ கூறியிருத்தலும், அவ்வேத விதிப்படித் தசரதர் செய்த யாகத்தில் மிருகங்களும், பக்ஷிகளுமாக முந்நூறு பசுக்கள் (பிராணிகள்) பிணிக்கப்பட்டிருந்தனவென வான்மீக இராமாயணம் கூறுவதும், பிதிர் வேள்விக்கு (சிராத்தத்துக்கு) திலம், செந்நெல் அரிசி, உழுந்து, கிழங்கு, பழம் இவற்றினும் பாயசமுதலிய மச்சமாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் செம்மறியாட்டின் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் பக்ஷிகள் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் வெள்ளாட்டின் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் புள்ளிமான் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் கலைமான் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் கடமான் மாமிசம் விசேஷம்

முள்ளம்பன்றி, காட்டெருமைக்கடா மாமிசம் விசேஷமெனவும் அதனினும் முயல், ஆமை மாமிசம் விசேஷமெனவும் இவைகள் படைத்துச் சிராத்தஞ்செய்வதால் பிதிர்க்கள் முறையே ஒன்று முதல் பதினொரு மாதம் வரை திருப்தி அடைகிறார்கள் எனவும் மநு தரும சாஸ்திரம் பார்வணசிராத்த விஷயம் 3, 267, 268, 269, 270 ம் வாக்கியங்களாற் கூறுவதுமே தக்க சான்றெனக்கொள்க. இன்னும் அம்மநு தரும சாஸ்திரம் (4—27)(5—16)(5—18) (4—25) (5—28,29) என்பனாதி வாக்கியங்களால் மற்ற சாதாரண காலங்களிலும் ஆரியரை மாமிசம் புசிக்கவிதிக்கின்றதேயன்றி யாண்டும்விலக்கியதாய்க்காணப்படவில்லை. இவ்விதிப்படி சாதாரண காலங்களிலும் ஆரியர் மாமிசம் புசித்துவந்ததைக் கூறும் வாக்கியங்களும் அம்மநு தருமசாஸ்திரத்தில் பல உள. அவற்றை விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். ஆரியரின் இப்பூர்வ ஆசாரங்களெல்லாம் திராவிடதேசம் வந்த ஆரியர்மட்டில் சைவாசாரமுடைய திராவிடரின் பழக்க விசேடத்தால் விட்டொழிந்தனவேயன்றி கௌடதேசத்து வசிக்கும் ஆரியரை இதுகாறும் விட்டொழிந்த பாடில்லை. அவ்வாரியரோ இற்றைவரை மாமிச போசனிகளாயிருப்பதுமன்றி சிராத்தாதிகளையும் மாமிசம்படைத்தே செய்துவருகின்றார்கள். அங்ஙனம் அவரியற்றுவதும் ஆரியவேத விதிப்பற்றியேயன்றி விதிநிஷேதமாகவன்று. இவ்வாரியவேதம் மதுமாமிசபோசனத்தையும் பசுபந்த வேள்வியையும் விதித்தொன்றோ? நரபந்த வேள்வியையும் விதித்தேயிருக்கின்றது. அவ்விதிப்படி இக்ஷுவாகு வழிவந்த அரிச்சந்திரன் அஜிகர்த்த ரிஷியின் புத்திரன் சுனசேபனென்பவனை நூறு பசுக்களைக்கொடுத்து வாங்கி வருணனுக்குப் பிரீதியாக நரமேத யாகஞ் செய்த சரித்திரத்தை வருணசிந்தாமணியில் 52முதல் 57ம்பக்கம்வரை ஐதிரேயப்பிராஹ்மணம் ஏழாவது அத்தியாயம் ஏழாவது பஞ்சகம் கூறுமாறும், வான்மீக இராமாயணம் கூறுமாறும் விரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதால் அங்கே கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் ஆரியவேதாதிகள் புலாலுணவாதியவற்றைத் தழுவியதற்கும், சிவாகமங்களும் திராவிடவேதாதிகளும் அவற்றை விலக்கியதற்கும் காரணம் யாதெனின் — ஆரியவேதத்தில் ஞானகாண்டமாகிய உபநிஷத் தொழித்த பாகம் (கருமகாண்டம்) எல்லாம் தருமார்த்தகாமங்களையும், சுவர்க்கமுதலிய பதமுத்திகளையுமே விரும்புஞ் சாமானியரை நோக்கி உபதேசிக்க எழுந்தவாதலின் அக்கருமிகளின்

பக்குவாதருணமாக பசுபந்தாதி வேள்விகளையும் மதுமாமிச போசனத்தையுந் தழுவியன; சிவாகமமும் திராவிட வேதமும் சத்திநிபாதத் துத்தமரை நோக்கி உபதேசிக்க எழுந்தனவாதலின் அவற்றை யாண்டும் விலக்கியன என்க. அங்ஙனம் ஆரிய வேதத்தின் பூர்வபாகஞ் சாமான்யரை நோக்கியே உபதேசிக்க எழுந்ததென்பதற்கு அது காலைக்கருமம் பூதம் அன்னம் அக்கினி வருணன் இந்திரன் சந்திரன் மருத்துக்கள் முதலிய பாச பசுக்களை யெல்லாம் பரம்பொருள் பரம்பொருள் எனக் கூறுவதும்; சிவாகமமும் திராவிட வேதமும் சத்திநிபாதத்துத்தமரை நோக்கியே உபதேசிக்க எழுந்தன வென்பதற்கு அவையாண்டும் சிவம் ஒன்றையே பரம்பொருளெனக் கூறுவனவுமே சான்றாமெனக்கொள்க.

இன்னும் ஆரியவேதம் உலகர்க்கும், சிவாகமங்கள் சத்திநிபாதத்துத்தமருக்கும் உபதேசிக்க எழுந்தனவாமென்பதனை

வேதநூல்சைவநூலென் றிரண்டேநூல்கள்
வேறுரைக்குநூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க
ளாதிநூலநாதியமலன் றருநூலிரண்டு
மாரணநூல்பொதுசைவமருஞ்சிறப்புநூலா
நீதியினுலகர்க்குஞ்சத்திநிபாதர்க்கு
நிகழ்த்தியதுநீண்மறையினொழிபொருள்வேதாந்தத்
தீதில்பொருள்கொண்டுரைக்குநூல்சைவம்பிறநூல்
திகழ்பூர்வஞ்சிவாகமங்கள்சித்தாந்தமாகும்.

எனவரும் சித்தியார்த்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக.

அற்றேல், ஆரியவேதம் சிவத்தைப் பரம்பொருளெனக்கூறிய தில்லைப்போலுமெனின்;— அற்றன்று. அவ்வேதமும் சிவத்தைப் பரம்பொருளென ஒரோரிடங்களிற் சித்தாந்தப்படக்கூறியே யிருக்கின்றது. இருக்கினும் அங்ஙனங்கூறும் சிவபரத்துவமானது அந்தத்தின்கட் கூறப்படுவதால் அது ஆதியிற்கூறும் பாச, பசு, பரத்துவமென்னும் மேகக்கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்ட சூரியன்போன்று சிவாகம ஆராய்ச்சியென்னும் சண்டமாருதத் துணையைக்கொண்டு காணமுயலாத உலகர்க்கு அப்பிரகாசமாயும், அத்துணையைக்கொண்டு காணமுயலும் சத்திநிபாதத்துத்தமர்க்கு (சைவ சிரேட்டர்க்கு) ப்பிரகாசமாயும் விளங்குவதொன்றாமெனக் கொள்க. இங்ஙனம் ஆரியவேத ஆராய்ச்சி

ஒன்றானே சிவபரத்துவ நிர்ணயத்தேறல் அரிதென்பதனை "வேதக் காட்சிக்குமுபநிடதத்துச்சியின்விரிந்தபோதக்காட்சிக்குங்காணலன்" "வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளியென்ப" "அல்லையீதல்லையீ தென மறைகளுமன்மைச் சொல்லினாற்றுதித்திளைக்குமிச் சுந்தரன்" "வேதங்களையாவெனவோங்கியாழ்ந்தகன்றநுண்ணியனே" என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும், "வேதபாதுகையன்" "வேதகோவணத்தன்" "வேதப்பரியன்", "வேதாரண்யன்" என்பனவாதி வாக்கியங்கள் வேதத்தினை ஈசுவரனுக்கு உபாங்கமாய்க் கூறுமுகத்தானே அவ்வாரிய வேதத்துக்கும், ஈசனுக்கும் அந்நியசம்பந்தமேயன்றி அநந்நிய சம்பந்தமில்லையென்பதைக் காட்டுவதும் காண்க. மேலும் இக்கொள்கையினை ஆரியவேதம் அடங்கலும் ஆராய்ந்து அவற்றின் பொருளைப் பதினெண்புராண வாயிலாய் விளக்கியவரும்; வேதாந்த சூத்திரஞ்செய்தவருமான வேதவியாசர் தாமும் வந்து நிர்ணயத்தேறு[illegible]ம்பிடம் சந்தேகித்து வினவிய ரிஷிகளுக்கட்கு

"ஸத்யம்ஸத்யம்புனஸ்ஸத்யம்—நதைவங்கேசவாத்பரம்."

என்று விஷ்ணு பரத்துவங்கூறிக் கைதம்பிக்கப்பெற்றுப் பின்னர் அவ் விஷ்ணுமூர்த்தியே வந்து

"அகமேவஜகத்கர்த்தா மமகர்த்தாமஹேஸ்வர:
தஸ்யதேவாதிதேவஸ்ய கர்த்தாகோபிநவித்யதே".

என்ற ஸ்லோகத்தால் "நானே உலகத்துக்குக் கர்த்தா எனக்குக் கர்த்தா மகேஸ்வரனென்றறிவாயாக. மகா தேவராகிய அவருக்கு மேலொரு பதிப்பொருளுமில்லை" எனச் சிவபரத்துவங்கூறித் தெளிவிக்கத் தெளிந்த சரித்திரமும்

"எத்திசைச்சுருதிகளிசைக்குமாண்பொருள்
மாத்திரைப்படாவெனமாசில்காட்சியர்
பார்த்தனர்பான்மையிற்பல்வகைப்படச்
சூத்திரமானவுஞ்சொற்றனன்வியாதன்."

என்ற வாக்கியமும் வலியுறுத்தா நிற்கும்.

இனி, இவ்வாறு மயக்கமின்றி சிவாகம ஆராய்ச்சி ஒன்றானே சிவபரத்துவ நிர்ணயத் தேறலாமென்பதனை,

சுத்தமாற் றங்களி லுயிர்ச மயிகள் பலருங்
கத்துபுன் சொலினவினை யவன் செயல்கானோர்
சுத்தவா துளமுதலிய தந்திரத் தொகுதி
வைத்துணர்ந் திடிர்ரே வொருசிறி துணர்வார்

சத்தியப்பொருட் டெளிவிலாஞ் சத்திநிபாதர்க்
குய்த்துணர்த் தவதாகமமென் பர்மெய்யுணர்ந்தோர்.

எனவரும் கந்தப்புராண வாக்கியத்தானும் சிவாகமங்கள் சிவபெருமா னுக்கு அங்கப்பிரத்தியாங்கசாங்கங்களாய் அந்நிய சம்பந்தமுறுதலே

ஆகமமாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க

என்ற திருவாசக வாக்கியத்தானும்

காமிகம் திருவடி, முகவிம்பம் திருமுகம், ஏனைய ஆகமங்கள் ஏனைய அங்காதிகள் எனக்கூறும், சாதாக்கியரூபம் என்ற பிரசித்த வாக்கியத் தானுந்தெளிக.

இன்னும் "மல்லொலியங்கிகண்டம் ஒப்பிலாமணிவாய்வேதம், பல்லிடையெழுத்தாகிய பரமவாகமத்தின்பேதம்" என்றபடி சுப்பிர மண்யப்பெருமான் கொண்ட விஸ்வரூபமான அவேதம் திருவாயின் கண்ணும், சிவாகமங்கள் திருநாவின்கண்ணும் அமைந்திருப்பதாற் றோற்றுவித்த முகத்தானே வேதம் தன் கருத்தைப் பிறருக்கு ஓர் ஊமையன் விளக்கும் அளவே விளக்க வல்லதென்பதையும், சிவாக மங்கள் தன் கருத்தை பிறருக்கு ஓர் நாவலன் விளக்குமளவின் விளக்கவல்லன வென்பதையும், குறிப்பினுணர்த்துதல் காண்க. எவ் வாறெனின்;— நாவின் சகாயமின்றி வாய் பேசும் பேச்செல்லாம் ஊமைப்பேச்சேயாமாதலின் என்க.

இன்னும் சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டிம் மேலான பதிதருமத் தை கூறுவன வென்பதையும், அவைகள் யாண்டும் ஆரியதேயத்தைத் தழுவுவனவல்ல வென்பதையும், ஆரிய வேதத்தைத் தழுவுவன வாம, லாகுள, பைரவாதி ஆகமங்களே யென்பதையும் அவ்விருபத்தெட் டாகமங்களும் சைவ சித்தாந்தப்பாகுபாட்டினையே விளக்குஞ் சித் தாந்த நூலா மென்பதனையும்

பழுதில்சைவாகமங்கள் பரதருமத்தை
மொழியுமற் றனைத்தபி நிலமுதியநான் மறையைத்
தழுவி நிற்குமா றிருபத்தெட்டாகமந் தழுவா
தொழிவிலாதகித்த ... பகுதியாயமரும்.

என்ற வாயுசங்கிதையின் வாக்கியத்தாற்றெளிக. இவ்வுண்மை புண ராதார் சிலர் சில ஆங்கில் வாம, லாகுள, பைரவாதி ஆகமங்களின் மீது கூறுங் கேள்விதத்தைக் காமிகாதி சைவாகமங்கள் இருபத்தெட் டின் மேலேற்றி சிவாகம நிந்தைசெய்யமுந்துவர்; அவர் நிற்க. ஈண் டுதாதாலும் கூறியவாற்றால் சிவபரத்துவத்தை நன்கு விளக்கி சிவ ஞானத்தை அடைவிக்குந் தன்மையில் சிவாகமும், அதே போன்று சிவபரத்துவம் கூறும் திராவிட வேதமும் சிறந்தனவா மெனவும், சிவஞானச் செல்வத்தை அடையும் விருப்பினை மேற்கொண்ட சைவ வேளாளராதியோர் சிவாகமநெறிபற்றி, ஒழுகலும், திராவிடசுருதி ஓதுதலுமே சிறப்புடைத்தெனவும் பகமாத்தாணிபோல் காட்டப் பட்டமை காண்க. அற்றேல், திராவிடர்க்குரிய சுருதி திராவிட மொழிகட்கெல்லாந் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் அமைந் திருத்தல்போல அவர்க்குரிய சிவாகமங்களும் அத்தமிழ் மொழியி லன்றோ அமைந்திருத்தல் வேண்டும்? அங்ஙனமின்றி அவை ஆரிய இனமான சமஸ்கிருத பாஷையில் அமைந்திருத்தலின் அவைகளை திராவிடர்க்கே உரிய சிறப்பு நூலென்பதை விடுத்து ஆரியர்க்கே உரிய சிறப்பு நூலென்கையன்றோ பொருத்தமுடைத்து எனின்;—அற் றன்று; அவைகள் திராவிடர்க்குரிய சிறப்பு நூலென்பதே பொருத்த முடைத்து. எதனாலெனின்;— திராவிடர் பண்டுதொட்டின்றுகாறும் சிவாகமம் விதித்தவாறு சிவதீக்ஷையாதிபெற்று சிவாசாரம்பேணும் சீராயிருத்தலினாலும், திராவிடதேசத்துள்ள சிவாலயங்களெல்லாம் சிவாகமவிதிப்படியே அமைக்கப்பெற்று அஷ்டபந்தன, கும்பாபிஷே காதி நித்திய நைமித்திக பூசாதிகளெல்லாம் அச்சிவாகம விதிப்படி ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற சிவத்விஜர் என்ற திராவிட அந்தணராலே யே செய்யப்பட்டு வருதலினாலும் என்க.

இன்னும் சிவாகமங்கள் பதிதுவர்க்கத்துள் திராவிடர்க்கே சிவபெருமானால் சிறப்பாகத் தொகுக்கப்பட்ட சைவ சாஸ்திரமென்ப தனைத் திராவிட முனிவர் ஐவர்க்கு அநாதிகௌசிகர்க்கு சத்தியோ ஜாதமுகத்தினின்றே காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம்

என்ற ஐந்தாகமங்களையும், காசிபர்க்கு வாமதேவ முகத்துவாரா தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், பாரத்துவாசருக்கு அகோரமுகத்துவாரா விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், கௌதமர்க்கு தற்புருட முகத்துவாரா இரௌரவம், மகுடம், விமலம், முகவிம்பம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், அகத்தியர்க்கு ஈசானமுகத்துவாரா புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்சுரம், கிரணம் வாதுளம் என்ற எட்டாகமங்களையும் தோற்றுவித்து அவ்வவ் முனிவர்க்கு அவ்வவ் வாகமங்களின் விதிப்படி சிவபெருமான் தாமே சைவதீக்ஷை செய்தமையும் நன்கு வலியுறுத்தாநிற்கும். இனி இவ்வைவரும் திராவிடமுனிவரென்பதெதனாற் பெறுதுமெனின்;—இவருள் முதல்நால்வரும் ஆதிசைவரென்னும் திராவிட அந்தணரின் மூலபுருஷராயிருத்தலினாலும், அகத்தியர் ஆசராட்டுத் திராவிடருள்ளே அறிவாற்றலிற் சிறந்த அகத்தி[illegible]ம்பத்திற் ஜெனித்த பிரபல தமிழ் முனிவராதலினாலும் [illegible]ன்க. ஈண்டு இம்முனிவருள் கௌசிகாதி நால்வரை சிவத்துவிஜராகிய திராவிட அந்தணர்க்கு மூலபுருடரென்பதென்னை? இக்கௌசிகாதி பஞ்சரிஷிகளைப் பிரமதேவர் வழிவந்த பிராமணருக்கு மூலபுருடர் என்றன்றோ அன்னோர் கூறுகின்றாரெனின்;—அங்ஙனம் அவர் கூறும் கௌசிகாதி பஞ்சரிஷிகள் பிரமதேவர் முகோத்பவர்கள்; ஆதிசைவர்க்கு மூலபுருஷராய் யாம் கூறும் கௌசிகாதி பஞ்சரிஷிகள் சிவமுகோத்பவர்கள் ஆதலின் அவர் வேறு இவர் வேறு என்க.

இனி, இவற்றொடு முரணுமாறு சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியின் ஈசானவதனத்தில் தோற்றப்பட்டு அப்பெருமானால் அநந்தேசுரருக்கும், அநந்தேசுரரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால் முனிவர்களுக்கும், முனிவர்களால் மனுடர்களுக்கும், மனுடரால் மனுடர்க்கும் உபதேசிக்கப்பட்ட இயல்பினையுடையனவென்ன சில சைவநூல் கூறுவதென்னையெனின்;—இந்நியதி பிரதம சிருட்டியின்கண்ணும், அந்நியதி அவாந்தர சிருஷ்டியின்கண்ணும் நிகழ்ந்ததொன்றாமெனக்கொள்க.

இனி ஈண்டிதுகாறுங் கூறியவாற்றால் சிவாகமங்களிருபத்தெட்டும் மனிதவர்க்கத்துள் திராவிடர்க்கே கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புநூலென்பது தெளியப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனந் தெளியப்படவே

அதுகொண்டு அவர்க்கவ்வாகமங்களை ஆரியமும், தமிழும் காரிகையார்க்குக் கட்டுரைத்தவனும், இருமொழிக்கு முதற் குரவனுமான கண்ணுதற் பெருமான் தமிழ்ப்பாஷையிற்றான் கொடுத்திருப்பனென்பதூஉம், அதனானே அவை தமிழ்ப்பாஷையில் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பதூஉம் ஒருதலையாமெனத் துணிந்திடுக.

இனி ஆரியரோ சிவாகமங்கள் விதித்தவாறொழுகாது அவற்றைப் புறம்பழித்து அவற்றால் விலக்கப்பட்டனவும், இருக்காதி வேதங்களால் விதிக்கப்பட்டனவுமான பசுபந்த வேள்விமுதலிய சாமான்ய கர்மங்களையே பல்லாண்டு செய்துவந்தோராதலின் அவர்க்கு அச்சிவாகமங்கள் சிறப்புநூலாயிருத்தல் யாண்டையதெனமறுக்க. அற்றேல், சிவாகமங்கள் சமஸ்கிருத பாஷையில் இருத்தற்கும், தமிழ்ப்பாஷையிலில்லாமைக்கும் காரணம் யாதெனில்;— பூர்வம் தமிழ்ப்பாஷையிலிருந்த சிவாகமங்கள் பிற்காலத்துத் தமிழரின் சைவமதத்தைத் தழுவிய ஆரியர்களும் மதவுண்மையை நன்கு தெளிதற்பொருட்டும், அங்ஙனம் தழுவாத ஆரியரைத் தழுவச்செய்தற்பொருட்டும் சமஸ்கிருதபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வறியார்க்குக் கிடைத்த புதையற்றனம்போன்று அருமையாய்க் காக்கப்பட்டு வந்தமையும்; தமிழ்ப்பாஷையிலிருந்த அம்மூல சிவாகமங்கள் காலகதியால் அங்ஙனம் காக்கப்படாமல் தென்றமிழ்நாடு கடல்கொண்ட ஞான்றும், சைவசமயத்துவேஷிகளான பௌத்த சமணர்கள் சைவ புத்தகசாலைகளில் தீக்கொளுவிய ஞான்றும், வேறு பல ஏதுக்களாலும் கேடுற்றழிந்தமையுமாமென்க. அங்ஙனம், தமிழ்நூல்கள் பல்லாயிரக்கணக்காயிருந்திறந்தனவென்பது முன்னோர் சரித்திரத்தானுங்கொண்டு விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

இனி, திராவிடருள் மூன்றுமரபினரான சைவவேளாளர்க்குத் தங்கள் தேசபாஷாமத சம்பந்தவுரிமைபற்றி என்றும் சிவாகமநெறி செல்லுதலும், திராவிடசுருதி ஓதுதலுமே சிறப்புடைத்தாமெனத் தேற்றுதற்கே இத்துணைத்தூரம் வற்புறுத்திக்கூறியதன்றி இவ்வேளாளர்கள் ஆரியவேதத்தை ஓதுதல் அடாதென விலக்குதற்கன்றாம். "அந்தியந்[illegible]மலிதோதமே அவ்வேதப்பொருளாத்து" என்றவிதிபற்றி இவர் அவ்வேதங்களையும் வேறோராற்றால் ஓதி வந்தனர் வருகின்றனரென்பதை பிறிது விளக்குதும். சுபதேவர் என்ற சோழராஜருக்கு அவராசிரியர் [illegible] சைவநெறி கூறப்புகுந்தவிடத்து சத்தியோஜாதமுக

திரத்தை செபித்தலீ இருக்குவேதத்தையும், வாமதேவமந்திரத்தை செபித்தல் யஜுர் வேதத்தையும், அகோர மந்திரத்தை செபித்தல் சாம வேதத்தையும், தற்புருட மந்திரத்தை செபித்தல் அதர்வணவேதத்தையும் ஓதியதாமெனவிதிவாதமாகிய வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கின்றனர். அதனை

> சத்தியோசாதமிருக்குகலவாமத்தியம் யசுர்மயமதேத் ா
> மெத்தியசாமமதைதலியன் புருடம்விழுத்தருவதர்வணமேயாம ரு
> அத்தவீசானஞ்சகலவேதங்களின் றேரருபமாமந்திரங்க ள்
> வைத்தவேதாங்கமாமாகத் தெளிகவன்னவாற்றின் மிம்மா வை

உரைத்தகோவேதமாகுவருமோதலுமைப்பிரகோராவித்தே நல்
புனைத்தபுஷிவபூசையைசெய்துவெட்டல்லபூசைசெய்வித்தல் சேயட்சித்தல்—

னைவரும் திருவாயினைக்காப்புராண வாக்கியத்தாற்றெளிக. இதேபோன்று "ஒரு இருக்குமந்திரமாயினும், ஒரு யஜுர் மந்திரமாயினும், ஒரு சாம மந்திரமாயினும் காயோது மோதி[illegible] பிரமவேள்வியா" மெனத் தைத்திரீயப்பிராமணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதிப்படி, சிவதீக்ஷைபெற்றதுமுதல் பஞ்சப்பிரமதைட்டகமந்திரங்களை வேளாளர்கள் காலமாக செபித்துவருவதாலும், சிவபூசா காலங்களில் யஜுர் வேதத்திலுள்ள ஸ்ரீருத்ராதிய சில முக்கிய பாகங்களை ஓதிவருவதாலும், சிவகாயத்திரி மந்திரத்தை செபித்து வருவதாலும், ஆரியவேதத்திலுள்ளதும் பாச, பசு, பதியனை சாமானிய பாகங்களை யொழித்து பதி (சிவ) ஸ்துதியான முக்கியபாகங்களை ஓதிவரும் அத்யயனம் இவ்வேளாளர்களிடத்து இருந்ததாம், இருப்பதுமா மெனத் தெளிக.

இனி, வேளாளர் திராவிடவைதிகராதலின் அவர் திராவிடவேதமோதலே சிறப்புடைத்தெனப் பேசப்பட்டதன்றோ? அற்றேல், அவ்வேதம் ஞானசம்பந்தராதியோரால் வெளிப்படுமுன்னர் திராவிடர் எந்தவேதத்தை ஓதிவந்தார்கள் எனின்;— ஆரியவேதம் ரிஷிகளைக்கொண்டு வெளிப்படுமுன் ஆரியர் எந்த வேதத்தை ஓதிவந்தார்க ளென்னும் வினா அவர் பக்கத்தும் நிகழுமாதலின், அது வினாவாகாதென விடுக்க. அதென்னை? இருக்காதி ஆரியவேதங்கள் ஒருவரால் ஒரு காலத்தில் உண்டாக்கப்படாதன, அநாதியேயுள்ளன, அதனை அபௌருஷேயம், சுயம்பு என்ற அவற்றின் நாமங்களே விளக்காநிற்கின்றன என ஆரிய வைதிக சிரேஷ்டரும், அவை ஈசுரவாக்கியமே எனத் திராவிடசைவ சிரேஷ்டரும், அவ்வவர் சமய அப்பிரத [illegible] இவ்

விருகொள்கையினு முரணி இருக்காதி வேதங்களை இருடிகள் வாக்கியமெனக்கூறுவதமேக்கு? அவ்வாறுகூறுவதற்குப் பிரமாணம் யாதெனின்;— அவ்வேத வாக்கியங்களே பிரமாணமாமென்க. அவ்வாக்கியங்கள் வருமாறு:— இருக்குவேதம் முதலஷ்டகம் 62-ம் அத்தியாயம் 13-வது வருக்கை.

> ஸநாயதே கோதம: இந்த்ரநவ்யம்
> அதக்ஷத் ப்ரஹ்மஹரியோ ஜநாயஇத்யாதி.

(இ-ள்) இந்திரனே! உமக்குக் கௌதமரின் சந்ததி யாராகிய நோதர்கள் இந்த அதனமான ஸம்ஹிதையை விநோதமாகச்செய்தார்கள்.

இருக்குவேதம் 5-வது அஷ்டகம் 2-வது அத்தியாயம் 11-வது வருக்கை

> ஏதம்தேஸ்தோமம் துவிஜாதவிப்ரோ
> ரதம்நதீர:ஸ்வபா அதக்ஷம்.

(இ-ள்) வல்லமையுள்ள (தெய்வமே) கைதேர்ந்தவேலைக்காரன் ஓர் தேரினை அலங்கரிப்பதுபோலத் தவமுனியாகிய நான் உமக்காக இந்த ஸம்ஹிதையைப்புனைந்தேன்.

இருக்குவேதம் முதலஷ்டகம் 61-ம் அதியாயம் 4-வது வருக்கை.

> அஸ்மைஇதுஸ்தோமம்ஸம்ஹிநோமி
> ரதம்நதஷ்டா இவ இத்யாதி.

(இ-ள்) ஓர் தச்சன் தேரினைச்செய்வதுபோல அவருக்கு (இந்திரனுக்கு) நான் ஒரு ஸம்ஹிதையைச்செய்து அனுப்புகிறேன்.

இங்ஙனங்கூறும் ஆரியவேதவாக்கியங்களே ஆரிய வேதத்தை இயற்றினோர் இருடிகள் என வக்கிர நம்பும் போல் காட்டாநிற்ப, இதற்கு நிர்மாறாக சுயம்பு எனவும், ஈசுரவாக்கியமெனவும் எங்ஙனம் கூறினீரென்னை? அவர் கூறுற்றுமென்னை? அவை[illegible] முபசாரமாமேயன்றி உண்மையாகா. இவ்வாறு ஆரியவேதங்கள் யாவும் ரிஷிவாக்கியங்களே என விளக்கும் அவ்வேத வாக்கியங்களினும் பலவுள; அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இதனிற்க. புராதன சைவநூலும், சிவஞானசுரவாக்கியமெனக்கூறும்வேதம் ஆரியவேதமன்று;

அது தமிழ்வேதமே. அதுதான் சிருஷ்டிகாலத்தில் ஈசுரனால் உலகர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட நான்மறை. அது திராவிடரால் பூசிக்கப்படுதல் கண்ட ஆரியர் தங்கட்கு அதனினும் சிறந்த நான்மறை உண்டெனக் காட்ட விரும்பித் தாங்கள் திராவிடரை ஐயங்கொள்ள பலதேவர்களை நோக்கிச்செய்த பிரார்த்தனைகளையும், யாகாதிகள் செய்யும் விதிகளையும் திரட்டி நான்கு பாகுபாடுசெய்து நான்குபேரிட்டு சதுர்வேதமாக்கிக்கொண்டதோடு சிவாகமங்கள் கூறும் ஞானார்த்தப்பொருளை விதந்தெடுத்து உபநிஷத்துகளாகச்செய்து அவ்வேதத்தோடு இணைத்து அவற்றை ஞானகாண்டமெனவும், மற்றதைக் கருமகாண்டமெனவும் பெயரிட்டு இவ்விரு காண்டங்களையும் ஒருசேர சுயம்பு எனவும், அபௌருஷேயம் எனவும் வழங்குவாராயினர் என்பாருமுளர். ஏற்பனகொள்க.

இனி, ஆரியவேதஞ்செய்த ரிஷிகள்தான் யாவரோவெனின்;- அவர் மரீசி, அத்திரி, ஆங்கிரசு, புலகர், புலத்தியர், கிருது, பிரசேதனர், வசிஷ்டர், பிருகு முதலிய பிரமரிஷிகளும், மந்தாத்திரி, ஷிவி, வசுமனன், பிரதர்த்தனர், விஸ்வாமித்திரர், மதுசந்தனர், ரிஷபன், ரேணு, அம்பரீஷன், பரதன், மேதாதிதி, நாபகன், இருக்ஷனன், வஷப்பிரியன், புரூரவன், வேனன், சுதாசன், கிருதசமதன் தேவாபி, சந்தானுமுதலிய இராஜ ரிஷிகளும், கவஷ ஐலுஷன் முதலிய தாச (சூத்ர) ரிஷிகளும், அங்கதேசத்தரசனது புழுக்கச்சி மகனாகிய கக்ஷீவனு முதலிய சங்கரஜாதி ரிஷிகளும், ஷசி, சிரத்தை, கோஷா, வாக்கு, லோபாமுத்திரை முதலிய ஸ்திரீகளுமாமென்க. ஸ்திரீகளுள் லோபாமுத்திரை அகஸ்தியர் பத்தினியும், மற்றவர் முறையே புலோமனை, காமை, சத்தி, அப்பிரேணை என்பவரின் புத்திரிகளுமாம்.—

இங்ஙனம் வேதஞ்செய்த கிரந்தகர்த்தர்களுள் ஸ்திரீ, சூத்திரர்களும, சங்கரஜாதியாருஞ் சேர்ந்திருப்பவும் ஆரியர் ஸ்திரீ, சூத்திரர்கள் வேதமோதலாகாதெனக் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டது அநீதச்செயலன்றோ? "வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா" லென்றபடி ஒரு காலத்திலுயர்ந்தெய்திய செல்வாக்கு அவர் இட்டது சட்டமாய் உலகை நிறுத்தி அக்காலத்தன்றி அவரெண்ணத்தைப் பிற்காலத்தும் நிலைபெறச்செய்துவிட்டது. இன்னும் அவர் அச்செல்வாக்கு விசேடத்தால் ஆரிய நூல்களுள் தங்கள் சாதியையும், தங்கள் வேதத்தையும் அளவுக்கதிகமாய் உயர்த்திக் கூறிக்கொண்டதற்கேற்ப, திராவிடர்கள்

சாதி, சமயசம்பந்தமான திராவிட நூல்களிலும் தங்கள் சாதியையும், தங்கள் வேதத்தையும் உயர்த்திக்காட்ட விரும்பி அந்நூல்களைத் தங்கள் பாஷையில் மொழிபெயர்க்கும் வழியானே அவ்விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி விட்டனர். அம்மட்டோ! அந்நூல்களில் பூர்வ திராவிடர்களை இராக்ஷதரென்றும், தாசரென்றும் தாழ்த்தியுங்கூறி அக்கூற்றைப்பிற்காலத் திராவிடர் நம்புமாறுஞ்செய்துவிட்டனர். அற்றாயின் அப்புராதன தமிழ் மூலநூல்கள் தாம் என்னவாயினவோவெனின்;— அவை காலவேற்றுமையால் ஆதரிக்கப்பெறாமல் மேற்கூறியவாறு பற்பலவழுக்களால் அழிந்துபோயினவென்றே கொள்ளவேண்டுமென்க. எதனாலெனின்;— தமிழ்ச்சங்க மிருவிய மதுரைமாநகரத்தில் நடந்த திருவிளையாடற் சரித்திரமும் நைமிசாரணிய வாசிகளான ரிஷிகட்குச் சூதராற் சொல்லப்பட்ட சமஸ்கிருத நூலினின்றுந் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருத்தலானென்க. என்னை? தமிழ்ச் சங்கத்தைவளர்க்குமரசரும், அச்சங்கமருவிய வித்வான்களும் பலருளராக அவருள் யாவராயினுமொருவர் அக்காலத்து அத்தலத்தில் நடந்த திருவிளையாடற் சரித்திரத்தை செய்யுணடையிலாயினும், வசன நடையிலாயினும் இயற்றவும் இயற்றுவிக்கவும் என்னுதொழிவரா? கோவலன் கண்ணகி சரித்திரத்தைக்கூடப் பெருங்காப்பியமாய்ச் செய்த சங்க வித்வான்கள் திருவிளையாடற் சரிதத்தை அங்ஙனம் ஓர் நூலாகச்செய்யாது விடுவரோ? பெரியபுராணம் தமிழில் முதன்மை பெற்றிருத்தல்போலத் திருவிளையாடற் புராணமும் ஏனைய தமிழ்நாட்டுத் தலபுராணமும் தமிழின் முதன்மைபெற்றிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அவ்வாறின்றித் தமிழ்நாட்டுத் தலமான்மியங்களுஞ் சமஸ்கிருதநூலினின்றே தமிழில் மொழிபெயர்த்திருத்தலினால் பூர்வமிருந்த தமிழ்நூல்கள் மேற்கூறியவாறு கேடுற்றனவென்றே கொள்ளல்வேண்டுமென்க. மேலும் பண்டைத்தென்றமிழ்நாட்டைக் கடல்கொள்ள அந்நாட்டின் நடுநாயகமாய் விளங்கிய கபாடபுரத்தொரு பல்லாயிர நூற்கள் நீரிற் கிரையாயினவும், ஏனையநாட்டில் எஞ்சியிருந்தவும் பின்னர் சைவசமய த்வேஷிகளான சமணர் கொடுமையானும், மகம்மதியர் அறியாமையானும் ஒவ்வோர் காலத்து அக்கினிக்கு ஆகுதி செய்யப்பட்டனவென்பதும் சரித்திரமூலமாயறிகின்றோமன்றோ? அம்மட்டோ! சைவ சமய சம்பந்தமான அரும் பெருந்தமிழ் நூல்கள் இலங்கைத் தேசத்தின் கண்ணும், பௌத்தர்களால் இரையாக்கப்பட்டனவென்று அத்தேச சரித்திரங்களே முறையிடுகின்றன. இங்ஙனந் தமிழ் நூல்கள் பல்லாயி

ரக்கணக்காக விருத்தியடைந்துபோயின வென்பதற்கு மேற்கூறிய ஆதாரங்களோடு பூர்வ உபாத்தியாயர் ஓதித்தாண்ட பாராயணச் செய்யுள்களையுடையனவான நூல்களின் பேரும் ஒர் பெருஞ்சான்றாம். என்னை? அவ்வுதாரணச் செய்யுள்கள் பற்பல ஆரிய நூல்களினின்றுள்ளனவாய்க் காணப்படலும், அந்நூல்களிற் சிலவற்றையாவது, அந்நூல்களின் பெயர்களையாவது காணப்பெறுமையாலென்க.

இனி, சிவாகமங்களை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவதும், ஆரிய வேதத்தை ஈசுரவாக்கியமெனக்கூறுவதேபோன்று உபசார வழக்கேயாம் போலுமெனின்; அற்றன்று. அவை பசுபதியான ஈசுர வாக்கியமென்பதே சத்தியம். எதனாலெனின்;— அவ்வாகமங்கள் பரமேசுரனேய ஞானாசிரியராகவும், பசுக்களை மாணாக்கராகவுங்கொண்டு வினாவிடை ரூபமாக ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டும் விதி விலக்கை யுணர்த்துவதாலும், அவ்வாகமங்களே அவைகளை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவதாலும், அவைகளை பசுக்களாற் செய்யப்பட்டதாக நூல்களில் யாண்டுங் கூறப்படாமையாலும், பிரதமசிருட்டியில் சதாசிவ பெருமானால் அவைகளைப் பரசம்பந்தமாக அநந்தேசுரருக்கும், இவரால் மகா சம்பந்தமாக ஸ்ரீகண்டருக்கும், இவரால் அந்தரான சம்பந்தமாக தேவர்களுக்கும், இவரால் திவ்ய சம்பந்தமாக முனிவர்களுக்கும், இவரால் அதிவ்ய சம்பந்தமாக மனுடர்களுக்கும், இவரால் திவ்யாதிவ்ய சம்பந்தமாக ஏனைய மனுடர்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டனவென்று கூறப்பட்டிருத்தலானும், அவாந்தர சிருட்டியில் அச் சிவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியின் பஞ்சவதனங்களினின்று திராவிட அந்தணரின் மூலபுருஷரான பஞ்ச ரிஷிகட்கு ஸாக்ஷாத்தாகக் கொடுக்கப்பட்டு அவ்வாசார்ய பரம்பரையானே மனிதர்க்குக் கிடைத்தனவாயிருத்தலானுமென்க.

இனி, இருக்காதி வேதங்களோ இவ்விலக்கணம் ஒரு சிறிது மெய்தப்பெறாமல் ஒவ்வொரு சூத்தங்களின் தலைப்பிலும் இது இன்ன சந்தக (பண்) வடிவத்து, இன்ன தேவதையைக் குறித்தது, இன்ன இருடியாற் செய்யப்பட்டது என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளனவாய் அவ்விருடியர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு அல்லது தங்களினத்தாருக்கு வேண்டுவனவற்றைப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனவாயிருக்கின்றன. அவ்வாறு செய்த பிரார்த்தனைகளுட் சிலவருமாறு:—

இருக்குவேதம் முதல் அஷ்டகம் 4வது அத்தியாயம் 11வது வருக்கை.

இந்திரனே! ஆரியர்களையும், தாசர்களையும் பகுத்தறியும்படி வித்தியாசஞ்செய்தருளும். வைதிக கருமங்கள் செய்யாதவர்களைத் தண்டித்து யாகத்துக்கு உடன்படச் செய்தருளும். யாகஞ்செய்பவர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பவரோ! வல்லவராயிரும்.

i. 5. 4. உமது சத்துருக்களை எளிதிற் சயங்கொள்ளும். உதாரமுள்ள வீரேந்திரனே! யுத்தத்தில் தாசர்களை நீர் ஓடவிட்டடித்தீர்.

i. 7. 11. எல்லாராலும் வர்த்திக்கப்பட்ட இந்திரனே! நாம் மருத்துக்கள் சூழத் தாசர்களையும், சிமியூனர்களையும் எதிர்த்துத் தமது இடியினால் அவர்களைச் சேதித்தருளினீர். இடிக்கரசே! பின்பு புலங்களை வெண்மைநிறமுள்ள நண்பர்களுக்குப் பகுத்தருளினீர்.

i. 7. 12. நடக்கிற பிராணிகளுக்கும், வாசமுள்ள பிராணிகளுக்கும் கர்த்தனும், வேதத்தை ஓதும் பிராமணர்களுக்காகப் பசுக்களை மீட்டவரும், தாழ்ந்துள்ள தாசர்களைக் கொன்றவருமான இந்திரனை உம்மை வணங்குகிறேன்.

i. 7. 16. இடியினை ஆயுதமாகக்கொண்டு தனது வல்லபத்தில் நம்பிக்கையுடைய இந்திரன் தாசர்களின் பட்டணங்களை அழித்துக் கொண்டுபோனார். அறிவிற் சிறந்த இந்திரனே! இடிக்கரசே! தாசர்களின்மீது உமது அம்புகளைச் செலுத்தும். ஆரியர்களின் வீரத்தையும் புகழையும் விருத்தியாக்கும்.

i. 8. 17. இடியைக்கொண்டு தாசர்களை ஒழித்துவிட்டு அகலின தேவர்களாகிய நீவிர் ஆரியர்களின் மீது பிரகாசத்தைத் தந்தருளினீர்.

ii. 1. 19. வானத்தில் யுத்தஞ்செய்தவரும், சண்டையில் தாசவிருத்திரனுக் காப்பாற்றினவருமாகிய இந்திரனே யாகஞ்செய்யும் ஆரியரை யுத்தத்தில் காத்தருளினீர்.

ii. 1. 19 இந்திரனே! பயங்கரமாய் இரைச்சலிடும். பிங்கல வர்ணமான பசாசுகளை நாசமாக்கும். இராட்சசர்களை நிர்மூலமாக்கும். (மேற்கூறும் பசாசு, இராட்சசர், தாசர் என்பவர் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வருமுன் இந்தியாவின் பூர்வ குடிகளாயிருந்த மனிதரே யாம். இவர் திராவிடரே என்பதாம், இவர்கள் ஆரியர்களுக்கு எதிரிகளா

யிருத்தலையின் இவர்களைப் பசாசுக்கள் என்றும், அரக்கர் என்றும், இழிவாகக் கூறியிருக்கின்றனர் என்பதும் இத்தேச பூர்வ சரித்திர ஆராய்ச்சிவல்லார் துணிபு.)

ii. 4. 17. போர்க் குதிரைகளுக்குக் கர்த்தனாகிய இந்திரனே! உற்சாகத்தை விளைவிக்கும் எங்களது புகழ்ச்சியினாற் பராக்கிரமங் கொண்டு உமக்குப் பலியிடாதவரையும், உம்மை வணங்குவோரை வருத்துவோரையும் நீர் கொன்றருளினீர்.

ii. 4. 18. பராக்கிரமமுள்ளவரே! மரக்கலத்தை அக்கினி எரித்துவிடுவதுபோல் வைதிகமில்லாத தாசர்களைக் கொளுத்திவிடும்.

ii. 6. 6. நீர் ஆரியருக்கு வெளிச்சத்தையுண்டாக்கினீர். தாசர்கள் உமது இடது பாரிசத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆரியர் தாசர்களை வெற்றிகொண்டதுபோல உமது கிருபைபெற்று சத்துருக்களை வெற்றிகொள்வோரை நாங்கள் கொண்டாடுகிறோம்.

ii. 6. 15. இந்திரன் அசுரர்களை எதிர்த்து தாபிதியார்த்தனைக் கொன்றுபோய் விட்டதுமன்றி அவர்கள் ஆயுதங்களை யெல்லாம் நெருப்புக் கிரையாக்கி அவர்கள் ஆனிரையாலும், அசுவங்களாலும், இரதங்களாலும் அரசகுமாரனைச் செல்வவந்தனாக்கினார்.

ii. 6. 16. தாசர்கள், சுமுரியர், துனியர் இவர்களுக்குந் துக்கத்தை விளைவித்துக்கொன்றீர். தாபிதியரைக் காப்பாற்றினீர்.

ii. 6. 26. இந்திரனாகிய அவர் தாசியரைக்கொன்று அவர்களின் இரும்புப் பட்டணங்களை நாசமாக்கினார்.

iii. 6. 4. இந்தக் கொடியவர்களிருக்கும் வானத்தையும், பூமியையும், காற்றினையும் அனைக்கும். மேகாதிபதியே! பிராமணர்களைத் துவேஷிக்கும் கொடியவர்கள் வசிக்கும் வானம் பூமி, காற்று, இவற்றினை உமது கிரணங்களாற் கொளுத்தும்.

iv. 7. 3. தாசர்களாகிய ஷம்பரர்களது அழிதற்கரிய நூறு பட்டிணங்களை நீர் அழித்தீர்.

v. 6. 4. தாசர்களுக்கும் ஆரியர்களுக்குமுள்ள பகையை ஒழித்துவிடும்.

viii. 2. 19. நீர் ஆரியர் பொருட்டாகத் தாசர்களை ஓட்டினீர்.

இவ்வேத பிரார்த்தனைகள் யாவும் ஆரியர் இந்தியாவிற்குவந்த காலத்தில் தேவர்களை நோக்கித் தங்களுக்கு சயத்தையும், தங்கள் எதிரிகளான பூர்வ குடிகளுக்கு அபஜெயத்தையுந் தரவேண்டுமென்றும், இடை யிடை தந்த ஜயத்தைப் புகழ்ந்தும் கூறினதாகத் தோன்றுகின்றன. இஃதன்றியும் கிருஷ்ணயசுர்வேதத்தில் தைத்திரீயபிராமணத்தில் மூன்றாம்பாகத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற வாக்கியம் வருமாறு—

1. ப்ரஹ்ம ஸந்தத்தம் தந்மே ஜின்வதம்
2. க்ஷத்ரம் ஸந்தத்தம் தந்மே ஜின்வதம்
3. இஷம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
4. ஊர்ஜம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
5. ரயிம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
6. புஷ்டிம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
7. ப்ரஜாம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
8. பசூன் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்.

இவைகளின் பொருள்.

1. வேதத்தினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
2. வல்லபத்தினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
3. உணவினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
4. பலத்தையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
5. தனத்தையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
6. புஷ்டியையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
7. சந்ததியையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
8. பசுவினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்

இவ்வாறு ஆரியர்வேதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்திரன், வருணன், வாயு, குபேரன், அக்கினி முதலிய சாமானிய தேவர்களைக் குறிப்பனவாகவும், இம்மைப்பயனைக் குறிப்பனவாகவுமே இருக்கின்றமையின் இவற்றை ஈசுவர வாக்கியமென எவ்வாறு கொள்ளலாம்? சர்வலோகங்களையும் சங்கற்ப மாத்திரையில் ஆக்கி அளித்தழிக்கும் பரமேசுரனோ இச்சாமான்ய தேவரைத் தோத்திரஞ்செய்வன்? அன்றியும் அப்பிரார்த்தனைகள் யாவும் தற்பயன் கருதிப் பிறர்கேட்டை விரும்புவனவாகவும், பகைக்க

ளான சாமான்ய தேவரைக் குறிப்பனவாகவுமன்றே காணப்படுகின்றன? இதனால் இப்பிரார்த்தனை செய்தவர்களாரை மனுடருள்ளும் சாமான்யராகக் கொள்ளத்தகுமன்றோ? இவ்வாறு தற்பயன் கருதிப் பிறர் கேட்டை விரும்புவதும், சாமான்ய தேவதைகளைத் தோத்திரிப்பதுமான ஓர் பிரார்த்தனை வாக்கியமேனும் தமிழ் வேதத்திற்காண முடியுமோ? முடியாதென்பதே தேற்றம். எதனாலெனின்; அவற்றுட் கூறப்படும் தோத்திரங்களும், பிரார்த்தனைகளும் முழுமுதற் கடவுளான சிவபரம்பொருளையே குறிப்பனவாகவும் நித்தியானந்தமுத்திப் பேற்றையும் அதற்குச் சாதகமாயுள்ளவற்றையுமே விரும்புவனவாகவும் காணப்படுதலின் என்க. அவற்றை

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன் பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல் கண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டென நினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

என்றும்,

கொள்ளேன்புரந்தரன்மாலயன்வாழ்வுகுடிகெடினும்
நள்ளேனினதடியாரொடல்லானரகம்புகினும்
எள்ளேன்றிருவருளாலேயிருக்கப்பெறினிறைவா
உள்ளேன்பிறதெய்வமுன்னையல்லாதெங்களுத்தமனே.

என்றும்,

அருந்துணையையடியார்தம்மல்லறீர்க்கு
மருமருந்தையகன்ஞாலத்தகத்துட்டோன்றி
வருந்துணையுஞ்சுற்றமும்பற்றும்விட்டு
வான்புலன்களகத்தடக்கிமடவாரோடும்
பொருந்தணைமேல்வரும்பயனைப்போகமாற்றிப்
பொதுநீக்கித்தனைநினையவல்லோர்க்கென்றும்
பெருந்துணையைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

என்றும் வரும் வாக்கியங்களாலறிக. மற்றுள்ள தமிழ்வேத வாக்கியங்களும் இவ்வியல்பினவேயா மென்பதனை

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடைத்தேநின் பேருளாகும்

என்ற அடக்கத்து தேவாரக் கருத்துரை வாக்கியத்தானும்,

நேயமிகுத்தன்னிருகையைக்கூடுதலை
யாயவருட்டாய்க்கைகளாதலன்னைப்பத்தாகும்
தூயவருட்குயிலேசேர்தியைக்கூடுதற்குன்
வாயிறைக்கூவெனமுன்வாழ்த்தல்குயிற்பத்தாகும்,

கருவியுநூறுடற்கண்வாராய்த்திருவருளிற்கலப்பதற்கே
யரனடியைப்புகழ்ந்துபெற்றார்வமொடுமுறைத்தலேயாசைப்பத்தாம்
வெருவிமலத்தினைச்சிலத்தேரான்றிருமடியார்குழாத்துடனேகூட்டும்
பரமாருட்பெருமைமிகுதியைப்புகழ்ந்துபாடலிசையப்பத்தாமே.

என்பனவாதியாக வரும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத் திருவாசகப் பதிகக் கருத்துரைச் செய்யுள்களானுந் தெளிந்துணர்க.

இனி, இத்தமிழ்வேதம்போலன்று பெரும்பாலுந் தற்பயனையும் பிறர் கேட்டையுமே விரும்பிச் சாமான்ய தேவதைகளை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கும் ஆரிய வேத வாக்கியங்களெல்லாம் ரிஷிவாக்கியங்களேயாமென்பதை அவ்வேத வாக்கியங்கொண்டே வச்சிரதம்பம் போல் நாட்டப்பட்டதாதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் போந்த நியாயங் காட்டிச் சயம்பு என்றாவது, ஈசுரவாக்கிய மென்றாவது சித்தாந்தப்படுத்தும்வரை அவ்வாரியவேதம் ரிஷிகள் வாக்கியமென்பதே சித்தாந்தமாமெனக்கொள்க. இவ்வாறு கூறுவதால் எம்மைச் சமணர், புத்தர் போன்று வேதவேள்வியை நிந்தனைசெய்ததாக எண்ணற்க. என்னை? ஒரு பொருளின் தன்மையைப்பற்றி ஒருவன் முறையிற்ற ஆராய்ச்சியளவில் உண்மை கூறுவது அப்பொருளை நிந்தித்ததுமாகாது; அவனுக்கது பாவச்செயலுமாகாதாதலின். இனி அவ்வாறு கூறுவதை ஆராய்ச்சிக்குறைவெனப் போந்த ஆதரவு காட்டிப் பிறர் விளக்கிய வழியும் அதனை ஒத்துக்கொள்ளாது "தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்" எனச் சாதிப்பான் செயலே பாவச் செயலாமெனக்கொள்க.

இன்னும் அவ்வேதம் ஈசுரவாக்கியமன்றென்பதனை பௌஷ்கராகமம் 7வது பிரமாணப்படலத்துள்ள

அந்யோபிமார்க்கோ வேதாதி:பசுபாசார்த்தரிஸ்த:
ஸ்வோக்ததத்வாவதிவ்யாப்தி:ப்ரஹ்மவிஷ்ணவாதிம:கீர்த:
பாஸ்மாதிமோக்ஷமார்க்கஸ்ய ஸ்திதஸ்வர்க்காதிபோகத:

என்னுஞ் சுலோகத்தானுந் தெளிந்திடுக.

(இ-ள்.) பசுபாசார்த்த தருமங்களைப் ப்ரஹ்மமென்று காட்டா நிற்கிற வேதாதிமார்க்கமானது தனக்குச் சொல்லப்பட்ட இருபத்து நான்கு தத்துவாந்த வியாப்தியை யுடைத்தாயும், ப்ரஹ்ம விஷ்ணு வாதிகளாற் செய்யப்பட்டதாயும், சிவபெருமானாற் சொல்லப்பட்ட மோக்ஷமார்க்கத்திற் கங்கமாயுமிருக்கையாலும், சுவர்க்காதி போக பலத்தைக் கொடுத்தலாலும் இதரமாயிருக்கிற வேதாதிமார்க்கமானது அனாப்தவாக்கியமாக நிச்சயிக்கப்பட்டது என்பதே. இதனாற் திருவிளையாடலாதி புராணங்கள் இருக்காதி வேதங்களை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவதெல்லாம் உபசார வழக்கேயாமென்றொழித்திடுக.

இனி, இவ்வாறு உபசார வழக்காகவாயினும் ஆரிய, திராவிட நூல்கள் ஆரியவேதத்தைச் சுருதி எனவும், ஈசுர வாக்கியமெனவும் கூறுவதுபோலத் தமிழ் வேதத்தைக் கூறாமையானும், தேவாராதிகளுக்கு முற்படத் தமிழில் வேத மொன்றிருந்ததாகக் கொள்ளத் தக்க வேறு ஆதாரங்கள் காணப்படாமையானும் ஆரிய வேதத்தோடொப்பத் திராவிடவேதத்தைக் கூறல் அடாதெனின்;—இஃதறியாதார் கூற்றேயாம். என்னை? தமிழ்வேதம் அநாதி நித்யமாயுள்ளதெனவும், தேவாராதிகட்கு முன்னருந் தமிழ் வேத முண்டெனவுங் கூறும் பிரபல வாக்கியங்கள் உளவாதலின். அவை வருமாறு:—

உமாபதி சிவாசாரியர், திருமுறைகண்ட புராணம்.

அருமறையைச் சிச்சிலிபண்டருந்தத்தேடுமதுபோலவரிதுவென்று
முளதாமுண்மைப், பரபதமுந்தப்பதமும்பரனேயன்றிப்பலரில்லையெ
ன்றெழுதும்பனுவல்பாரி, னெரியினிடைவேவாதாற்றெதிரேயோடு
மென்புக்குமுயிர்கொடுக்குமிடுநஞ்சாற்றுங், கரியைவளைவிக்குங்கன்
மிதக்கப்பண்ணுங்கராமதலைகரையிலுறக்கார்க்குங்காணே.

இச்செய்யுளில் அது (சிச்சிலிப்பறவையால் உண்ணப்பட்ட ஆரியவேதம்) போலன்று; இது (தமிழ்வேதம்) என்றுமுளதாம் எனவரும் வாக்கியங்கள் ஆரிய வேதத்துக்கு அநித்யத்வமும், தமிழ் வேதத்துக்கு நித்யத்வமும் நாட்டுகின்றமை காண்க.

இஃதன்றி, தொல்காப்பியம் வாகைத்திணையியல் 'அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்' என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரவுரைக்கண் நச்சினார்க்கினியர் வேத சம்பந்தமாகக் கூறிய வாக்கியங்களாவன:—

"இருக்கும், எசுரும், சாமமும் இவை தலையாய ஓத்து (வேதம்); இவை வேள்விமுதலியவற்றை விதித்தலின்; இலக்கணமுமாய், வியாகரணத் தாற் காரியப்படுதலின் இலக்கியமுமாயின; அதர்வமும், ஆறங்கமும், தருமநூலும் இடையாய ஓத்து; அதர்வம் வேள்விமுதலிய ஒழுக்கங் கூறாது பெரும்பான்மையு முயிர்கட்கு ஆக்கமேயன்றிக் கேடுஞ் சூழு மந்திரங்களும் பயிறலின் அவற்றோடு கூறப்படாதாயிற்று".

"இனி, இதிகாசபுராணமும், வேதத்திற்கு மாறுபடுவனவற்றை மறுக்கும் உறழ்ச்சிநூலும், அவரவர் அதற்கு மாறுபடக்கூறும் நூல்களும் கடையாயஓத்து. எழுத்துஞ்சொல்லும் பொருளுமாராய்வித் திம்மைப் பயன் தருதலின் அகத்தியம், தொல்காப்பியமுதலிய தமிழ்நூல்களும் இடையாய ஓத்து ஆமென்றுணர்க. இவையெல்லாமிலக்கணம். பாரதம், இராமாயணம் போல்வன இலக்கியம். இன்னுந் தமிழ் நூலில் இறையனாரும், அகத்தியனாரும், மார்க்கண்டேயனாரும், வான்மீகனாரும், கௌதமனாரும்போல்வார் செய்தன தலையும், இடைச்சங்கத்தார் செய்தன இடையும், கடைச்சங்கத்தார் செய்தன கடையுமாகக்கொள்க. இங்ஙனம் ஓத்தினையு மூன்றாகப் பகுத்தது அவற்றின் சிறப்பையும், சிறப்பின்மையையு மறிவித்தற்கு" என்பதே. இவற்றால் அகத்தியர் இடையாய தமிழிலக்கணம் செய்ததுமன்றித் தலையாய தமிழ்வேதமுஞ் செய்திருப்பதாகவும், இறையனாரும், வேறுபல முனிவரும் தமிழில்வேதமியற்றியிருப்பதாகவுங்கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? அகத்தியர்காலம் உலகமாதா பருவதராஜபுத்திரியாய் அவதரித்து இறைவனை மாலையிட்டகாலமாமன்றோ? அது புராணநெறிபற்றிக்கணக்கிடின் முதல் யுகத்து நடந்த சம்பவமாகவன்றோ கொள்ளப்படல்வேண்டும்? இன்னும்இவர் "பைத்தலைபரட்டு முந்நீர்ப் பௌவமுண்டவனே யெம்மை யொத்தவன்" என நம் பரமேசுரனாற் புகழப்பெற்றவரும், நகுடனுந் தேவேந்திரனைச் சர்ப்பமாகச் சபித்தவருமானவரன்றோ? இவர் செய்த திராவிடவேதம் இவர் பத்தினி லோபாமுத்திரையாதி சிலஸ்திரீகளும், பல ரிஷிகளுமறுக்கத் தேவேந்திராதி பக்ஷகளை வந்தித்துள்ள ஆரிய வேதத்தை நோக்கக் காலத்தினாலேனும், ஆற்றலினாலேனும் பிற்பட்டதாமா? ஆகாதென்பதே தேற்றம். இன்னமே, சிவபெருமானது திருமகனாரான ஞானசம்பந்தப்பெருமானாதியோர் செய்த தேவாராதி தமிழ் வேதங்களும் ஆரிய வேதத்தினின்றும் பேராற்றல் படைத்துள்ளன வென்பதைத் "தொண்டர்காதலைத் துதிசெய்து

அமுதலே, புண்டபாலினையமுத்த துமெனும்புபெண்ணுருவாக், கண்டனுமறைக்கநவினைத்திறந்தனுங்கன்னித், தண்டமிழ்ச்சொலோமறு புலச்சொற்களோசாற்றீர்'' என்று செய்யுளாற்றெளிந்திடுக. இதன் பெருமையைப் பல ஏதுக்களால் 32, 33, 34ம் பக்கங்களிலும் விளக்கியுள்ளோமாதலின் இனியேனும் எம்மவர் (சைவர்) தமிழ் வேதத்துக்கு நிக்கிருஷ்டங்கூறி மீளா நரகினுக்காளாகும் தற்காலத்துச் சிற்சில போலிமாக்களின் துர்ப்போதனையைத் தரார்களாகு உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியராம் பிரமசிரேஷ்டர் ஆரிய வேதாதிகளை மூன்றாகப் பகுத்ததுபோலவே தமிழ் வேதாதிகளையும் மூன்றாகப் பகுத்துச் சமத்துவம் கூறியிருத்தலைக் கண்டு தேறுவாராக. இன்னும் இதனால் யாம் கொள்ளக்கிடப்பது யாதெனின்:— ஆரியர்க்கு ஆரியவேதம் ஒவ்வோர் காலத்து ஒவ்வோர் இருடிகளால் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறே வெளிப்பட்டதுபோல் திராவிடர்க்குத் திராவிட வேதமும் ஒவ்வோர் காலத்து ஒவ்வோர் முனிவரால் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறே வெளிப்பட்டதென்பதேயாமென்க. அவ்வாறு அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறு வேதம் வெளிப்படுமென்பதைச் சிதம்பரத்திற் சேமித்த தேவாரங்களிற் பல பாகம் அழிந்து சில பாகம் இருந்தமையும், அதுகண்டு வருந்திய வளவர்கோனுக்கு "ஈண்டு வேண்டுவனவைத்தோம்" என்று இறைவன் கூறிய அசரீரி வாக்கும் நிறுத்தாநிற்கும். இது நிற்க.

இனி, ஆரிய வேதத்தைச் சுயம்பு, ஈசுர வாக்கியமெனப் புராணாதிகள் கூறுவதை உபசாரவழக்கெனக் கொள்ளாது உண்மை வழக்கெனவே கொண்டு அது அநாதியில் சுத்த மாயையிற் காரண ரூபமாயடங்கியிருந்து பிரம சிருட்டியில் ஈசுர வாக்கியவழிக் காரிய ரூபமாய் வெளிப்பட்டும், பின்னராக்கே சங்காரகாலத்தி லொருங்கே ஒடுங்கியும், சிருட்டிதொறும் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டும் அளவிற்றாய்த் தேவர்களாலும், இருடிகளாலும் சிற்சில பாகமாய் வெளிப்பட்டதெனக் கூறலாகாதோவெனின்;— அவ்வாறு கூறலாமேல் தமிழ் வேதத்தையும் அவ்வாறே கூறற்கு யாதோ இழுக்குமின்மையின் அதனையும் அநாதியில் சுத்த மாயையிற் காரண ரூபமாயிருந்து பிரம சிருட்டியில் ஈசுர வாக்கியமாகக் காரியப்பட்டு சம்ஹார காலத்தில் ஒருங்கே ஒடுங்கிச் சிருட்டிதொறும் அவ்வச் சிருட்டிக்கு வேண்டிய அளவிற்றாய் முனிவர்களால் வெளிப்பட்டதென ஐயமின்றிக் கூறலாமென்க.

இதனாறுங் கூறியவாற்றால், வேதமோதலாதிய வைசியரது தொழிலும் வேளாளரநுஷ்டானத்தில் உள்ளனவேயாதலின் பெயர் வழக்குரிமையோடு தொழில் வழக்குரிமைபற்றியும் அவர் வைசிய வருணத்தினராதல் ஒருதலையாகவும் அவர் தம்மைச் சூத்திரரென அவ் வேளாளரையே நூலாசிரியராகக்கொண்ட திருவிளையாடல்முதலிய தலபுராணாதிகள் கூறுதற்கு யாது காரணமெனின்;— அதற்குக் காரணங் கூற வேண்டிய ஆவசியகம் எமக்கின்றென்க. ஏதாலெனின்;— அங்ஙனங் கூறும் சாமான்யப் பிரமாணமாகிய தல புராணக் கூற்றும் அவ்வப் புராணக்கூற்றாகாது அவ்வவ் நூலாசிரியர் கூற்றாகவே இருத்தலின் என்க. அஃதென்னை? திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்தில் 'நட்டவன்றிரு வேளாளன்' 'நாலாமரபின்' என்றதும் அப்புராணக் கூற்றாகாதோவெனின்;— ஆகாது. அதனை முன்னர் நன்கு விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க. இனி அப்புராணக் கூற்றாகாது அந்நூலாசிரியர் கூற்றேயாயினும் ஆகுக. அன்னோர் வேளாளராதலின் அவர் அங்ஙனங் கூறியதற்குக் காரணங் கூறத்தான் வேண்டுமெனின், வேண்டா. ஏதாலெனின்;— அக்கூற்று மற்றும் பிரபலப் பிரமாணங்களான ஆரிய திராவிட சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண இதிகாசாதிகளின் வாக்கியங்களோடு முரணுதலின் என்க. அம்முரணுதலைத் திருவிளையாடற் புராண ஆதாரங்கொண்டே சிறிது விளக்குதும்.

இப்புராணம் வேளாளரைச் சூத்திரரென்று வாளா கூறி அவ்வளவினில்லாது,

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங் கங்கைதன்மரபின் வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமவரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்று
வழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமையுமியம்பலுற்றாம்

வானமுந்திசையும்பொங்கும்புனலும்வானம்பேறும்
ஞானமும்பொறையுங்குன்றாநன்றியுமிக்கப்பாடும்
தானமுங்கொடையுமன்புமினிமையுந்தலைச்சான்ற
மானமுந்தவஞ்செய்தின்றமைவுபோல்வளர்க்கவல்லார்.

என்பனவாதிய செய்யுள்களால் அவர்க்கு மூவருணத்தாரேவிய வினை கேட்டாற்றுந் தொழிலைமையுங்கூறி அளவில்லாப் பெருமையுங் கூறுகின்றதன்றோ! இதனை உய்த்துணரின் இப்புராணம் சூத்திர

ருக்குரிய இழிவுத்தொழிலையும் வைசியர்க்குரிய உயர்வுத்தொழிலையும் வேளாளரென்கின்ற ஒரே ஜாதியாருக்குரியனவாமெனப் பொருத்தமின்றிக்கூறுவதாயன்றே முடிகின்றது. எங்ஙனமெனின்: மேற்கூறிய தொழில்களுள் மூவேரியலின் ஏவல்காற்றும் இழிதொழி லொன்றுமே சூத்திரர்க்குரியதாகவும், மற்றுள்ள உத்தியோகஞ்செய்தல், பயிரிடல், ஈதலாதியன வெல்லாம் வைசியர்க்குரிய தொழிலாகவு மிருத்தலினென்க. அதனை இவ்விசாராரம்பத்திற் கூறியுள்ள பிரமாண வாக்கியங்களாற் சிறிது விளக்கியிருக்கின்றோமாயினும் ஈண்டும் உழவாதி அறுதொழிலும் வைசியர்க்கே உரியவெனவும், மூவருக்கும் ஏவற்றொழில் ஒன்றே சூத்திரர்க்குரியதெனவும், மற்றமதிகளுந்தெளிந்துண்மை தேறும்பொருட்டுச் சில பிரமாண வாக்கியங்களை எடுத்துத் தகரிப்பாம். அவற்றுள் வைசியர் தொழிலை விளக்குவன வருமாறு:-

கூர்மபுராணம். வருணாச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்,

ஓதல்புரவிமகமுதலவேள்வியாற்றலமருட்ற
லீதலரசர்தொழிலியல்பிற்கொடுத்தலோதன்மகமியற்ற
லீதிவுழவுவாணிபமானளித்தல்வணிகர்செயலடுதல்
கோதிலேவல்செயல்பாகவெச்சம்பின்னோர்க்கெனக்குறித்தார்.

காஞ்சிப்புராணம். ஒழுக்கப்படலம்.

† ஓதல்வேள்வீகையோதுவித்திடல்வேட்பித்தலேற்றலுமறுமறையோர்க், காதியின்மூன்றுடனளித்திடலூர்படைத்தொழிலரசருக்குரிய, வாதியின்மூன்றுவாணிபம்பசுவேர்வணிகருக்காகுமவ்வைற்று, மாதியின்மூன்றுமல்லவைமுறையேயவ்வவர்விருத்திகட்காமால்.

காளத்திப்புராணம். 11-வது வருணச்சிரமதன்ம முரைத்த அத்தியாயம்.

வணிகர்தஞ்செய்திகூறின்மகவியைாற்றலோது
துணர்வுடையவர்க்குதானமுதவல்வேளாண்மையோம்ப
றணிவில்வாணிபத்தாலீட்டலானினந்தழைப்பக்காத்த
லணிவுறுமிவைமற்றன்னோர்செய்வனதோகையன்றாய்.

---

† இச்செய்யுளில் உழவாதி அறுதொழிலும் வைசியர்க்குரியனவென்னக் கூறிச் சூத்திரருக்குத் தொல்காப்பிய மரபியல்போன்று ஒரு தொழிலும் கூறாது விடுத்த ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் இக்காஞ்சிப் புராணம் நகரப்படலத்துள், உழவு தொழிலைச் சூத்திரர்க்குரியதெனக் கூறியது தொடர்பு நெறி நியாயம்பற்றிப்போலும்.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம். சாந்திபருவம்,
வீட்டுமனைக்கண்ட சருக்கம்.

பின்னையுநல்வைசியர்க்குறுமுறைமைகம்பேணு,
வின்னவதிற்பெரிசாமறம்புகழ்ந்தனன்கேண்மோ.

உறம்வழாவகைமுயற்சியோடருநிதியீட்ட
லறம்வழாவகையெயர்த்தொழிலுக்குஞ்செலுத்துதல்செப்பு
மிறம்வளாகிரைக்கணம்புரந்தளித்தலிப்பெருந்திறன்
மறம்வழாதவைசியர்தம்மியல்பிதெனவிசைப்பாய்.

பிங்கலந்தை.

கோக்களைக்காத்தலுமர்ப்பொருளீட்டலு
மோர்த்தொழின்மூன்றும்வைசியர்தந்தொழிலே.

காளத்திப்புராணம். 29-வது வருணச்சிரமங்கூறிய அத்தியாயம்.

வணிகருக்கிம்மையில்வாணியத்தொடு
தணிவில்வேளாண்மைசெய்திடல்.

இனிச் சூத்திரர் தொழில் கூறும் வாக்கியங்கள் வருமாறு.

பராசரம், ஆசாரகாண்டம்.

விகர்மதூர்வதேஸூத்ரோ த்விஜஸுஸ்ருஷயோக்கிதா:
பவந்தியல்பாயுஷஸ்தே வைநிரயம்யாந்த்யஸம்சயம்.

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம். சாந்திபர்வம்.
வீட்டுமனைக்கண்ட அத்தியாயம்.

இத்திறத்தவர்மூவருமுளமகிழ்வெய்த
வத்திறத்தவருக்கொழில்செய்வதேயறனும்
கைத்திறத்தொருவருங்கரத்தகாவலகேள்
வித்தகத்தனிச்சூத்திரர்க்குலமேன்மை.

காளத்திப் புராணம்.

... ... சதுர்த்தருக்
கிணையில்மூவருமின்புறும்படி
தணிவிலாதவர்பணிதானிழைத்தலாம்.

மநு. 10. 22.

சூத்திரன் சுவர்க்கத்திற்காவது, ஜீவனத்திற்காவது அல்லது இரண்டிற்குமாவது பிராமணனையே தொழவேண்டும்.

இங்ஙனம், இவ்விசாராம்பத்தில் இதுகாறுமெடுத்துதகரித்த சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசத்தின்றி வாக்கியங்கள் யாவும் ஒருநிலையாகப்பயிரிடல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல் மூன்றும் வைசியர்க்குச் சிறப்புவகையானுரிய வைசிகத்தொழில்களெனவும், ஈதல் ஓதல் வேட்டல் மூன்றும் அவர்க்கும் பொதுவகையானுரிய வைதிகத்தொழில்களெனவும், பெருமையின்றி மூவருணத்தார்க்கும் பணி செய்யும் ஏவற்றொழில் ஒன்றே சூத்திரர்க் குரியதெனவுங் கூறுவனவோடு

விகர்மகர்வதேஸூத்ரோ த்விஜஸஸ்நுஷயோர்ஜிதா:
பவத்யல்பாயுஷஸ்தே ஸூத்ரயம்யர் நீத்யஸம்சயம்.

என்ற ஸ்லோகத்தின் வாயிலாய்ப் பராசரம் ஆசார காண்டம் சூத்திரர் மூவரேவலை விடுத்து உழவு முதலிய வேறு தொழிலைச் செய்தால் அற்பாயுளையும், நரகத்தையும் அடைவரென்றும் கூறுகின்றதன்றோ? திருவிளையாடற் புராணமோ இவைகட்கு நேர் விரோதமாய் வைசியர்க்குரிய தொழிலையெல்லாம் சூத்திரர்க்கே உரியதெனக் கூறி வைசியரை அட்டாற்றில் விடுகின்றது. அம்மட்டோ! சூத்திரர்க் குரித்தல்லாத உழவாதிய தொழிலை அவர்க்குரித்தெனக்கூறித் தான் சூத்திரப் பட்டங்கட்டிய வேளாளரையும் அற்பாயுளுக்கும் நரகத்துக்கும் ஆளாக்குகின்றது: இங்ஙனம் ஒரு சிறிதும் பொருத்தமின்றிக் கூறும் திருவிளையாடற்புராண வாக்கியங்கள் (நூலாசிரியரின் சொந்த அபிப்பிராயக்) கூற்றுமேல் கூறிய சுருதியாதியவற்றின் வாக்கியங்களுக்கு நேர் விரோதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பிரமாணமே யாமெனவிடுக்க.

இனி, அப்புராணசரித்திர சம்பந்தமான இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்தில் 'கட்டவொருவேளாளன்' 'காராளமரபினு' னென்றகூற்றும் இந்நூல் மொழிபெயர்ப்புக்கு முதனூலாயுள்ள ஸ்காந்தத்தினும், ஹாலாஸ்யமான்மியத்தினுமில்லாத வெற்றுரையாய்க் காணப்படுதலால் அதுவும் அப்பிரமாணமே யாமெனவிடுக்க. அங்ஙனம் மேகத்துக்குப் பிணைகொடுத்தவனை வேளாளனென்றுவது, காராளமரபினனென்றுவது ஹாலாஸ்ய மான்மியங் கூறவில்லை யென்பதனை இதனடியில் வரும் அந்நூற் சுலோகங்களாற் றெளிந்திடுக.

விருஷ்டியர்த்தம்பிரதிபூ: கஸ்யாத்திதிப்ராஹ்யதரீநப:
ததாஹபிரதிபூஸ்மிந்யுஸ்த: பிரீத்யைபிடௌஜஸ:

இ-ள். ததா-அப்பொழுது பிடௌஜஸ:-இந்திரனுடைய, பிரீத்யை-பிரீதியின்பொருட்டு, அசம்கானு, பிரதிபூ:-பிணை, இதி-என்று, இதிபூ:-சொன்னான். என்றவாறு.

கருத்துரை. மேகங்கள் வருஷிக்குமென்பதற்குப் பிணையாரென்று அரசன் கேட்க தேவேந்திரனிடத்து அன்புடைய ஒருவன் நான் பிணையென்று சொன்னான் என்பதாம்.

ஸப்தக்கிராமாதிபேஷ்வேக:வந்த்யேஷுஜனேஷுச
பிரஸித்தஸம்புபக்தியாசவீர்யேணயஸஸாஸ்ரியா.

(இ-ள்.) ஸம்புபக்தியா-சிவபக்தியினாலும், வீர்யேண-ஆண்மையினாலும், யஸஸ:-கீர்த்தியினாலும், ஸ்ரீயா-சஐஸ்வரியத்தினாலும், பிரஸித்த:-பிரபலமாயுள்ளவன், வந்தியேஷுஜனேஷு-சகலராலும் வணங்கப்பட்டவன், ஸப்தக்கிராமாதிபேஷ்வேக-ஏழு கிராமாதிபதிகளுள் ஒருவன். எ-று.

கருத்துரை. அவன் யாரென்றால் ஏழுகிராமாதிபதிகளுள் ஒருவனாகியும் சகல ஜனங்களாலும் வணங்கப்பட்டவனாயும், சிவபக்தியினாலும், வீரத்திலும், கீர்த்தியிலும், ஐஸ்வரியத்திலும், பிரசித்தியடைந்தவனும்.

ஏகவீரயிதிக்கியாத:நாமதேயேனசார்த்தக:
அத:பாண்டியமஹீபாலோமுமோசஜலவிருந்தவான்

(இ-ள்.) ச, அர்த்த-பொருளினாலும், நாமதேயேன-பெயரினாலும் கியாத-பிரசித்தியுள்ளவனான, ஏகவீர இதி-ஏகவீரனென்று சொல்லப்பட்டவனும். அத:-ஆகையினாலே, பாண்டியமஹீபால:-பாண்டியமஹாராஜன், ஜலவிருந்தவான்-மேகக்கூட்டங்களை, முமோச-விட்டுவிட்டான். எ-று.

கருத்துரை. இவன்பின்னும் செல்வத்தினால் பிரசித்தியடைந்தவனாகிய ஏகவீரனென்னும் நாமத்தையுடையவனும். இதைக்கேட்ட பாண்டியமஹாராஜன் மேகக்கூட்டங்களை விடுதலைசெய்தானென்பதாம்.

இந்த ஸ்லோகங்கள் எங்கேனும் மேகத்திற்குப் பிணைப்பட்ட ஏகவீரனை சூத்திரனென்று கூறுகின்றதா? அங்ஙனங்கூறியிருப்பத் திருவிளையாடற்புராணம் அவனை வேளாளனென்றும், காராளமரபினனென்றும் கூறியது என்னை? ஸப்தக்கிராமாதிபதிகளிலொருவனாயிருத்தல்

பற்றி அவனை நிலத்துரிமையுடைமையால் வேளாளனென்றும், நான்கா மரபினனென்றும் மொழிபெயர்ப்புநூலில் மருவு விளங்கக்கூறியதாமெனின்; அங்ஙனமாயினும் வேளாளனென்று கூறலாமேயொழிய "வந்தியேஷு ஜகேஷுச" என்ற மேல்வாக்கியப்படி யாவராலும் வணக்கப்பட்ட அவனை நாலாமரபினனென்று கூறுதலடாதெனவுணர்க. என்னை? மூவருணத்தார்க்கு மேவல்செய்யுமுரிமையன்றி நிலத்துரிமையாதிய நான்காமரபினருக்கெட்டுணையு மின்றாதலின் என்க.

இங்ஙனந் திருவிளையாடற்புராணம் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கும், ஏனைய சுருதி, ஸ்மிருதியாதியவற்றிற்கும் நேர் விரோதமாக உழுவித்துண் வேளாளரைச் சூத்திரரென்று கூறுகின்றமையின் அங்ஙனங்கூறுகின்ற வாக்கியங்களை ஏன் அப்பிரமாணமென விடுக்கலாகாது? நிராக்ஷேபமாய் விடுக்கலாமெனக்கொள்க. அஃதென்னை? திருவிளையாடற்புராண வாக்கியங்களையும், இவ்விஷயத்திலதனோ டொத்துமைப்படுக்கூறும் ஏனைய புராணாதிகளின் வாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக்கொண்டு இவைகளை விரோதித்துக்கூறும் சுருதி, ஸ்மிருதியாதிகளின் வாக்கியங்களையெல்லாம் அப்பிரமாணமென விடுக்கலாகாதோவெனின்; சுருதியை விரோதித்த ஸ்மிருதி வாக்கியமும், ஸ்மிருதியை விரோதித்த புராண வாக்கியமுமே அப்பிரமாணமாமெனச் சாஸ்திரப்பிரமாண தாரதம்மிய நிர்ணய சட்டங்கூறுவதால் அவ்வாறு கொள்ளலாகாது. இந்நியமம் பதினெண்புராணத்துக்கே ஏற்பட்டுள்ளதாயின் அதினின்றும் இளைத்த தலபுராண வாக்கியம் எம்மட்டி லெதிர்நிற்க வல்லது? அதினும் அவ்வவ் நூலாசிரியர் சொந்த அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவில் கொள்ளத்தக்கது? இதனை அபிமானத்தை விடுத்து நடுநின் றாய்ந்துணர்ந்திடுக. இவ்விதங் கூறியதால் திருவிளையாடற்புராணத்தையாவது, அதனாக்கியோரையாவது அலக்ஷியஞ்செய்ததாகக்கொள்ளற்க. இனி இத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும், ஏனையபுராணாதிகளிலும் உண்மைக்கு மாறான இவைபோன்ற விரோத வாக்கியங்கள் மலிதற்குப் பல காரணங்க ளுண்டென்பது முன்னர் விளக்கப்படும் உதாரணங்களால் நன்கு புலப்படுமாதலின் அதனை ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

இனி, பெரியபுராணமும், வேறு சில தலபுராணங்களும் இவ்விதமே கூறத் திருவிளையாடற்புராணம் ஒன்றையே ஈண்டு எடுத்துக்

கொண்டு வாதித்ததென்னையெனின்; இப்புராணம் பெரும்பாலார் மன ஏட்டில் வரையப்பட்டுள்ளதாதலாலும், வேளாளர்க்கு வேறெந்த நூலுங் கூறாத மூவரேவற்றொழிலைக் கூறுகின்றதாதலாலும், தமிழில் மொழிபெயர்த்த தலபுராணங்களுள் பெரும்பாலன பின்பற்றிச் செல்லத் தான் முன்சென்றதொன்றாதலாலும் ஒரு பானை சோற்றிற் கொரு சோறு பதம் பார்க்கும் ஸ்தாலீபுலாக நியாயமாக இதனை எடுத்துக்கொண்டு வாதித்ததென்க. அற்றாகவே இதற்குக்கூறிய நியாயங்கள் இவ்விஷயத்தில் இதனோடொற்றுமைப்பட்டுக் கூறும் ஏனைய தலபுராணாதிகளிடத்துஞ் சென்றியையுமென்க. வேளாண்மரபினர் வைசிய வருணத்தாரே யாவரென்பதைச் சித்தாந்தமாக நிறுத்தவல்லதாம் ஆற்றலினும் இதனினும் சிறந்த பிரமாணநூலாய பெரியபுராணம் இவ்விஷயத்தில் சிலர்க்கு ஆசங்கையை விளைத்ததுற்றிருத்தலின் அதனையுஞ்சிறிது விசாரித்து மேற்செல்வாம்.

இப்பெரியபுராணமோ வேளாளருள் முத்திபெற்ற நாயன்மார் பதின்மூவரெனக் கூறுகின்றது. இவருள் யார்க்கேனுஞ் சூத்திரர் தொழிலான மூவரேவலை புரியதென மறந்துங் கூறக்கண்டிலம். அவ்வவர் புராணத்துள் அவர் திருத்தொண்டின் திறம் நோக்கி அவ்வாறு கூறவிடினும் நகரச்சிறப்பின் கண்ணாயினும் திருவிளையாடற்புராணத்தைப்போன்று வேளாளர்க்கு மூவரேவற்பணியை விதித்துளதோவெனின் அதுவுமின்று. இனி அப்புராணமோ யாண்டும் வேளாளர்க்கு வைசியர் தொழிலேயே சுதந்திரத் தொழிலாகக் கூறுகின்றது. அதனை

விழவின்மலி திருக்காஞ்சிவளைப்பின்வேளாண்
விழுக்குடிமைப்பெருஞ்செல்வர் விளக்கும்வேணி
மழவிளவெண் டிங்கள்புனை கம்பர்செம்பொன்
மலைவல்லி கவித்தவருணவின் மூலத்
தொழவுலகு பெறுமவடாளருளப்பெற்றுத்
தொன்னிலத்து மன்னுயிர்வேதவாய்மை
புழுவுதொழில் பெருக்கியுயிர்களெல்லா
மோங்கவருந்தருமவினைக் குளாரென்றும். எனவும்,

இன்னவாழ்பதியதனிடையேயர்கோக்குடிதான்
மன்னிநீடியவளவர் சேறுபதிக்குடியாம்
தொன்மைமேவிமிகழ்ச்சியாவினைநெறியாய
பொரன்விளைட்டுவே[illegible]பெற்பினதால். எனவும்,

அப்பதியிற் குலப்பதியாயரசசேனாபதியாஞ்
செப்பவருங்குடிவிளங்கத்திருவவதாரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளையறிந்துணர்விழுமியவேளாண்குடிமை
வைப்பனையமேன்மையினார்மானக்கஞ்சாறனார்.

எனவும் வரும் பெரியபுராண வாக்கியத்தாற் காண்க.

இவ்வாக்கியங்களால் பெரியபுராணத்தின் ஹிருதயம் வேளாளர் வைசியவருணத்தாரென்பதேயாமென நன்கு விளங்கக் கிடக்கின்றதன்றோ? எதனாலெனின் — இவர்க்கு வைசியர்க்குரிய வேளாண்மைத் தொழிலையும், சேனாபதி உத்தியோகத்தையுமே விதித்திருத்தலினாலென்க. சேனாபதி உத்தியோகமும் சூத்திரர்க்குரியதாகாதென்பதெதனாற்பெறுதுமெனின்;

இடையிருவகையோரல்லதுநாடிற்
படைவகைபெறாரென்மனார்புலவர்

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாற் பெறுதுமென்க. இவ்வாக்கியம் இடையிருவகையோரான க்ஷத்திரியர்க்கும், வைசியர்க்குமே படைவகைதாங்கலுரியதெனவும், மற்றைய அந்தணர் சூத்திராதியர்க்கு அஃதுரியதன்றெனவும் காட்டுதல் காண்க. அற்றேல், துரோணாசாரியராதியர் படைவகைபயின்று சேனாதிபதி உத்தியோகம் வகித்ததென்னையெனின்;—இவர்போல்வார் தநுர்வேத ஆராய்ச்சி மிக்குடையராய் இடையிருவகையோரான அரசர்க்கும் வைசியர்க்கும் படைவகை பயிற்றும் ஆசிரியத்தன்மை வகித்தோரேயன்றி சேனாபதி உத்தியோகத்தை எப்பொழுதும் நிலையாக வகித்தோரன்று. அரசன் வேண்டுதலுக்காக ஒவ்வோர்காலத்து வகித்தமை விதியாகமாட்டாது. அது சல்லியராஜன் கர்ணனுக்குத் தேர்ப்பாகன் ஆனதுபோலும், கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனானதுபோலுமாமெனக் கொள்க. இங்ஙனம் ஏகதேசமாயன்றி மேலெடுத்துக்காட்டிய வாக்கியம் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனாரையும், மானக்கஞ்சாற நாயனாரையும் பரம்பரைச்சேனாபதிக்குடியில் திருவவதாரஞ் செய்தவர்களென காட்டுகின்றன. அம்மட்டோ! இந்நாயன்மாருள்ளும் மற்றும் வேளாண் மரபினருள்ளும் பலர் சேனாபதி உத்தியோகத்தைப் பரம்பரையாக வகித்தே வந்திருக்கின்றார்கள். அதனை அநுபவ விசாரத்தில் விளக்

கப்படும் ஆண்டுக்கண்டுணர்க. அங்ஙனமாகப் பெரியபுராணம் வாயிலார்நாயனாரை "தொன்மைநீடிய சூத்திரத்தொல்குலம்" என்ற வாக்கியத்தாலும், இளையான்குடிமாற நாயனாரை "நம்புவாய்மையினீடு சூத்திர நற்குலஞ்செய்தவத்தினால்" என்ற வாக்கியத்தாலும் சூத்திர குலத்தாரெனக்கூறுவதென்னையெனின்; அங்ஙனங்கூறும் வாக்கியமானவை மேல்விளக்கிய வாக்கியத்தோடும் மற்றும் சுருதி, ஸ்மிருதி புராண இதிகாச வாக்கியங்களோடும் முரணுவதாலும் அவற்றுள் முதல்வாக்கியம்பழைமை என்ற ஒரு பொருளை விளக்கத் "தொன்மை" "தொல்" என்ற இருசொற்புணர்த்துவைத்தெடுத்தல் என்னும் குற்றம் பொருந்தநிற்றலானும் இரண்டாவது வாக்கியம், ஸ்மிருதி வாக்கிய சித்தாந்தப்படி பொய்யுரும், நற்குலமாகாதவருமான சூத்திரர்க்கு "நம்புவாய்மை" "நற்குலம்" என்ற அடைமொழி புணர்த்தப்பட்டு மாறுபடக்கூறல் என்னும் குற்றம் பொருந்த நிற்றலானும், இவைபோல்வன அருட்பிரகாச வள்ளலாகிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாக்கியமன்றெனக் கொள்க. அன்றியும் பெண்பாலாரையும், அம்மையார், அரசியாரென மரியாதைப்பன்மை விகுதி புணர்த்திக்கூறும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமதிஷ்டவிகாதமாய் மூடரென்று பொருள்படும் சூத்ரசப்தத்தை நாயன்மார்மாட்டும், அவரைச் சுட்டுஞ் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் குலத்தினர்மாட்டு மறந்தும் பிரயோகித்திராராதலாலதுபற்றியும் அவற்றைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாக்கியமன்றெனக்கோடல் பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

இனி, சூத்ர சப்தம் மூடரென்று பொருள்படுவதெங்ஙனமெனின்; அதனைப் பிரமஞானோபதேசம் பெற விரும்பிய பௌத்திராயணசான சுருதி என்ற அரசன் ஸுஸ்ருஷைசெய்து பெறவேண்டிய பிரமஞானத்தை அவ்வாறு செய்துபெற முயலாது மண்ணையும் பெண்ணையும் கொடுப்பதாய்க் கூறி அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தனக்குப் பிரமஞானத்தை உபதேசிக்கக் கேட்டபோது அங்ஙனங் கேட்டுக் கொள்ளப்படுதற்கு ஞானாசிரியராய் வீற்றிருந்த சாகவரிஷியானவர் அவ்வரசனை அங்ஙனங் கேட்குந்தோறுங் கேட்குந்தோறும் அடே சூத்திரா! அடே சூத்திரா! அஃதாவது அடே மூடா! நீ யதற்கருகனோ? எனக்கூறியிருப்பதைச் சாந்தோக்யோபநிஷத் நான்காம் பிரபாடகத்திற் கண்டறிந்துகொள்க. அஃதன்றுசு; பெரியபுராணம் வேளாளரை வைசியவருணத்தாரென அங்கீகரித்திருப்பதுண்மையாயின் வணி

கர் குலத்தில் முத்திபெற்ற நாயன்மார் ஐவரென அவரை வேளாளரினின்றும் பிரித்தோதியனுடம் இங்ஙனமே உமாபதி சிவாசாரியஸ்வாமிகள் சேக்கிழார் புராணத்தினுந் திருத்தொண்டர் புராணசாரத்தினும் "வேளாளர் பதின்மூவர், வணிகர் ஐவரெனப்" பிரித்தோதியனுடம் என்னையெனின்; அவ்வாறு பிரித்தோதியது:

"——வணிகர் நாய்கர், தக்கநாற்பரதர் முப்பேர் தனவைசியர்க்கே சாற்று, முக்குவைசியர் முப்பேருமவர் மேழியர்வேளாளர்" என்ற சூடாமணிநிகண்டிக் கருத்தையும் "வைசிகன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை வேளாண்மாந்தர்க்குழுதூணல்லதில்லெனமொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" என்ற தொல்காப்பிய விதியையும் தழுவி வேளாண்மையைப்பெருவரவிற்றாச் செய்யும் பூவைசியருள் முத்திபெற்றோர் பதின்மூவரெனவும், வியாபாரத்தைப் பெருவரவிற்றாய்ச்செய்யுந் தனவைசியருள் முத்திபெற்றோர் ஐவரெனவும் விளக்குதற்பொருட்டேயாமெனக்கொள்க. அங்ஙனமேல், ஈண்டுக்கூறிய தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கட்கு உரைகூறுமிடத்து உரையாசிரியர் வேளாண்மாந்தரை நான்காமரபினர் என்று பொருள்படக் கூறியதென்னையெனின்; அது நூலாசிரியர் கருத்தோடு மாறுபட்ட வுரையாமென வேளாண்மரபியலுள் கண்டித்திருத்தலின் ஈண்டு விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டமையின் ஆண்டுக்கண்டுணர்க.

இனி, "வைசிகன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை" என வைசியர் தொழில்கூறி அதன்பின்னர் "வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்லதில்லெனமொழிப பிறவகைநிகழ்ச்சி" என வேளாளர் தொழில் கூறுகின்றமையின் வேளாளர் நான்கா மரபினராகிய சூத்திரரென்பதே ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்க்குக் கருத்தெனக்கொள்ளலாகாதோவெனின்; கொள்ளலாகாது. என்னை? அவர் கருத்ததுதாமாயின் வேளாண்மாந்தர்க்கு சுருதி ஸ்மிருதியாதியகூறுமாறு சூத்திரர்க்குரிய ஏவற்றொழிலொன்றையே விதித்திருத்தல்வேண்டும். அன்றி, திருவிளையாடற்காரரைப்போன்று ஏவற்றொழிலையும் உழவுத் தொழிலையுஞ் சேர்த்தாயினும் விதித்திருத்தல்வேண்டும். அவ்வாறன்றி மேலே காட்டிய பிரமாண வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் நேர்விரோதமாகச் சூத்திரர்க்கு உரித்தான ஏவற்றொழிலை விலக்கிரவும், [illegible] உழவுத்தொழிலை விதியாகவுங்கூறி "விகாமத்யைசோத்ரே" என்ற

ச்லோகமியம்பப்படி அவரை (வேளாண்மாந்தரை) நாலுக்கும், அற்பாயுளர்களும் ஆனாக்காரெனக்கொள்க.

அன்றியும் சூடாமணிநிகண்டாசிரியர்போன்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் பூவைசியர்தொழிலை வேறுகூறியிருத்தல்வேண்டும். அம்மட்டோ! அனுலோமச்சூத்திரர் தொழிலையுமெடுத்தனை விளக்கிக்கூறியிருத்தலும் வேண்டுமெனின்; வேண்டா. எதனாலெனின்? கோவைசிகர் தொழிலான பசுக்காத்தல் பூவைசியர்க்கின்றியமையாத் தொழிலாயும், அவரைவிட்டென்றும் நீக்காத நிலைபெறுந் தொழிலாயும் அவர் முதன்மைத் தொழிலான உழவினுள் ளடங்குவதொன்றாயிருத்தலின் என்க.

இனி, அநுலோமச் சூத்திரர் தொழிலை வேளாளர் தொழிலின் பின்னர்க் கூறுதலும் மரபேயாம். எதனாலெனின்; அங்ஙனங் கூறிய வியல் மரபியலாதலானும் அவ்வியல் உயர்ந்தோர் உயர்வுத்தொழிலைச் சிறப்பித்துப் பெருங்காப்பியாதிகளிற்கூறும் விதிகூறவந்ததேயன்றித் தாழ்ந்தோர் இழிவுத்தொழிலை இழித்துக்கூறும் விதிகூற வந்ததன்றாதலானும் என்க. அஃதேல், மற்றியாண்டுத்தான் சூத்திரர் தொழிலைத் தொல்காப்பியங் கூறுகின்றதெனின்; அது வாகைத்திணையியலுள் "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனபக்கமு" மென்றதற்றொடக்கத்துச் சூத்திரத்துள் "இருமூன்று மரபினேனோர் பக்கமு" மென்ற வாக்கியத்தாற் கூறியிருக்கின்றதென்க. இச்சூத்திர வாக்கியத்துக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியருரை மரபையுந்தொழிலையு மயக்கக்கூறி அநேகாந்தவாதமாய் முடிவுகாண்டற்கரிதாய்ச் செல்லலின் அவ்வுரை அவ்வாசிரியருரைதானோ? அன்றிப் பிற்காலத்துக் காலகதியால் சேர்ந்த வேற்றுவுரைதானோ? வென ஐயுறக்கிடப்பதொன்றாம். அதனை அவ்வுரையாராய்ச்சி கொண்டே நன்கு தெளியவரும்.

அன்றியும் "இருமூன்று மரபினேனோர் பக்கமு" மென்ற வாக்கியத்துக்கு நாம் கொள்ளக்கிடக்கும் பொருள்தான் யாதெனின்: "வணிகர்தஞ் செய்திகூறின் மைம்மையாற்றோதா ணைவுடையர்க்குத்தான முதல்வர்க்கேள் செய்மையர்ப்ப, தானிவிலைவாணிபத்தாலே [illegible] தன்னோர்செய்வர் தோன்பு [illegible] படி வேள்விசெய்தல், வேதமோதல், ஈதல்,

வேளாண்மைசெய்தல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல் என்ற வைசியர் தொழிலாறென்பதூஉம், "வைசியர் மூவகையுள்ளார்க்கு வகுத்த முத்தொழில்களான பசுவோம்பல் பொருளையீட்டல் பாரிலேர்த்தொழிலைச்செய்த, விசைய வேதியருக்கேவல் குயிலுவத்தொழிலியற்ற, வசையில்காருகவினைகளாக்கல்சூத்திரருக்காமே" என்றபடி வைசியராவது பசுக்களை மேய்த்தலும் அவர் பண்ணை நிலங்களை உழுது பயிர்ச்செய்தலும், அவர் விளைவிக்கும்பொருளை அவர்க்காக விற்றலுமாகிய வைசியர்க்குச் சிறப்பாய்ச்செய்யு மேவற்றொழில் மூன்றும், வேதாதிகாரமுடைமைபற்றி வேதியரொன்ற மூவருணத்தாரேவும் மற்றுள்ள ஏவற்றொழில், குயிலுவத்தொழில் (கொட்டல், குழலூதல்), காருகவினை (நெசவாதிய) தொழில் மூன்றுமாக சூத்திரர் தொழிலாறென்பதுமாமெனக. இதனால் தொல்காப்பிய மரபியலுள் "வைசிகன் பெறுமேவாணிக வாழ்க்கை" என்றது தனவைசியரைக் குறிப்பதும் "வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்லதில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" என்பது பூவைசியரைக்குறிப்பதுமேயாகிஅவரவரைப் பெருங்காப்பியங்களில் வருணிக்குமிடத்துந் தனவைசியர்க்கு வியாபாரத்தைச் சிறப்புத்தொழிலாகவும், பூவைசியர்க்கு விபசாயத்தைச் சிறப்புத்தொழிலாகவும் வர்ணிக்கவேண்டுமென்பதைவகுத்துணர்த்தியதாமெனக்கொள்க. இஃதே நூலாசிரியர் கருத்தாதல் தெளிந்தன்றே பௌராணிகரெல்லாம் வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனையில் வியாபாரத்தைச்சிறப்பித்தும், வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனையில் விவசாயத்தையும் அதனாற் செய்யுமுபகாரத்தையுமே சிறப்பித்தும் கூறியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறின்றி மறந்தும் வியாபாரச்சிறப்பை வேளாளர் வீதி வர்ணனையிலும், விபசாயச்சிறப்பை வணிகர்வீதி வர்ணனையிலும் கூறக்கண்டிலம். அஃதங்ஙனமேயாமென்பதனை அடியில் வரும் செய்யுட்களாற் றெளிந்திடுக.

பெரியபுராணம் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

வெயிலுமிழும்பன்மணிப்பூண்வணிகமாக்கள்விரவுநிதிவளம்பெருக்
கும்வெறுக்கைமிக்க, வயினிலவுமணிக்கடைமாநகர்களெல்லாம்வள
ப்புடையபொருட்குலங்கண்மலிதலாலே, கயிலைமலையார்கச்சியாலய
ங்கள்பலவுங்கம்பமுமேய்வியந்தனைக்கண்டுபோற்றப், பயிலுமுருப்பல்
கொண்டுநிதிக்கோன்றங்கப்பியிலகாபுரிவகுத்தபரிசுகாட்டும்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

விழவின்மலிதிருக்காஞ்சிவளநகரிப்பின்வேளாண்விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர்விளங்கும்வேணி, மழவிளவெண்டிங்கள்புனைகம்பர் செம்பொன்மலைவல்லிக்களித்தவருளுனைவின்மூலம், தொழவுலகுபெறுமவடானருளப்பெற்றுத் தொன்னிலத்துமன்னுயிர்வேதவரம்பை, வழுவுதொழிலாற்பெருக்கிவுயிர்களெல்லா மோங்கவருந்தருமவினைக் குளாரலெல்லாம்.

திருவிளையாடற்புராணம், நகரப்படலம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

வழுக்கறுவாய்மைமான்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்பு ‡ மூவரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்றா
விழுக்கறமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றாம்.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார்வினவிடைப்பொருட்டம்பக்க
மில்லெனினினமாயுள்ளபொருளுரைத்தெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின்விலைசுட்டியறுத்துநேர்ந்து
சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார்தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம்.

திருவானைக்காப்புராணம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

உழுதியாவருந்தத்தமதொழுக்கினிற்பிழையா
தொழுகுமாறுபகரித்துவேளாளரென்றொருபேர்
தழுவும்சீர்மையர்தருமமாதிகளொருநான்கும்
கெழுவுமோகையரினிதுவாழ்வீதிகளொருபால்.

---

‡ கங்கைமரபின்வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பினரும், அமைச்சராய் வேந்தர்க்கு உறுதி சூழ்பவரும் ஏனைய தொழிலாலே வரும் இழுக்குடைச் செல்வம்போலாது இழுக்கறும் மேழிச்செல்வத்தை சுதந்தரமாக வுடையருமான வேளாளர் இழுக்குடையதான மூவரேவிய வினை (ஏவல்) கேட்டாற்றுந் தன்மையராகாரென்பதை முன்னர் மறுக்கப்பட்டிருத்தலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

உள்ளமியாவையுங்கோணுதவறந்தெசங்கோலமை
வின்னுறுமதங்குறிப்பினுல்விளக்குவார்பேரிலத்
தெள்ளுமாநிறைக்கோலினைச்செங்கயிற்றுறங்கிக்
கொள்ளுநீர்மையர்குழுமிவாழ்வீதிகளொருபால்.

மாயூரபுராணம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

அறைதருமேனிநீர்போலாதகம்புறமுஞ்சுத்தி
நிறைதருவிதஞ்செய்தெய்வநீர்க்கங்காகுலத்தரென்று
முறைதருபுகழ்க்கேற்பமுயங்கிருசுத்தியும்பெற்
றுறைதருபுகழ்வேளாளர்தெருவளமுரைக்கலுற்றும்.
இறைபடுசெங்கோலாளுமியாவருஞ்செறிதலானு
முறைசெறிந்தவர்க்கப்போதுவிலைப்பாடுமுடித்தலானுங்
குறைவில்பன்மரக்காலோடுகோவணங்குலவலானுங்
கறைதப்புவேளாண்மாக்கடெருவவர்களமேபோலும்

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

ஆன்றதம்பொருளேபோலவையலவர்பொருளுங்காண்பா
ரோன்றகாரியமின்றென்னிவிம்மியுஞ்செல்லவொண்ணார்
சான்றநீர்க்குக்கோலிற்றம்மைமுன்னிறுத்தவல்லார்
மான்றவுள்ளிலராய்வாழும்வணிகர்தந்தெருவும்பல்ல.

ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய நகர வர்ணனைச் செய்யுட்களியாவும் வேளாளர்க்குப் பயிரிடுதலையும், வணிகர்க்குப் பண்டமாற்றலையுமே, தொழிலாகக்கொண்டு வர்ணிக்கின்றமையின் வேளாளரென்பார் பூவைசியரே யாமெனவும், வணிகரென்பார் தனவைசியரேயாமென வும் நிர்ச்சந்தேகமாய் நிர்ணயித்திடுக.

அற்றேல், அவ்வவ்விடங்களிற்றானே வேளாளரைப் பின்ன வர் (சூத்திரர்) எனச்சிலபுராணங்கள் கூறுவதென்னையெனின்;- அது தொல்காப்பியாதி இலக்கண நூல்களில்வணிகரியல்கூறி அதன் பின் னர் வேளாளரியல் கூறியிருத்தலையுஞ் சூத்திரரியல் கூறு

இருத்தலையும் ஈதவர்க்கொண்டு முற்கூறியவரை மூன்று மரபின ரெனவும், பிற்கூறியவரை நான்காமரபினரெனவுங் கருதி அவ்விரு மரபினரின் தொழிலுரிமையை விதிமுறையத்துணராது நூலாசிரியர் தாமயங்கி உரைத்தனரோ? அன்றி ஒன்றினின்றொன்றைப் பெயர்த் தெழுதும் கையேட்டுத் தம்பிரான்கள் தாம் தவறு பெழுதிவைத்தன ரோ? அன்றித் தங்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு கூட்டியும் குறைத்தும் அச்சிடுவிப்போர் தாந்திருத்திக்கெடுத்தனரோ என ஐயுறக்கிடப்பதோர் வழுவேயாமென்க.

ஈண்டிவாற்றலிற் சிறந்த முற்காலத்து நூலாசிரியரையும் ஏனையர்போல் மயங்கிக் கூறுவாரென்னலாமோ வெனின்; இக் கலியை யெழுதினோரெல்லாம் இருசிறுபோ யாதலால் அவரெத்துணைக் கல்விஞான முடையராயிருப்பினும் அந்நகம்புலவிற் றடக்கிய யானை போன்று யாதானுமோ ரேதுவால் ஒவ்வோர் விடயங்களில் மயங் குதல் கூடுமாதலின் என்னலாம். அதனை "அதிமதிநுட்பமோடதிகலை கற்பினும்விதியவசத்தால் விதிவிலக்கயப்பர் இம்முறைதன்னைவெயர் பகுத்தறியினும் நூலுரைபோதகாசிரியர்மூவரு மலத்தையைத்தா லிலகுவழி இடனே, முக்குணவயத்தான் முறைபிறழ்ந்துறைவரே" என்ற இலக்கணக்கொத்துடையார் வாக்கியத்தானும் அறிந்திடுக.

இன்னனங் கூறிய ஆசிரியர் சுவாமிநாததேசிகரவர்கடாமுந் தங் கூற்றுக்குத் தாமே இலக்கியமாய்த் தமது தேச, ஜாதி, மத, பாஷையா கிய தமிழை "ஐந்தெழுத்தாலொரு பாடையென் றறையவும் நாணுவரறிவுடையோரே" என முறைபிறழ்ந்து பழித்துக்கூறி பழிப் புற்றதையுங் கண்டுதெளிக. இனித்தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பெழுத்தைந் தே என்பதொருதலையாக அதனை ஆசிரியர் அவ்வாறுகூறியது பழித்த தாமோவெனின்; எப் பாஷைக்குஞ் சிறப்பெழுத்துச் சில்லெழுத்தே யாக அவற்றையெல்லாம் அத்தொகைக்குட்படுத்தாது தமிழைமா த்திரம் அத்தொகைக்குட்படுத்தியது பழித்ததேயாம். இனி அதனை இவ்வாறு பழித்ததற்கு ஆசிரியர் ஏதுவாவெடுத்துக்கொண்ட சமஸ் கிருதபாஷையும் எழுத்துக்களைத்தம் உரப்பியுங் கூறும் ஐவர்க்காதி யக்ஷரங்களையும் அவ்வவ்வைந்தெழுத்திலொடுக்கும் ஏனைய விகார அக்ஷரங்களையும் [illegible] ஒழித்து ஒழிக்க வற்றைக் கணக்கிடின் [illegible] சிறப்பெழுத்தாக

கொண்டிருக்கின்றது? எட்டெழுத்தைக்கொண்டே ஒரு பாஷை இயங்குதல் கூடுமோ? கூடாதன்றே. அற்றாக அதனையும் "எட்டெழுத்தாலொரு பாடையுமுண்டென் றியம்பவும் நாணுவரியலுணர்ந்தோரே" என ஆசிரியர் பழித்தொதுக்காதொழிந்தனரோ? தமிழராயும், தமிழ் வளர்க்கும் ஆதீனகர்த்தராயும், தமிழ் மொழியின் அருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்த வித்வசிரோமணியாயும் இலங்கிய நம் தேசிகமூர்த்திகளே இவ்வாறு தமிழைப் பழித்துரைப்பதாயின் ஏனைய பாஷாபிமானிகளிதனை எவ்வாறிகழ்ந்துரைக்கத் துணியார்? நிற்க. தமிழ்ப் பாஷையின் தனிமை, முதன்மையைப்பற்றி உள்ளவாறுணர்ந்த பாஷாவிற்பன்னராகிய அந்நிய பாஷா பண்டிதர் தாமும் உலகின்கண்ணுள்ள பாஷைகளில் ஆரியமொழியுந் தமிழ் மொழியும் ஒன்றினின்றொன்று பிறவாத தனிமொழிகளெனவும், ஆரியம் பலபாஷைக்குப் பிறப்பிடமாயிருத்தல்போலத் தமிழும் பலபாஷைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ளதெனவும், ஆரியத்தை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்த பாஷைகளுள் சமஸ்கிருதம் சிறந்ததொன்றெனவும் அங்ஙனம் அது ஆரியத்தை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்ததாயினும் ஆரியர் தமிழரோடு அளவளாவியபின்னர்ச் செய்யப்பட்ட பாஷையாதலின் ஆரியத் தில்லாத அரிய தமிழிலக்கண விதிகளையும் தழுவி நன்றாகச்செய்யப்பட்டமைத்தாலது சமஸ்கிருதம் என்ற பெயர்பெற்றதெனவுங் கூறுகின்றனர். இங்ஙனங்கூறுவார் சமஸ்கிருதம் ஆரியர் தமிழரோடு கலந்த பின்னர்ச்செய்யப்பட்ட பாஷையே யாமென்பதனை நிறுத்த அவர் தமிழரோடு கலத்தற்குமுன்னர்ச் செய்யப்பட்ட இருக்குவேதம் ஆரியபாஷாநடையி லமைந்திருத்தலையும் பின்னர்ச்செய்யப்பட்ட ஏனைய வேதங்கள் சமஸ்கிருதபாஷா நடையில் அமைந்திருத்தலையுஞ் சான்று கூறுகின்றனர். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்ததும் சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கு ஓர் செவிலித்தாய்போன்றதுமான தமிழை ஆசிரியர் சுவாமிநாத தேசிகரவர்கள் பழித்ததை முறையிறந்தசின்னது மற்றியாதென்னலாம். இவையெல்லாம் "செப்பியதருவாசப்பேர்சேர்தவமுதலாஞ் சில்லோர் தப்பறுதவத்தின் மிக்காராயினும் வெகுளிசார்வார் ஒப்பறுசனகநதி யொண்டவராயினான்முற்றி முப்பகையெறிந்தாரேனு முன்னுவர்பேதஞானம்." என்ற ஆன்றோராணையின் வழியேபோலும்.

இஃதின்னணமாக, இனிவேறும் அவர் மஹா வித்வான், இவர் மஹா ஞானி, இன்னோரன்ன பெரியர் வாக்கியங்களிலும் தவறுண்டெனக் கொள்ளலாமெனப் பிரமிக்கும் பிரமிப்பை ஒருக்கே

ஒழித்து அவர் கூற்றையும் எருதி, யுக்தி அநுபவங்களோடு பொருந்தாவிடத்தெல்லாம் பிரமாணமாகவும், பொருந்தாவிடத்தெல்லாம் அப்பிரமாணமாகவுங் கொடல் தகுதியுடைத்தாம். என்னுமெனின்:—

எத்தகைய ஞானிகளாயினும் அவரெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியுடையராம்போது சர்வஞ்ஞராய் விளங்குவதும், அந்நிலை தவிர்ந்து ஊனதிருஷ்டியுடையராம்போது கிஞ்சிஞ்ஞராய் மயங்குதலும் இயல்பாதலினென்க. இத்தகை திரிகாலஞானியாகிய ‡ வேதவியாசர் காசியில் விஷ்ணுபரத்வம் கூறி கைதம்பிக்கப்பெற்று பின்னர் அவ்விஷ்ணுபகவானே வந்து தெளிவிக்கத்தெளிந்த சரித்திரம் ஒன்றே சிறந்த வல்லதாம். இதுபோன்ற சரித்திரம் இன்னும் பலவுள; அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன. இஃதின்னணமாக இன்னும் நம் பௌராணிகரிற் பலர் தாமியற்றிய புராணாதிகளில் பூகோள, ககோள இயக்கவிஷயமாய் உண்மைக்குநேர்மாறாக 365-சுழற்சியால் உண்டாவதான 365-நாளில் சூரியனை ஒருமுறை சுற்றிவரும் பூமியை அங்ஙனஞ் சுற்றாத ஓர் அசலவஸ்து (அசைவற்றபொருள்) எனவும், அந்தப்பூமியினையே சூரியன் ஒருநாளில் ஒருமுறை சுற்றிவருகின்றான் எனவும் பொருள்படுமாறு கூறவில்லையா? அக்கூற்றையுங் கற்பனை, உருவக, அலங்காரங்களுள் ஒன்றெனக்கொள்ளவும் இடந்தராது உண்மையென்றே கொள்ளுமாறு கூறிவிட்டனரன்றோ? இக்கூற்று ஐரோப்பிய வானசாஸ்திரங்கட்குமட்டுமோ! சூரிய சித்தாந்த முதலிய நமது பூர்வ இந்து வான சாஸ்திரங்கட்கும் பண்டு தொட்டின்றுகாறும் நம் ஆட்சியிலிருந்து வரும் சோதிட, பஞ்சாங்கசாஸ்திரங்கட்கும் நேர்மாறாகவன்றோ இருக்கின்றது. எவ்வாறிருந்தபோதிலும் பெரியர் கூற்றுகளின் உண்மையென்றே கொள்ளல்வேண்டும் போலும்! அற்றாயின், நாம் ஒருபோதும் உண்மையாராய்ச்சியுடையராகோமென்பதொருதலையாம். அற்றேல், அற்றாக. நம்பஞ்சாங்க சோதிட சாஸ்திரங்களுமா பூகோள, ககோள இயக்கவிஷயத்தில் நம்பௌராணிகர் கூற்றை மறுக்கின்றன? ஆயின் அதனைச்சிறிது விளக்கல்வேண்டுமெனின்; — அதனை ஓர் தனிநூல் செய்து அதன் வழித்தாயன்றி விளக்குவது அசாத்தியமாயினும் ஒன்று பஞ்சாங்கக்கோட்பாட்டின் ஒன்றினை மட்டும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டிச் சிறிது விளக்குதும். என்னை? நம் பஞ்சாங்கங்களெல்லாம் [illegible] பன்னிரு

‡ இவ்விடாச சரித்திரத்தின் சுருக்கம் இந்நூல் 19-ம்பக்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருத்தலின் அங்குக் கண்டுகொள்க.

ராசிகளிலும் சூரியன் பன்னிருமாதம் இருப்பதாகக்கூறுவது யாவருமறிந்த விஷயமே. அப்பன்னிரு ராசிகளென்பன யாவை? ஏனைய கிரக நக்ஷத்திரங்களைப்போன்ற ஓர் கோளப்பொருள்களோ? அன்று; இப்பூமியைப்பார்க்கிலும் பதின்மூன்றுலக்ஷம் மடங்கு பெரியதான சூரியன் வசிக்கத்தக்க பெரியதோர் பன்னிரு வீடோ? அதுவுமன்று; மற்றென்னையோவெனின்; — அவை நாமிருக்கும் பூமிக்கு மேலாகவும் கீழாகவும் தோற்றுவதான பெரிய ஆகாய வெளியேயாம். அவ்வெளியையே பன்னிருபாகப்படுத்தி ஒவ்வொரு பாக வெளிக்கும் ஒவ்வோர் இராசியின் பெயரினைச்சூட்டி பன்னிரண்டு வீடென உருவகித்துக்கொண்டதென்றறிக. அங்ஙனம் வெறும் ஆகாயவெளியினை எதற்காகப் பன்னிரண்டு பாகப்படுத்திப் பன்னிரண்டு வீடென உருவகித்துக்கொண்டதெனின்; அவ்வவ்வெல்லைகளில் கிரகாதிகள் சஞ்சரிக்கும்பொழுது அவற்றிற்கும் பூமிக்குமுள்ள சம்பந்தா சம்பந்த ஏதுக்களால் நிகழும் பலாபலன்களைக் கணித்தற்கேயென்க. அற்றாயினும், நம் பஞ்சாங்கக் கோட்பாடு நம்பௌராணிகர் கூற்றை மறுப்பதும், ஐரோப்பியரான சாஸ்திரச் சார்பாயிருப்பதும் எதுபற்றெனில் காட்டுதும். என்னை? மேல் விளக்கியவாறு இப்பூமிக்கு மேலும் கீழுமாகத் தோற்றும் ஆகாய வெளியே அன்றோ பன்னிருராசிகளென்னும் பன்னிரு வீடுகள். இப்பன்னிரு ராசிகளின் எல்லையதான ஆகாயவெளி முழுவதையும் சூரியன் ஓராண்டிலொருதரம் சுற்றிவருவதாக அன்றோ நம் திரிபுக்காட்சிக்குப் புலப்படுகின்றது. நம்பௌராணிகர்கள் கூற்றும் நம் திரிபுக்காட்சியைத்தானே உண்மைக்காட்சியாக புலப்படுத்துகின்றது. அற்றாகவும், நம் பஞ்சாங்கங்கள் இதற்கு நேர் விரோதமாகச் சூரியன் ஒவ்வொரு ராசியில் ஒவ்வொரு மாதமாகப் பன்னிரு ராசி எல்லையிலும் பன்னிருமாதம் இருப்பதாகவன்றோ கூறுகின்றன. அற்றாயின், நம்பௌராணிகர் கூற்றைப் பஞ்சாங்கங்கள் மறுக்கின்றதென்பதில் என்ன தடை? அங்ஙனமாயினும் நம் பஞ்சாங்கக்கோட்பாடு பௌராணிகர் கூற்றோடு ஒருவழியில் மாறுபடுவதுபோலவே ஐரோப்பியரான சாஸ்திரக்கொள்கையினும் மற்றொரு வழியாய் மாறுபடத்தானே செய்கின்றதெனின்; அற்றன்று. நம் பஞ்சாங்கக்கோட்பாடு நம் இந்தியரான சாஸ்திரக்கொள்கைக்கும் ஐரோப்பியரான சாஸ்திரக்கொள்கைக்கும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனிற்கூறுதும். அவ்வைரோப்பியரான சாஸ்திரத்துள் [illegible] பெரும்பாலன சூரியன் ஓரிடத்து அசைவற்றிருப்பப் பூமியானது 365¼ [illegible] 365 நாளில் அச்சூரியனை ஒருதரம் [illegible] தானே

கூறுகின்றன. நம் பஞ்சாங்கங்களும் அவ்வாறுதான் கூறுகின்றன. ஆனால் அவைகளைப்போல் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் தன்னைக் குறிப்பாலுணருமாறு கூறுகின்றன. எப்படியெனில்:— பூமி மேஷராசி யெல்லையில் சுழன்று செல்லுங்காலமான ஒருமாசம் வரை சூரியனை மேஷராசியிலிருப்பதாகவும் அதைக்கடந்து பூமி ரிஷபராசி யெல்லைக்கு வந்து அதில் சுழன்று செல்லுங்காலமான ஒருமாசம் வரை அச்சூரியனை ரிஷபராசியிலிருப்பதாகவும், இங்ஙனமாகவே பூமி ஏனைய பத்து ராசிகளின் எல்லை வெளிகளில் சுழன்று செல்லுங்காலமான பத்துமாதம்வரை சூரியனும் இராசியொன்றில் மாதம் ஒன்றுவீதமாக அவ்வவ் இராசிகளிலேயே இருப்பதாகவும் கூறுவதாமென்க. இங்ஙனம் கூறுவதைச் சிறிது உய்த்துணர்ந்து நாம் கிரகிக்கவேண்டிய குறிப்புப்பொருள் யாதெனின்; பூமியே ஒவ்வொரு இராசியின் எல்லை வெளியை ஒவ்வொரு மாதத்தில் அதாவது இருபத்தொன்பது முதல் முப்பத்திரண்டு நாள்வரை இருபத்தொன்பது முதல் முப்பத்திரண்டு சுழற்சியால் சுழன்றுவருகின்றதென்பதுவும், அங்ஙனம் சுழன்றுகொண்டே பன்னிருராசிகளின் எல்லையாகிய ஆகாயவீதிவெளிமுற்றுங் கடந்து பிரதமத்தில் தான் சுழலத்தொடங்கிய எல்லைக்குப்பூமி வர 365¼ நாள் செல்லுகின்றதென்பதுவும், திரும்பவும் அங்ஙனமே ஓய்வின்றி பூமி சதா சுழன்று சூரியனைச் சுற்றிக்கொண்டே வருகின்றதென்பதுவும், அங்ஙனம் சுழன்றுவருங்கால் பூமியானது எந்தராசியில் சுழன்றுசெல்லுகின்றதோ அந்த இராசியிலேயே சூரியன் இருப்பதாகப் பூமிக்கும் அதிலுள்ளார்க்குந் தோன்றுவது இயல்பாதலின் அதுபற்றி சோதிட பஞ்சாங்க சாஸ்திரங்கள் பூமி மேஷராசியில் சுழலுங்காலமான முப்பது நாள் வரை சூரியனை மேஷராசியிலேயே இருப்பதாகவும், அங்ஙனமே ஏனைய ராசிகளில் பூமிசுழலுங்காலமான பதினொரு மாதங்களிலும் சூரியனை அவ்வவ் இராசிகளிலேயே இருப்பதாகவும் கூறுவதோடு, சூரியனுக்கும் அவ்வவ் இராசிகளின் பெயரை அடைமொழியாகச்சூட்டி மேஷரவி, ரிஷபரவி என்பன ஆதிய பெயரால் வழங்கிவருகின்றதென்பதுவுமாமென்க. இதனை இன்னும் ஒருபுடை ஒப்பதான ஓர் சிறு திருஷ்டாந்தத்தாலும் சிறிது விளக்குதும். அது விளங்குமாறு இவ்விடத்து பன்னிரண்டு ஆரக்கால்களோடு கூடிய வண்டிச்சக்கரமொன்று கிழமேலாக கிடப்பதாகவும், அவ்வண்டிப்பட்டையின்மீது அதனை 365 சுழற்சியால் கடந்து 366-வது சுழற்சியில் பிரதமத்தில் சுழன்ற எல்லையில் வரத்தக்க அளவினையுடைய [illegible] தேங்காய் ஒன்று அங்ஙனம் சதா சுழன்றுகொண்டிருப்பதாகவும், சிந்தித்துக் கொள்வதுடன் அத்தேங்காயைப் பூமியாகவும் அது சுழன்று வருவ

நாகரிதானிரு பட்டையில் தொடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு ஆரக்கால் களுக்கிடையேயுள்ள பன்னிருபாக வெளியைப் பன்னிரு ராசிகளின் எல்லையாகிய பன்னிரு வீடாகவும், அவ்வண்டிச்சக்கரத்தின் நடுவேயுள்ள குடத்தைச் சூரியனாகவும், உருவகித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். இனி அங்ஙனம் கொள்ளவே தேங்காய் எந்த ஆரக்கால் பாக எல்லையில் உருண்டு செல்கின்றதோ அதே பாக எல்லையில் அவ்வண்டிக்குடமிருப்பதாக அத்தேங்காய்க்கும் அதில் ஊர்ந்து வசிக்கத்தக்க எறும்பு முதலிய பிராணிகட்கும் தோற்றுவது இயல்பன்றோ? அங்ஙனம் குடம் தோற்றுவது அதன் நேர்முகமாக உருளும் தேங்காயின் பாதிப்பாகத்துக்கேயன்றி நேர்முகமாகாது மறைந்துள்ள மற்றைய பாதிப்பாகத்துக்குத் தோன்றாதன்றோ? இனி, அதுபோலவே ஆகாய நடுவேயுள்ள சூரியனைச்சுற்றியுள்ள பன்னிரு ராசியின் பன்னிரு பாக எல்லை வெளியில் பூமியானது இராசியொன்றை மாசம் ஒன்றில் சுழன்று செல்லும்பொழுது பூமி எந்தெந்த இராசி யெல்லையில் சுழன்று போதிலும் பூமிக்கும் அதிலுள்ளார்க்கும் சூரியன் அந்தந்த இராசியிலேயே இருப்பதாகத்தோற்றுவது இயல்பன்றோ? அதுபற்றியே பஞ்சாங்க சோதிட சாஸ்திரங்கள் எப்பொழுதும் பூமி சுழலும் இராசியிலேயே சூரியன் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனவெனக்கொள்க. இங்ஙனம் பூமி சுழலும்பொழுது சூரியனுக்கு எதிர்ப்படுபாகம் பகலையும் மறைபடுபாகம் இரவையும் பொருந்துகின்றன. இதுகொண்டு இந்து வானசாஸ்திர உண்மையில் ஒரு சிறிதும் விளக்கக்கூடியதாக விதானித்துள்ளேனல்லன்; அற்றாகவும், ஈண்டிதனை சிறிது கூறப்புகுந்தது நம் பௌராணிகாதிய நூலாசிரியர்கள் உண்மைக்கு நேர்விரோதமாகச் சிற்சில விஷயத்தில் முக்குணவயத்தான் முறைபிறழ்ந்து கூறும் இயல்பினை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதை விளக்கவேயாம்.

இனி, புராதனமான ஏட்டுப்பிரதிகளைப்பார்த்து ஒன்றினின்றொன்றைப்பெயர்த்தெழுதும் கையேட்டுக்காரரால் நூலாசிரியர் கூறியதின்னதாமெனக் காண்டற்கரியதாய் நேர்ந்த வழுக்கள் எம்போல்வாரால் அளவிட்டுக்கூறும் தகைமைத்தன்று. அதனைத் தமிழ்க்கொடி படர்தற்கோர் கொழுகொம்பாயமைந்து [illegible] சமீபகாலத்தில் காலஞ்சென்ற ம-ள-ள-ஸ்ரீ B. A. B. L. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்த வீரசோழியப் பதிப்புரையையும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பதிப்புரையையும் [illegible] காணவல்லாராவர்.

இனி, [illegible] அச்சிலே [illegible] அச்சிலே [illegible] தாய்ப் பெரு [illegible] மைப்போனவாறு

மூன்றூல்களிலில்லாதனவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளனவற்றைக் குறைத்தும், திருத்தியும் நூல்களின் உண்மைப்பொருளினைவெளித் தெரியவொட்டாது செய்திருக்கும் தன்மையைச் சிறிது கூறப்புகினும் பெரியதோர் நூலாமாதலின் அவருள் சாமானியராயுள்ளார் தன்மையிற் றலையிடாது ஈழநாட்டுக்கோரணிகலனும் நிகரற்ற சைவாபிமானிகளாய் வித்துவ சிரோரத்தினமாய் விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் அச்சிட்டநூல் ஒன்றிலுள்ள சிலமாறுதல்களையே ஈண்டுதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுதும்.

சூடாமணி நிகண்டு.

இந்நிகண்டு மண்டல புருடனால் பிங்கலந்தையாதி பழைய நிகண்டு, திவாகரங்களை மூலமாய்க்கொண்டு பன்னிரண்டு தொகுதிகளையுடையதாய்ச் செய்யப்பட்டதென்பதும், யாவராலும் நன்கு பாராட்டப்பெற்றதென்பதும், தமிழ் உணர்ச்சியுடையார் யாவரும் நன்குணர்ந்தவிஷயமே. இந்நிகண்டில் இரண்டாவது மக்கட்பெயர்த் தொகுதியானது வைசியருக்கு இரண்டு செய்யுளும் சூத்திரருக்கு ஒரு செய்யுளும் ஏனைய ஜாதியார்கட்கு நூற்றிமூன்று செய்யுளும் கடைக்காப்பு செய்யுள் ஒன்றும் ஆக நூற்றியேழு செய்யுள்களைப் பூர்வமே உள்ளதாயேற்பட்டு அவ்விதமாகவே சென்னை ராஜதானியில் அச்சியந்திரம்வந்த ஆரம்பகாலத்தில் ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஜட்ஜி தாண்டவராய முதலியார், காலேஜ் சயனியப்பமுதலியாரிவர்களால் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பிரதியின்படி வைசிய சூத்திர சம்பந்தமான செய்யுள் வருமாறு:—

1. இளங்கோக்கள்மன்னர்பின்னரிப்பரெட்டியர்காராளர்
வளம்பெறவாழ்வேளாளர்வைசியர்தம்பொதுப்பேராகும்
விளைந்தகோக்காத்தன்மற்றுங்கிளர்பொருளீட்டலோரை
விளக்கவேபுழலான்மூன்றுகுலம்பெறும்வேறுசொல்வாம்.

2. வந்தகோவலருடன்கோவர்த்தனரிப்பர்முப்பேர்
மூன்றுகோவைசிகொன்றுமெழிந்திடும்வணிகர்நாய்கர்
தத்துறற்பரதர்முப்பேர்தனவைசியர்க்கேசாற்று
மூன்றுபூவைசியர்முப்பேருழவர்மேழியர்வேளாளர்.

3. இந்நூற்குலத்தினர்க்கேயேவல்பூண்டொழுகின்ற
வெந்திறலாளர்நாலாஞ்சாதிச்சூத்திரரென்றுரை.

தந்தநூலுரைத்தவாறேசாற்றினமிவர்கட்டாமே
யுந்தியதொழிலுக்கெல்லாமுரியவர்தெரியுங்காலே.

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் இந்நிகண்டு முதனூலாய்க்கொண்ட நூல்களில் ஒன்றான பிங்கலந்தை 773 முதல் 778வரையுள்ள சூத்திரக்கருத்தைத் தழுவப்பெற்றதாயிருக்கின்றன. இனி இத்தொகுதியின் கடைக்காப்புச் செய்யுள் வருமாறு:—

இருபதோடிருபான்மும்பானிருபானிரண்டுமேலு
மருவியவேழுசெய்யுள்மக்கட்பெயர்க்குச்செய்தான்
குருகாவூர்க்குன்றைவேந்தன்குலபதிநாதகோன்மை
தருநெறிநேர்ந்தும்விரைதழைத்தமண்டலவன்றனே.

இப்பாடல்கள் நான்கையும் பின்னரும் சிலர் இவ்விதமாகவே அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இஃதன்றியும் மேற்குறித்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களும் சென்ற சௌமிய (1850-ம்) வருடத்தில் இப்பாடல்கள் நான்கையும் யாதொரு திருத்தப்பாடுஞ்செய்யாது மேற்குறித்தபடியே அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அப்பால் இவர்களே பின்னரச்சிட்ட பிரதிகளில் முன்னதற்கு நேர் விரோதமாக உள்ள பாடல்களைத் தள்ளியும், இல்லாத பாடல்களைச் சேர்த்தும் சில வாக்கியங்களைத்திருத்தியும் அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு வேற்றுமைப்படுத்தி அச்சிட்ட நூதனச்செய்யுள்கள் வருமாறு:—

1. இளங்கோக்கள்மன்னர்பின்னரிப்பரெட்டியரேனாய்கர்
வளம்பெறுவணிகர்கல்லாளர்காவலருழவர்மற்றும்
விளங்கியபரதர்மேயவினைஞர்செட்டியர்பன்னொன்று
முளங்கெழுவைசியர்பேராமுதுசிரேட்டிகளுமாகும்.

2. மண்மகள்புதல்வர்வாய்த்தவளமையர்களமரென்று
முன்மைசால்துர்த்தர்மாருவுழவர்மேழியர்வேளாளர்
இன்மைகொளேரின்வாழ்நர்காராளர்வினைஞர்செம்மை
நண்ணுபின்னவர்பன்னொன்றுஞ்சூத்திரர்தம்பேரே.

இவ்வாறாக பழைய மூன்று செய்யுளைத்தள்ளி புதிய இரண்டு செய்யுளைச் சேர்த்ததன்றி இதற்கிசைய கடைக்காப்புச்செய்யுளையும், "மருவிய வேழு செய்யுள்மக்கட் பெயர்க்குச் செய்தான்" என்றிருந்ததை "மருவிய [illegible] செய்யுள் மக்கட்பெயர்க்குச்செய்தான்" என்று திருத்தியும் அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் இத்தொகுதிச் செய்யுளில் [illegible] வேற்றுமைப்படுத்தியதன்றிய இர

நிகண்டின் பன்னிரண்டாவது பல்பெயர்க் கூட்டத்தொருபெயர்த் தொகுதியிலுள்ள சூத்திரர் தொழில் கூறும் செய்யுளையும் வேற்றுமைப்படுத்தி அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அச்செய்யுள் இந்நாவலர் அவர்களும் ஏனையோரும் முற்பிரதிகளில் அச்சியற்றியபடி வருமாறு:—

வைசியர்மூவகையுள்ளோர்க்கும்வருத்தமுந்தொழில்களான
பசுவோம்பல்பொருளையீட்டல்பாரிலேர்த்தொழிலைச்செய்தல்
விசையவேதியருக்கேவல்குயிலுவத்தொழிலியற்ற
லிசைசில்காருகவினைகளாக்கல்சூத்திரருக்காமே.

இச்செய்யுளானது இருபிறப்பாளரைச் சேவிப்பதுவே சூத்திரருக்கு முக்கிய தர்மமாம். அது "குப்பைகளைதல் முதலிய தொழிலால் யெஜமான் குடும்பத்தைக்காத்தல், நிலத்தை உழுதல் அல்லது பண்ணைவேலை முதலிய செய்தல், பசு நிரைகாத்தல், அங்காடித்தொழில், சித்திரவேலை, கூத்து, பாடல், குழலாதி ஊதுதல், வீணை, மத்தளமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்குதல் ஆதியுமாம்" என்ற பராசரம் ஆதி வாக்கியக்கருத்தைத் தழுவியதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறிருக்க ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலரவர்கள் பின்னரச்சிட்ட பிரதியில் இதனையுமாற்றி,

‡ வைசியர்தந்தொழில்களாறுள்வருத்தமுந்தொழில்களானை
பசுவோம்பல்பொருளையீட்டல்பயிரிடல்புராணமாதி
நசையுறவோர்தலீதனண்ணுமந்தணர்முன்னோர்க்குஞ்
வசைதவிராறுகடமைம்வகைத்தொழில்சூத்திரர்க்காம்.

என அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இப்பெரியாரே வேளாளரை வைசிய

‡ இவ்வாறு ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தாங்கள் முன்னரச்சிட்ட பிரதிக்கும் மற்றும் முன்னோர் அச்சிட்ட பிரதிக்கும் நேர்விரோதமாக பின்னரச்சிட்டதற்கு ஏது பின்னாற்கிடைத்த திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் ஆஞ்ஞையேயாமென ஸ்ரீ.த. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கர் ஒருவர் பூலோகநண்பன் பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதியுள்ளார். இது உண்மையாயிருக்குமாகில் நாவலரவர்கள், தாங்கள் செய்த மாறுதலுக்கு ஏது பண்டாரசந்நிதியவர்களின் ஆஞ்ஞையாமென்று [illegible] குறிப்புரையால் விளக்கியே யிருப்பார்கள். [illegible] மாணாக்கர் கூற்று சொப்பன சரித்திரமாம் [illegible]. அன்றியும், இவர் கூறும் இச்சரிதம் உண்மையாயிருப்பின் இவர் ஆசிரியரான ஸ்ரீ.த. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் [illegible] கூடும்.

றென்று கூறும் பிரபல பிரமாணமானை ஓர் நூலிலுள்ள புராதனச் செய்யுளை நீக்கியும் ஆசிரியரொன்று நூதனச்செய்யுளைச் சேர்த்தும் அச்சியற்றுவதானால் மற்றையோர் எவ்விதமாறுதல்கள் செய்திருக்கமாட்டார்கள்? இதுபோன்ற நிலைதுக்களில் நூலுண்மை இன்னதாமென நிர்ணயப்படுத்திக் கூற இயலாதவென்று இருத்தலால் பல பிரபல பிரமாணங்களால் வைசியரென நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேளாளரை ஆசி

என்னை? அவர் நாவலரவர்களின் மாணாக்கரின் மாணாக்கராதலினென்க. அற்றேல்; அவர் 1901ம் வருடம் புதுக்கியும், திருத்தியும் விளக்கியும் பதிப்பித்த பேரகராதியில் நாவலரவர்கள் திருவாவடுதுறைப் பண்டாரசந்நிதியின் ஆக்ஞைபெற்றுப் பின்னர்ப் பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டுச்செய்யுளை ஆதரவாகக் கொள்ளாது அதனோடு முரணியும், முன்னர்ப் பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டுச் செய்யுளையே தழுவியும் ஓரிடத்தன்றிப் பலவிடத்தும் வேளாளரை வைசியரெனப் பதிப்பித்த தென்னையோ? அங்ஙனம் பதிப்பித்த வாக்கியங்களிற் சிலவருமாறு:—

வைசியர் — மூன்றாவது சாதியார். அவர் தனவைசியர், பூவைசியர்,
கோவைசியர்.
வெள்ளாளர் — பூவைசியர்; மருதநிலமாக்கள்.
வேளாளர் — காராளர், பூவைசியர்.

இங்ஙனமாக நாவலரவர்கள் பிற்பதிப்புச் சூடாமணி நிகண்டைத் தழுவாது வேளாளரை வைசியரென்றே இவ்வகராதியிற் பதிப்பித்ததற்குக் காரணம் என்னை? பூர்வ அகராதியைப் பின்பற்றிச்சென்றதேயென்பர்போலும். அங்ஙனமேல், 1889-ம் ஆண்டில் இவர் பதிப்பித்த பேரகராதியில் இச்செந்நெறி பிழைத்த தென்னோ? இச் [illegible] இங்ஙனம் ஓர் கற்பனைக்கதையை மாணாக்கர் கட்டிவிட்டனர். வில்லிபாரதத்தில் பதின்மூன்றாம் போர்ச் சருக்கத்தில் வாள்வீமனைக்கொன்ற செயித்திரதன் உயிரை நானே அஸ்தமிக்குமுன் கவராதொழிவனேல் இவ்வின்னா பாவம் செய்தவனாவேன் என்று அருச்சுனன் சபதஞ்செய்ததைப் பற்றிக் கூறிய

விளையிலென் மைந்தனுடல் [illegible] செயித்தோ — னை
குனிசிலையி [illegible] — ல்
மனைவியை [illegible] — ற
நினையவ [illegible] — ன்

என்றும் [illegible] குலக்களிமேவளைக
யால் [illegible] கயால்

திரரெனப் பிரமாண வரிசையில் மிகத் தாழ்ந்த சில நூல்கள் கூறுமாறுல் ஆதலின் †"கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் இடையாது; தாக்கனொழித்தொழிந்த மரபியரெல்லாம் சூத்திரரே" என அதுக்கட அப்பற்றிச் சாதிக்கும் கட்டளையை மேற்கொண்ட சில பிராமணர்களின் பொய்ப் போதனையில் மயங்கிய நூலாசிரியர் அவரே? அன்றிப் பெயர்த்தெழுதுவோர், அச்சிடுப்போர் அவரே? என ஒழித்துவிடவே தகுதியுடைத்தாம். என்னை? அது மற்றும் பிரபல சுருதி வாக்கியங்களோடு முற்றும் முரணுவதாகலின். நிற்க;

ஈண்டிதுகாறுஞ்செய்த சுருதி விசாரத்தால் சித்தாந்தஞ்செய்யப்பட்ட தெளிபொருள் யாதெனின்; விழுக்குடிப்பிறப்பினராய்க் கங்கைதன்மரபில் தோன்றி நல்லோர் காரணம்பற்றி பிள்ளை, முதலி, வேளாண்செட்டி, உடையார், தேசிகர் என்பனவாதியான பட்டப்பெயர் பெற்று தமிழ்நாடு முற்றும் வியாபித்துள்ள பரம்பரைச் சைவவேளாளர்க்குரியபெயர்வழக்குரிமைப்பற்றியும், தொழில் வழக்குரிமைப்பற்றியும் இரண்டாம் வைசியவருணத்தவரே யாவரென்பதூஉம், அவர்

என்று பதிப்பிக்கவில்லையா? இதற்கு மாணாக்கர் எந்த ஆதீன கர்த்தரின் ஆஞ்ஞைபெற்றுப் பதிப்பித்ததாய்க் கதை கட்டிவிடுவாரோ தெரியவில்லை. இங்ஙனம் நாவலரவர்கள் இச்செய்யுளைப் பழமையானவட்டுப் பிரதிகட்கும், 30 கோடி ஜனத்தொகையடங்கிய இந்து தேசாசாரத்துக்கும் விரோதமாகப் பதிப்பித்ததற்குக் காரணம்: மகளைத் தன் வீட்டோடும், மகனை அவன் பெண் வீட்டோடும் வாழச்செய்யும் யாழ்ப்பாண தேசாசாரமேயென இந்திய வித்வான்கள் பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். இங்ஙனம் யாதானும் ஓர் காரணம்பற்றி நாவலரவர்கள் தாமே தாங்கள் பின்னர் அச்சிட்ட சூடாமணிநிகண்டையும் வேற்றுமைப்படுத்திப் பதிப்பித்திருக்கவேண்டுமென்று ஏன் கொள்ளலாகாது? அங்ஙனம் கொள்ளவே தகுதியுடைத்தாம். இங்ஙனம் இன்னும், பலர் பல புத்தகங்களை ஒன்றைக்கொன்று மிக வேற்றுமையாக அச்சிட்டிருக்கின்றனர். [illegible] யெல்லாம் வருண சிந்தாமணி 505-ம் பக்கத்திலும் 510-ம் பக்கத்திலும் பார்த்துணர்க. [illegible] விரிப்பிற் பெருகுமென விடுத்தாம்.

† கலியுக [illegible] க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் இல்லையென்பது [illegible] விளக்கப் [illegible]

வைசியர்க்குரிய பயிரிடல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல், சாதல் உடை
யராயிருத்தலோடு சிவாகமவிதிப்படி சோடசக்கிரியைசெய்யப்பெற்
று சிவதீக்ஷாசங்ஸ்காரம் த்விஜத்வம் அடைந்து தேவாரதிருவாசகாதி
திராவிடசுருதி ஓதலால் வேதம் ஓதலும், அங்ஙனம் சிவபூஜை பரார்த்
தாதி செய்து வருதலாலும், சிவாகமம் விதித்த ஐவகை யாகங்களுள்
இயைந்தன செய்து வருதலாலும் வேள்விசெய்தலையும் உடையாரென்
பதூஉம், இறைவன் ஆரியர்க்கு ஆரியவேதம் கொடுத்த முறைமைபோல
திராவிடர்க்குத் திராவிட வேதங்கொடுத்திருத்தலால் அதனை ஓதி
வரும் வேளாளர் ஆரியவேதம் ஓதாமைபற்றி வேதம் ஓதாதவராக
எண்ணப்படார் என்பதூஉம், ஆரியவேதத்துள்ளுமேற்பன கோடல்
என்றமுறைபற்றி ஸ்ரீ ருத்ரமுதலியமந்திரங்களை அவர் சிவபூஜாகாலங்
களில் ஓதிவருகின்றாரென்பதூஉம், சிவாகமம் விதித்த ஐவகை யாகஞ்
செய்யும் வேளாளர் அவ்வாகமங்களாலும் "அவிசொரிந்தாயிரம்வேட்
டலிறொன்ற, னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று" என்றதிராவிடவேதத்
தாலும் விலக்கப்பட்ட பசுபந்தவேள்வி செய்யாமையால் [illegible]
செய்யாதவராக எண்ணப்படார் என்பதூஉம், ஆரிய, திராவிடசுருதி,
ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசங்களும், பெரியபுராணமும், தொல்காப்பி
யம், பிங்கலந்தை, சூடாமணிநிகண்டு அகராதியாதியான இலக்கண
இலக்கியங்களும் வேளாளரை வைசியவருணத்தவரென்றே காட்டு
கின்றனவென்பதூஉம், பிரமாணவரிசையில் மிகத்தாழ்ந்த திருவிளை
யாடலாதி சில தமிழ்த்தலபுராணங்கள் வேளாளரைச் சூத்திரரெனக்
கூறுவதும் அவ்வந் நூலாசிரியர் கூற்றாகவே இருத்தலால் அக்கூற்றுச்
சிறிதும் பிரமாணமாகாதென்பதூஉம், இங்ஙனம் கூறியவருட் பெரும்
பாலர் வேளாளரேயாயினும் அவரங்ஙனமுறைபிறழ்ந்து மயங்கிக்
கூறுதற்குப் பல்காரணங்களுண்டென்பதூஉம், அவற்றுள் பிரதானமா
னது தாங்களொழிந்தொழிந்த சாதியாரையெல்லாம் சூத்திரரென்
றே தாழ்த்திவிடவேண்டுமென்னும் பொறாமைக்குணத்தைப் பூஷண
மாகப்பூண்ட சில பிராமணர்களின் பொய்ப்போதனையேயாமென்ப
தூஉமேயாமென்க.

இனி, அத்திருவிளையாடற்புராணம் [illegible] வந்த
இருக்குடிப்பிறப்பாளர் [illegible] சூத்திரர்
எனக்கூறியது [illegible] யுக்திக்குப்
பொருத்தமாயிற்றா [illegible] எனின்;
" [illegible]

ஞானமொப்பவேதவிதிக" என்ற வாக்கியப்படி திருவிளையாடற்புரா
ணிகர் வாக்கியமாத்திரமோ? மிகச்சாமான்யர் வாக்கியங்களையும்
பிரமாணமாகக்கொள்ளலாம். இத்திருவிளையாடற்புராணிகர் கூற்று
யுக்திக்குமாத்திரமோ அநுபவத்திற்கும் பொருத்தமில்லாத
தே யென்பதை அடியில் வரும் யுக்தி, அநுபவவிசாரங்களில் ஆங்
காங்கு காட்டுதும் அவ்வவ்விடங்களிற் கண்டுணர்க.

௧௦.

II. யுக்தி விசாரம்.

இனி, திருவிளையாடலாதிய சிலதமிழ்நூலாசிரியர் கருத்துப்படி
"வேளாளரே சூத்திரர், அவர்க்குரிய தொழிலே பயிரிடலாதியவும்,
மந்திரி உத்தியோகஞ்செய்தலு"மெனக்கொள்ளின் அவர் மற்ற வரு
ணத்தார்க்கு ஏவல் செய்தல் எங்ஙனம் கூடும்? அவர் சுதந்திரத்தொ
ழிலான பயிரிடல், அதற்கின்றியமையாத்தொழிலாக வேண்டப்படும்
பசுக்காத்தல், அவ்விவசாயத்தாலீட்டும் பொருள்களிற்றமக்குப்போக
எஞ்சியவற்றை விற்றல், விருந்தோம்புதலாதியவற்றிற்கு எத்துணை
யோ ஏவலாளர்கள் வேண்டப்படுமே. அற்றாக, அவர்பிறரேவல்செய்
தலென்றுள் எங்ஙனங்கூடும்? முதலாவது அவர்க்குச் சாவகாசமும்
சௌகரியமுங்கிட்டுமா? ஒருக்காற் கிட்டினும் உழுதுண்டுவாழ்பவர்
மற்றவர்க்குத்தொழுதுண்டு தாழ்வுதரும் ஏவற்றொழில் செய்தற்கிசை
வாரா? இனி அவரே இசையினும், அவர் உண்டுபண்ணும் உணவுப்
பொருள்களைத் தானமாகப்பெற்று ஜீவிக்கும் அந்தணரும், வரியாகப்
பெற்று ஜீவிக்கும் அரசரும், விலைப்பாகவாங்கி விற்று ஜீவிக்கும் வணி
கரும் அந்நன்றியை மறந்து அவரை அடிமைபோல் ஏவல்கொள்
ள உடன்படுவாரா? உடன்பட்டு ஏவல்கொள்வதும், இயற்றுவதும்
ஒருகால் கூடுமென்றே கொண்டாலும் அங்ஙனேற்ற அரசன் தம்
பிற்றாழ்ந்த வைசியர்க்குங்கூட ஏவற்றொழில் செய்யுஞ் சூத்திரர்க்கு
மந்திரி, சேனாபதி உத்தியோகங்கொடுத்துத் தனக்கடுத்த அந்தஸ்த்
திலும், தனக்கடுத்த ஸ்தானத்திலும் வைத்திருப்பானா? சூத்திரர் அவ்
வளவு கௌரவமான உத்தியோகத்துக்கு அருகரல்லரென்பதை,
"இடையிருவகையோரல்லது [illegible] படைவகைபெறாஅரென்மனார் புல
வர்" என்னும் சூத்திரத்[illegible] விலக்கியிருக்கின்றனரே.
அங்ஙனமிருக்க அரசன் [illegible] கௌரவமான உத்தி யோகத்தை
வேளாளரான சூத்திரர்க்குக் கொடுப்பானா? அரசன் கொடுத்தாலும்
[illegible]
[illegible] சூத்திரர் மந்திரி, சேனாபதி [illegible] அதிகாரமுஞ்

செலுத்தத் தாம்வரை வணங்கவும், அவரைக்கொண்டாடவும் இசைவரா? அவ்வளவு உன்னதபதவியான உத்தியோகத்தைச் சாதி உயர்வு, தாழ்வு நோக்காது கல்வியறிவுத்தகுதி நோக்கிக்கொடுக்குந் தன்மையை மேற்கொண்டிருக்கும் தற்கால ஆங்கிலேய ராஜாங்கம்போன்றதல்லவே நம்சுதேச ராஜாங்கம். அது ஜாதி உயர்வு தாழ்வை மிகவும் பாராட்டிநின்றமையறிதன்றோ? இம்மந்திரி, சேநாதிபதி உத்தியோகங் கொடுத்தமையன்றோ! அவ்வரசர்க்கு முடிசூட்டி அரசுரிமையைக்கொடுக்கும் அதியுன்னத பதவியையும் வேளாளருக்கன்றோ கொடுக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றது? அடிமைப்பணிசெய்வோர் அரசுரிமை கொடுப்பதென்றால் யாவர்தான் ஒப்புவர்? அரசன்றான் அதனை ஒரு கௌரவமாக அங்கீகரிப்பானா? அரசனங்கீகரித்தாலும் வைசியர் "எங்களை வேளாளர் முடிசூட்டத்தகாதங்களென் உமக்கு முடிசூட்டலாகாது" என்று கேட்காது விட்டுவிடுவார்களா? இவைகளெல்லாஞ் சிறிதாய்த்துணருங்கால் திருவிளையாடற்கூற்று சிறிதேனும் யுத்திக்குப் பொருத்தமாய்க் காணப்படுகின்றதா? இஃதின்னுமாக, சில நூல்கள் "பிரமதேவரானவர் தன்து முகம், தோள், தொடை, கால் என்னும் நான்கவயவங்களிலிருந்து நான்கு வருணத்தாரையும் பிறப்பித்தனர்" என்று கூறுகின்றன. அதன் குறிப்பியாது? ஞானம், வீரம், முயற்சி, தாழ்மை யென்னும் மனிதரின் குண தாரதம்மியத்தை முறையாய் உருவக அலங்கார வருணனையால் விளக்குவதேயன்றோ? அற்றாயினும் அந்நூல்கள் அங்ஙனம் கூறுமுகத்தால் வருணபேதமுண்டான காலத்து ஏற்பட்ட வருணம் நான்கேயன்றி ஐந்தாவதில்லை என்பதை நிறுத்தவந்ததுமாமெனக்கொள்க. இங்ஙனம், பிரமதேவரின் நான் கவயவங்களினின்றே நால்வருணத்தாரும் பிறப்பிக்கப்பட்டாரென்பதை உண்மையன்று, உருவகமே எனக் கூறியதென்னையெனின்; ஸ்மிருதிகளில் வருணபேதமுண்டான வரலாற்றை வேறு விதமாய்க் கூறப்பட்டிருத்தலானென்க. அதுவருமாறு:—

மநு. முதலாவது அத்தியாயம் 32-வது சுலோகம்.

பிரமா தனது தேகத்தை இரண்டு கூறாக்கி ஒன்று ஸ்திரீயும், ஒன்று புருஷனுமாக்கி அந்த ஸ்திரீயினிடத்தில் அந்தப் புருஷனாகிய தானே புணர்ந்து விராட் புருஷனை உண்டுபண்ணினான்.

௸ 1—33. அந்த விராட்புருஷன் தவஞ்செய்து சுவாயம்புமநுவை யுண்டுபண்ணினான்; சுவாயம்பு மநு [illegible] செய்து பிரஜாபதியான பத்துப்பிரமரிஷிகளை யுண்டுபண்ணினான்.

௸ 3—198. அந்தப்பிரமரிஷிகளிடமிருந்து பிதிர்க்கள் உண்டானார்கள். அந்தப்பிதிர்க்களிடமாக சதுர்வருணத்தாருமுண்டானார்கள்.

௸ 1—35. அந்தப்பத்துப்பிரமரிஷிகள் யாவரெனின்:— மரீசி, அத்திரி, ஆங்கிரசு, புலத்தியன், புலகன், கிரது, பிரசேதசு, வசிஷ்டன், பிருகு, நாரதன் என்பவர்களாம். இவர்களுள்,

௸ 3—197—1. பிருகுவினிடத்தில் சோமபர்கள் என்ற பிதிர்க்களும், அந்தப்பிதிர்க்களினின்றும் பிராமணர்களுமுண்டானார்கள்.

2. ஆங்கிரசினிடத்து ஹவிர்ப்புக்குகள் என்ற பிதிர்க்களும் அவர்களினின்றுஞ் க்ஷத்திரியர்களும் உண்டானார்கள்.

3. புலத்தியனிடத்து, ஆஜ்யபர்களென்ற பிதிர்க்களும் அவர்களினின்றும் வைசியர்களுமுண்டானார்கள்.

4. வசிஷ்டனிடத்து சுகாலிகளென்ற பிதிர்க்களும் அவர்களிடத்து சூத்திரர்களுமுண்டானார்கள்.

இதனால் அந்தணர் பிருகுவம்சத்தாரென்றும், க்ஷத்திரியர் ஆங்கிரச வம்சத்தாரென்றும், வைசியர் புலஸ்திய வம்சத்தாரென்றும், சூத்திரர் வசிஷ்ட வம்சத்தாரென்றும் வெளியாகின்றமை காண்க.

இனி, இந் நால் வருணத்தார்க்கும் மூலபுருடரான பிருகாதி நால்வரும் பிரமரிஷிகளாயும், ஒரே ஜாதிகளாயுமிருக்கின்றமையால் நால்வருணத்தார்க்கும் பிறப்பினால் ஜாதி வேற்றுமை காணப்படவில்லையன்றோ? அற்றாயின், மற்றியாதால் அவ்வேற்றுமை ஏற்பட்டதாகக் கொள்வதெனின் "பிறப்பொக்கு மெல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்ற தமிழ்வேத வாக்கியப்படி பரம்பரை ஒழுக்கம்பற்றியே அவ்வேற்றுமை ஏற்பட்டதெனக்கொள்ள வேண்டுமென்க. அங்ஙனங் கொள்ளுமிடத்தும் பிரதமத்திலேற்பட்ட வருணம் நான்கேயன்றி ஐந்தாவதில்லையென்பதே தாற்பரியமாம். இதனை

பிராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வைஸ்ய:
ஸ்த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய:
சதுர்த்த ஏகஜாதிஸ்து
சூத்ரோ நாஸ்தி து பஞ்சம:

என்ற மநு 10-ஆவது [illegible] சுலோகத்தாலறிக. அற்றாக இந்நால்வருணத்தாரும் [illegible] வேளாளர் [illegible]

தொழிலன்றே? இது திருவிளையாடற் [illegible] கூறும்படி சூத்திரர் தொழிலாமாயின் அதற்கின்றியமையாது வேண்டப்படும் கருவிகளைச் செய்பவராகிய இடையர் தொழிலையும், கலப்பையாதி செய்வதான தச்சர் தொழிலையும், கொழுவாதிசெய்வதான கொல்லர் தொழிலையும் சூத்திரராகிய தாங்களேயன்றோ செய்து முடித்திருக்கவேண்டும். அம்மட்டோ? அதன்மேல் நிலங்களைப் பண்படுத்தி உழுதல், உரமிடுதல், விதைத்தல், நடுதல், களைபறித்தல், நீர்பாய்ச்சல், விளைந்தவற்றை வீடுகொண்டு சேர்த்தலாகிய விவசாயத்தொழிலனைத்தையும் தாங்களேயன்றோ செய்துமுடித்திருத்தல்வேண்டும்? அம்மட்டோ? தமக்கும் மேல் மூன்று வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாயுள்ள பாவினை [illegible], ஆடை நெய்தல், ஆடை வெளுத்தலின்னு மிதுபோன்றன பலவுமெனப் பிறதான வற்றொழில்களுள் பாக்கியுள்ளனவும் அனைய சிறுதொழில் ஏவற்றொழில்களையும் சூத்திரராகிய தாமேயன்றோ முட்டின்றிச் செய்து முடித்திருத்தல்வேண்டும்? உழவாகிய கௌரவத் தொழிலைச் சூத்திரமாகவுடைய ஓர் வருணத்தார் இங்ஙனம் பலபட விரிந்து கிடக்கும் இழிதொழிலான மூவருணத்தார் ஏவற்றொழில்களையெல்லாம் அதனோடு ஒருங்குசெய்து முட்டின்றி முடிப்பதென்றால் அவரெத்துணைப் பெருவலியுடையராயினும் அவர்க்கது சாத்தியப்படாதென்பதும், சாத்தியப்படினும்,

> ஆற்றங்கரையின்மரமுமரசறிய
> வீற்றிருந்தவாழ்வும்விழுமன்றே—யேற்ற
> உழுதுண்டுவாழ்வதற்கொப்பில்லைகண்டீர்
> பழுதுண்டுவேறோர்பணிக்கு.

என ஆன்றோர் எடுத்தியம்பிட்டிருக்கும் உழுதுண்டு வாழுந்தொழிலைச் சூத்திரமாகக்கொண்டு "பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க்காணும் அலகுடைநீழலவர்" ஆகிய அவ்வேளாளர் மற்றவரேவல்செய்ய ஒருப்படாரென்பதும், அவர்க்கிருப்பது [illegible] சுதந்திரத்தையும், சொரணத்தையும், வளையாது நெகிழாத் [illegible] அவர்பால் ஏவல்கொள்ள மற்ற வருணத்தார் இயைபுடைய[illegible] உழுதுண்டு வாழ்தொழில் [illegible] வேளாளர்க்கு [illegible] திருவிளையாடற் [illegible] பொய்யெனவிடுக்க.

இன்னும் உழுதுண்டு வாழ்வாரும், தொழுதுண்டு பின் செல்பவரும் ஒரே வருணத்தாரென்பதே திருவிளையாடற் கூற்றாயிருக்கின்றது. ஆகுமின், பொய்யாமொழியார் உழுதுண்டு வாழ்வாரையே வாழ்வாரெனவுயர்த்தியும் மற்றவரைத் தொழுதுண்டு பின் செல்பவரெனத் தாழ்த்தியுங் கூறியதென்னே? அங்ஙனங் கூறிய அவர் கருத்து உழுதுண்டு வாழ்வாரோ வைசியரென்பதும், அவராதியோரைத் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் (அவரேவல் வழி நிற்பவர்) சூத்திரரென்பதுமேயன்றோ? இன்னும் "உழுதுண்டுவாழ்வாரே" வாழ்வாரெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்து அவர் வாழ்க்கை சிறப்பித்தமையின் மற்றெவ் வருணத்தார் வாழ்வும் அவர் வாழ்வுக்கு நிகராகாதென்பதும் [illegible] என்பதனை

> வாழிநான் மறையோர்கள் வளர்க்கின்ற வேள்வியும்
> [illegible]ழியா வலிகளிக்கு மடல்வேந்தர் பெருந்திருவும்
> ஊழியே நிலைபெயரா வுறைவுடைய பெருக்காளர்
> மேழியால் விளைவதல்லால் வேறொன்றால் விளையாவே.

என்ற கம்பர் [illegible]த்தாற் றெளிந்திடுக.

இச்செய்யுளில் அந்தணர், அரசர் வாழ்க்கை வேளாளராலுண்டாவதென்று கூறியதுபோல, வைசியர் வாழ்வும் அவராலுண்டாவதென்று கூறாமையால் அவரே (வேளாளரே) வைசியரென்பதை இக்கம்பர் வாக்கியமும் நிறுத்துகின்றமை காண்க. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த வேளாளரைத் திருவிளையாடற்புராணம் "மூவர்க்குமேவல் கேட்டாற்றுஞ் சூத்திரர்" எனக்கூறியது [illegible]மென வேளாளத் துவேஷிகள் தாமுங் கூறத்துணிவரா? "தேவா[illegible] வாழ்ந்திருத்தலின் நன்றாம், தாவாத செல்வந்தருமேனுங் [illegible] கொடிதென்றே பாருராயினும்" என்ற வாக்கியப்படி, [illegible] அருக்கும் ஏவற்றொழிலை உழுதுண்டு வாழ்வார் இயற்றுவாரெனக் கூறல் சற்றும் பொருந்தாதென்று [illegible] விடுக்க. இவ்விதம் [illegible] திருவிளையாடற் [illegible] பொருந்தாமை [illegible] புராணத்திலேயே [illegible] இவ்வியவகாரத்திலே [illegible] துணிக.

[illegible]

[illegible]

காலாந்தரத்திலே பிரதமத்திலேற்பட்ட வருணங்கள் நான்கேயென்பதூஉம், அவற்றுள் முதல்வருணத்தார் அந்தணரென்பதூஉம், இரண்டாம் வருணத்தார் அரசரென்பதூஉம், மூன்றாம் வருணத்தார் வைசியரென்பதூஉம், அவர் பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர் என முத்திறப்படுவாராயினும் அவருள் கோவைசியர்தொழில் பூவைசியர்தொழிலிலடங்குதல்பற்றி அவரை (வைசியரை) வேளாளர், வணிகர் என இருவகுப்பினராகவே தமிழ்நூல்கள் பெருவழக்காக வழங்கிவருகின்றனவென்பதூஉம், நான்காம் வருணத்தார் சூத்திரரென்பதூஉம் அவர் தொழில் பலவாதல்பற்றி அவ்வத்தொழில்வேற்றுமைகாரணமாக பல நாமத்தினராவரென்பதூஉமேயாமென்க. இங்ஙனங் கூறவே பதினெண் தொழிலாளிகளையும் சங்கர சாதியாரெனக் கூறும் ஸ்மிருதியாதியவைகளின் வாக்கியங்களோடு முரணுகின்றதேயெனின் முரணாமைகாட்டுதும். என்னை? சங்கரசாதியென்பது நால்வருணத்து ஆணும் பெண்ணுஞ் சிற்சில அசந்தர்ப்பங்களால் முறைபிறழ்ந்து கற்பிழந்தவராயும், களவியலாயும் ஏகதேசங்களிற் சேர அதினின்றும் பிறந்த சந்ததிகளாலுண்டான சாதியன்றோ? இவ்வாறுண்டான சங்கரசாதி நால்வருணம் ஏற்பட்டு எவ்வளவோ காலஞ்சென்றதற்பின்னன்றோ விதிமுறையாக விருத்தியடைந்திருக்கவேண்டும். அப்படி அச்சாதி விருத்தியடையுங் காலம்வரை பதினெண்பிரதான யேவற்றொழிலோடு மற்றுஞ் சில்லரை யேவற்றொழிலையும் முட்டின்றிச் செய்து முடித்தவர் யாவர்? நால்வருணத்தாரும் தமக்குத்தாமே செய்துகொண்டனரா? அவ்வாறுதான் செய்துகொண்டனரெனில்; சூத்திரரைமட்டும் ஏன் ஏவற்றொழிற்குரியரென நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது? சதுர்வருணிகளும் தமக்குத்தாமே யேவலாளரன்றோ? ஸ்மிருதியாதி நூல்கள் அவ்வாறு கூறாது மூவருணத்தாரேவலைச் சூத்திரர்க்கே உரியதெனக் கூறுகின்றமையால் பூர்வம் சூத்திரரே பலபிரிவினராய்ப் பிரிந்து பதினெண்பிரதான யேவற்றொழில்களுள் ஒரோவொன்றை ஒவ்வோர் பிரிவினரே செய்துமுடித்தும், மற்றுஞ்சில்லரை யேவற்றொழில்களை அப்பதினெண்பிரதான யேவற்றொழில்செய்யும் பதினெண்பிரிவினருள்ளுஞ்சேரவேண்டியிராத சூத்திரரே செய்துமுடித்தும் வந்தனரென்பதூஉம், அங்ஙனமுடித்து வருங்காலத்தில் அப்பதினெண்பிரதானத்தொழிலாளர்களும் அவ்வத்தொழில்காரணமாகப் பதினெண்பட்டப்பெயருண்டாயின் [illegible] காலாந்தரத்தில் அது சாதிப்பெயராகமாறி அவர்களை அவ்வத்தொழிலுயர்வுதாழ்வின் [illegible] உயர்வுதாழ்வான பதினெண் சாதியாராகப் பிரிந்து விட்டனவென்பதூஉம்,

மற்றுள்ள சில்லரை யேவற்றொழில்களை வரையறையின்றிச் செய்து வந்த சூத்திரர்மட்டுமே பின்னருஞ் சூத்திரராகவே எண்ணப்பட்டு வந்தனரென்பதூஉம், அங்ஙனம் நிகழுங்காலத்து உயர்வுதாழ்வான ஆண் பெண் கலப்பால் உண்டான சங்கரசாதிப்பிள்ளைகளை யதனதன் பிறப்பின் தாரதம்மியத்துக்கேற்பச் சிலரைச் சூத்திரவருணத்தினின்றே பிரிந்த பதினெண் சாதிகளிற் சேர்த்தும், சிலரை வேறுபல நூதனச் சாதிகளாக வகுத்தும் அவ்வக்காலத்து அரசுபுரிந்த அதேச அரசர்கள் ஆயிரக்கணக்கான சாதிப்பிரிவை உண்டுபண்ணி விட்டார்களென்பதூஉமே நாம் நிர்ச்சந்தேகமாய்க் கொள்ளற்பாலதூஉம் ஸ்மிருதியாதிகளாற் றள்ளற்பால தல்லாததூஉமாமென்க.

இங்ஙனம் பலபடியாலும் பிரமாண விருத்தமின்றித் தற்காலத்தும் வைசிய வருணம் உண்டென நிறுத்தப்போந்த ஆதாரங்கள் பல இருப்பவும், பிராமணருட் சிலர் கலியுகத்தில் க்ஷத்திரிய வைசிய வருணம் இல்லையென்று பாரத பாகவதாதி சில நூற் பிரமாணங்கொண்டு சாதிப்ப தென்னையெனின்;— நன்று வினவினாய். இக்கொள்கையும் பிராமணர்களின் கொள்கை - வருணபேதமானது இம்மையொழுக்கம்பற்றி ஜீவ சிருஷ்டியாய் ஏற்பட்டதன்று; மும்மை (பூர்வ ஜென்ம) ஒழுக்கம்பற்றிப் பிரம சிருஷ்டியாகவே ஏற்பட்டதென்பதேயன்றோ? அற்றாயின், பிரமதேவரால் மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும் க்ஷத்திரிய, வைசிய வருணங்கள் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமெனப் படைக்கப்பட்டு வந்ததற்கும், கலியுகத்தில் அவ்வருணங்கள் வேண்டப்படாதெனப் படையாதொழிக்கப்பட்டதற்குங் காரணம் யாது? கலியில் க்ஷத்திரிய வைசிய வருணத்தவராகப் பிறத்தற்குரிய புண்ணியஞ்செய்த புண்ணியாத்மாக்கள் இல்லாதுபோயினரா? இருந்தும் பிரமதேவர் வேண்டுமென்றே அவ்விரு வருணத்தாரிடத்தும் [illegible] உற்பத்திபண்ணாதுபோமாறு அவ்வாறு [illegible] நத்திலேயே [illegible] விட்டனரா? [illegible] வினவுவார்க்கு இப்பிராமணர்கள் [illegible] விடையாது? பாரத பாகவதாதிகளிற் சொல்லியிருப்பதை [illegible] சொல்லியிருப்பது [illegible] [illegible] முனிவர் [illegible] [illegible] க்ஷத்திரியர் [illegible] [illegible]

றென்பதும், கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படுமென்பதும், யாதவர்களைக் கிருஷ்ணர் கருவறுத்துவிட்டனரென்பதுமேயன்றோ? இதில் க்ஷத்திரியர் சம்பந்தப்பட்டவிஷயத்தை முன்னரும், யாதவர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பின்னரும் சிறிது விசாரித்தொழிப்பாம். அவை வருமாறு:— இந்நூல்கள் கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரில்லையென்பதற்குக் கூறும் ஏதுக்களிரண்டில் "கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படும்" என்பதும் ஒன்றன்றோ? இவ்வாக்கியமோ கலியுகத்திற் க்ஷத்திரியரில்லையென்பதை நிறுத்த ஒருசிறிதும் வலியுடையதாகாது. என்னை? கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படினும் க்ஷத்திரியர் அவராளுகைக்குக் குட்பட்டிருத்தல் கூடுமாதலின் என்க. அங்ஙனம் சிற்றரசராகவும், குடிகளாகவும், பல க்ஷத்திரிய அரசரும், அவ்வருணத்தவரும் இன்னுமிருக்கவே செய்கின்றார்கள். இனி, மற்றோரேதுவாவது—பரசுராமர் க்ஷத்திரியரைக் கருவறுத்ததேயாம். அச்செயல் அவரால் முற்றுப்பெறவில்லையென்பது ஒருதலையாம். என்னை? அவர் கருவறுத்த க்ஷத்திரியர் ஆண்ட பூமியை அவர்பால் தானம் பெற்ற கசியபமுனிவர் அப்பரசுராமரிடம் இனி எஞ்சிய க்ஷத்திரியரைக் கொல்ல[illegible]தென வரம் வாங்கியதுடன் தாம் தானம்பெற்ற பூமியிலுள்ளும் இனி இருக்கக்கூடாதென அவரைத் தென்கடற்கடுத்த மகேந்திரப் பொருப்புக்கனுப்பிவிட்டுப்பின்னர் அக்கசியபமுனிவர் கேகயநாட்டு அரசன் வழிவந்த க்ஷத்திரியர் பலரை வரவழைத்து அவரைத் தாம் தானம்பெற்ற நாடு பலவற்றையும் ஆளும்படி செய்தனரெனவும், அவர்களங்ஙனம் வழிவழி ஆண்டுவந்தனரெனவும் அந்நூல்களே கூறுவனவாதலினென்க. அம்மட்டோ! அப்பரசுராமர் தசரதராமருக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கூறும் இராமாயணசரிதமும், அவர் க்ஷத்திரியவம்சத்தை முற்றுங் கருவறுத்திலரென்பதை நிறுத்தும் பேராற்றலுடையதேயாமென்க. இன்னுங் கலியுகவாரம்பம்வரையிருந்தபஞ்சபாண்டவர்களின் வழித்தோன்றலாய்ச் [illegible] முறையின்பின் வந்த ஜனமேஜய மஹாராஜனும் கலியுக க்ஷத்திரியனேயன்றோ? இதனைமறுக்கவல்லாரியாவர்? இங்ஙனமாகக் கலியிற் க்ஷத்திரியரில்லையெனக்கூறும் பிராமணர் கூற்றும், அவரெடுத்[illegible] நூற் கூற்றும் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்குச் சற்றும் [illegible] என்னதடை? இது நிற்க.

இனி, கலியில் வைசியரில்லையென்பதற்குக் கிருஷ்ணர் யாதவரைக் கருவறுத்[illegible] யாதவர் கருவறுக்கப்பட்டமை கலியில் வைசியரில்லாது போதற்கு ஏதுவாகுமா? யாதவர்க்கும், வைசியர்க்கும் யாது சம்பந்தம்? இங்ஙனங் கூறும் பிராமணர் கருத்து யாதவரே வைசியரென்பதுபோலும். இதனை எந்தச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களைக்கொண்டு நிறுத்துவாரோ தெரியவில்லை? அங்ஙனம் நிறுத்தும் வலியுடையரானபோதும் இவர் கூறும் யாதவ குலத்தினர் தற்காலத்தும் பல்லாயிரக்கணக்காயுளராதலின் கலியில் வைசியரில்லையென்பதைச் சாதித்தற்கு இவர் எடுத்துக்கொண்ட ஏது விரோதுவேயாமெனவிடுக்க. அன்றியும், கலியுகம் இவர் கூறுமாறு சூத்திரரால் ஆளப்படுதல் காரணமாக க்ஷத்திரியர் தங்கள் குலவிளக்கத்தோடு வெளிப்பட அஞ்சியேனும், அவமானப்பட்டேனும் தாங்களே தங்கள் குலத்தை மறைத்துக்கொண்டு ஒருங்கால் மறைந்தொழுகினும் ஒழுகலாம். வைசியர் அங்ஙனம் மறைந்தொழுகுதற்கும், இல்லாது போதற்கும் யாதொரு ஏதுவுங் காணப்படாமையின் வைசியர் கலியில் இல்லையெனப் பிராமணர் கூறுவதும், அவரெடுத்துக்காட்டும் நூல் கூறுவதும் பிரபல சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்கு முற்றும் முரணென்பதனொடு அக்கூற்று அறிவுடையார் கழுத்து மிகஅருவருத்து ஒதுக்கத்தக்கதுமாமெனவிடுக்க. இன்னுமிதனை வருணசிந்தாமணியில் 300-முதல் 310-ம் பக்கம்வரை மிக விரிந்தும், தெளிந்தும் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஆண்டுக்கண்டுணர்க.

ஈண்டிதுகாறுஞ் செய்த யுக்தி விசாரத்தாற் சித்தாந்தப்பட்ட தெளிபொருள் யாவெனின்:—ஒப்புயர்வற்ற உழுதுண்டு வாழ்தொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடைய ஒரு ஜாதியார்க்கு அத்தொழில் முற்றுப்பெறப் பற்பல ஏவலர் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமாதலின் எவ்வாற்றானும் அவர் மற்றைய வருணத்தவர்க்கு ஏவல்செய்யச் சாத்தியப்படாதென்பதும், சாத்தியப்படினும் பற்பல ஏவலாளர்க்கு எஜமானராக அமையப்பெற்றுள்ள அவர் மற்றவர்க் கேவலராராய் ஏவல்செய்ய ஒருபோதும் இசையாரென்பதும், இசையினும் அவர்பால் தானமாகவும், வரியாகவும் பெற்றும், [illegible] ஜீவிக்கும் அந்தணராதியோர் [illegible] வேளாளராக மதித்து [illegible] என்பதும், அங்ஙனமின்றி [illegible] அரசன் தம்மிடம் [illegible] ஏவல்செய, சூத்திரர்க்கு [illegible] உத்தியோகத்[illegible] என்பதும், அரச[illegible] என்பதும், [illegible]

வுத்தியோகத்துக் கருகரல்லரெனத் தொல்காப்பியரு,ரலிய நூல்கள் விலக்கியிருக்கின்றதென்பதூஉம், அங்ஙனமாக மந்திரி சேனாதிபதி உத்தியோகத்தோடு உழவாதி வைசிய ரதுதொழிலை வகித்துள்ளவரும், அரசர்க்கு முடிசூட்டி அரசாள்கைமையைக்கொடுக்கும் பாத்தியதை உடையருமான வேளாளர் வைசியவருணத்தவரோ யாவரென்பதூஉம், அவரைச் சூத்திரரெனத் திருவிளையாடலாதிய கூறுங் கூற்று முற்றும் விரோதமேயாமென்பதூஉம், பதினெண் பிரதான வேவற்றொழிலாளரும், மற்றுஞ் சில்லரை யேவற்றொழிலாளருமே சூத்திரராவரென்பதூஉம், வருணபேதம் ஏற்பட்டகாலத்து இந்நால் வருணங்களே உள்ளனவென்பதூஉம், இவருட் சூத்திரர் தொழில் காரணமாகப் பற்பல ஜாதியாய்ப் பிரிந்து விட்டனரென்பதூஉம், சங்கர வருணமானது சிற்சில அசத்தர்ப் பங்களால் உயர்விழிவான நால்வருணத்து ஆணும் பெண்ணும் முறை பிறழ்ந்து கலக்க அதனானுண்டான ஓர் வருணமாதலின் அது நால்வருணப்பாகுபாடு உண்டான எவ்வளவோ ... பிந்தி பிறிதாக விருத்தியடைந்திருக்கவேண்டுமென்பதூஉம், (ட) அவரை பதினெண் பிரதான யேவலையும், மற்றும் சில்லரை யேவலையும் சூத்திரவருணத்தவரே செய்து வந்தனரென்பதூஉம், அவருட் சில்லரை யேவலைப் பொதுப்படச்செய்தவரன்றி ஒவ்வொரு தொழிலைத் தங்களைச் சிறப்பாகக்கொண்டு தனித்தனி பிரிந்து செய்துவந்தவர் அவ்வத்தொழில் காரணமாக வெவ்வேறு பெயர் பெற்றுப் பல ஜாதியாரகப் பிரிந்தனரென்பதூஉம், அங்ஙனம் பிறழ்ந்து கலந்துப் பிறந்த சங்கரஜாதியாருட் சிலர் அவரவர் பிறப்பின் தாரதம்மியத்துக்கேற்பச் சூத்திரரினின்றும் தொழில் காரணமாகப் பிரிந்த சாதியாருட் சேர்ந்தும், சிலர் நூதனமான பலசாதிகளாக வகுத்தும் அக்கால க்ஷத்திரியர் பற்பல ஜாதிப்பிரிவை ஏற்படுத்தினரென்பதூஉம், கலியில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் இல்லையெனச் சில பிராமணர் கூறுங் கூற்றுகிய மேற்கோளைச் சாதிக்க அவர் கூறும் ஏதுவெல்லாம் விரோதமேயாமென்பதூஉம், கலியினும் க்ஷத்திரியர், வைசியர் உண்டென்பதூஉம், வேளாளர் வைசிய வருணத்தவரே யாவரென்பதூஉமேயாமென்க.

III. அநுபவ விசாரம்.

அநுபவ... [illegible] ...என இருவகைப்படும் ... [illegible] ...ஆம், ... [illegible] ... தொழில் ... [illegible] ...

காலத்தநுபவத்தினும் அவற்றைச் சிறிதும் நழுவவிடாது பலப்படுத்தி வந்த சென்ற காலத்தநுபவமே இவ்வியவகாரத்திற் கேற்புடைத்தாகலின் அதனையே யாதாரமாய்க்கொண்டு அவ்வநுபவ விசாரத்தானும் வேளாளர் வைசியராவரோ? அன்றிச் சூத்திரராவரோ? என்பதைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

மேல்விசாரங்களால் பயிரிடலாதி அறுதொழிலுடையார் வைசியவருணத்தாரெனவும், மூவருணத்தாரேவலென்னு மொருதொழிலையே சுதந்திரமாகவுடையார் சூத்திரரெனவும் வச்சிரதம்பம்போல் நாட்டப்பட்டதன்றோ? இனி அச்சூத்திரர் தொழிலான மூவருணத்தாரேவற்றொழில்களை வேளாளர்கள் எந்தக்காலத்திலேனும் செய்து வந்ததாய் ரூபிக்கத்தக்க பிரமாண வாக்கியங்கள் யாதொன்றும் யாண்டுங்காணப்படவில்லை. அவரியற்றிவந்தனவெல்லாம் வைசியர்க்குரிய அறு... [illegible] ...ருஞ்சிறந்த பல கௌரவத்தொழிலுமேயாமென்பதை நிராக்ஷேபமாய் அங்கீகரிக்குமாறு ரூபிக்கும் பிரமாண வாக்கியங்கள் அனந்தமுள, அவற்றுள் விரிவஞ்சி சண்டு சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுதும். அவை வருமாறு:—

I. பயிரிடல். இது வேளாளர் அநுபவத்தில் என்றுமுள்ளதென்பதை ஆக்ஷேபிப்பார் ஒருவருமிலராயினும் அதனை, இருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறஞ் செய்க்கக்கயிலையினின்றும் சீக்கிரம் காஞ்சிமாநகர்க்கு எழுந்தருளி வந்த எமதன்னையாகிய பரமேஸ்வரியாற் கொடுக்கப்பெற்ற விசேட உரிமையும் உடையாரென்பதை விளக்குதற்பொருட்டுச் சிறிது ஆதரவு காட்டுதும்.

அந்தநாட்டுளநகர்க்குமேனையநாட்டுளநகர்க்குமணியென்றோதுந், செந்தமிழ்மாமறைமுழங்குங்காஞ்சிநகர்புகுந்துதவஞ்செய்யவெண்ணி, வந்தருளம்பிகைதனைக்சூழ்வேளாளர்தம்மைமுகமலர்ந்து நோக்கி, யெந்தமருட்பிள்ளைகாள் ... [illegible] ...மன்னர்பின்னரொன்றாய் வைவீர்.

... [illegible] ...

... [illegible] ...

விழவின் மலிதிருக்காஞ்சிவரைப்பின் வேளாண்விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளக்கும் வேணி, மழவிளங்கோன்றன் புகழ்கம்பர் செம்பொன்மலைவல்லிக் களித்தகருணையின்றலைமேல், தொழுகுலத்தொ [illegible] ளுரைப்பெற்றுத்தென்னிலத்து மன்னுபயிர் வேதவர்பமை, [illegible] தொழுதொழுதுப்பெருக்கிவுயிர்களெல்லாமோங்கவருந்தருமவினைக் குளராலென்றும்,
எனப் பெரியபுராணத்திலுங் கூறுமாற்றலுணர்க.

இச்செய்யுள்களின்கண் அறவளர்த்த நாயகி வேளாளரை நோக்கி, "எந்நாளும் பின்னோரான்! நீவிர் இனக்கோக்கள், மன்னர் பின்னோராகப் [illegible] பெறுமக்குரிய தொழிலாம் பயிற்றுக" என்றுரைத்தமையால் அவர் வைசியவருணத்தாரே என்பதும், வைசியர்க்குரிய அத்தொழிலையே அவரை இயற்ற விதித்தனளென்பதும் தெள்ளித்தல் காண்க. என்னை? மன்னர் பின்னோர் [illegible] பசுக்களும் உழவாகிய தொழிலும் வைசியர்க்கே உரியனவாதலின். அற்றுமின் சிவகிருஷ்டியினராய்க் [illegible] அறம்வளர்த்த நாயகியால் இவ்வேளாளர் இவ்வுலகில் வருதற்குமுன் இவ்வுலகில் வைசிய வருணத்தவரிருந்தனரா? இல்லையா? இருந்தனரென்னில்; அவரிப்பொழுது எச்சாதியாராய் எண்ணப்பட்டிருக்கின்றனரென்னின் † சிவகிருஷ்டியினராய் கங்கைதன்மரபின்வந்த இவ்வேளாளரே வைசிய வருணத்தவரென்ப தொன்றையே விளக்கவந்த எமக்கு அது கடமையன்றாயினும் இவ்வுலகில் நால்வருணப் பாகுபாடு எக்காலத்தொட்

† வேளாளர் சிவகிருஷ்டியினர் என்பதை

மைபுரைம்விழிப் புமையறம் வளர்த்திடவருநா
ளையமாரின்றியவுலகுயிர் பசிப்பிணிகண்டு
ஐயுமாதுதன் திருவுளத் தெண்ணியாங்குவர்து
பெய்யுமின்னருள் கார்ந்து வேளாளராய்ப்பிறக்கும்.

மைத்துரிப்பும் [illegible] கருணைபலகிந்த்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என வரும் புராண [illegible]. இதனுல் இவ்வேளாளர் [illegible] முறைபற்றி வைசிய [illegible] எண்ணப்படு [illegible] நல்லோரும் எண்ணப்படுவராம். என்னை? [illegible]

பட்டுள்ளதோ அக்காலந்தொட்டு வைசியவருண முண்டென்பதும், அவரிவரோடு கலந்தாயினுங் கலவாமலாயினும், இன்னும் இருக்கவேண்டுமென்பதுமே எமது கொள்கையென்க.

(2) பசுக்காத்தல், இது பயிர்த்தொழிற் சுதந்தரமாகவுடையார்க்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுந் தொழிலாயும் அவரைவிட்டு என்றும் நீங்காது நிலைபெறுந் தொழிலாயும் இகழ்வதொன்றாதலின் இதற்குப் பிரமாணங்காட்டல் மிகையாம். ஆயினும் அதனை வல்லை நகர்க் காளத்தியப்ப முதலியாரும், அவர் பசுநிரையை மேய்ப்போனும், அவைகளின் பாலைக் கறப்போனும், வீடுகொண்டு சேர்ப்போனும் காய்ச்சுவோனும் ஓர் தமிழ் வித்வானுக்கொடுத்த பசுக்கொடையை வியந்து கூறும்

தொல்லையிற் பார்ப்பகுரேயப்போன் கறப்பவன் கொண்டுசென்றே
எல்லையிற் சேர்ப்பவன் பாலடுவோனிவர் தத்தமையும்
சொல்லையிற் பாவலரோர் கவிசொல்லச் சொல்லக்கொடுக்கும்
வல்லையிற் காளத்தி வாழ்ம்வரனாந் தொண்டைமண்டலமே.

என்ற தொண்டைமண்டல சதகச்செய்யுளாலும் உணர்க.

(3) பண்டமாற்றல். இதுவுமிவரை என்றும் விட்டு நீங்காத் தொழிலேயாம். எதனாலெனின்:— இவர் பயிர்செய்து நாட்டும் பல்வேறு பண்டங்களையும் இவரொழிந்த ஏனையவருணத்தார்க்கு விற்றல் ஒருதலையாகலின் அவைகளை எவ்வெச்சாதியார் வாங்கி விற்பினும் அவர்க்கெல்லாம் முதலில் விற்பவர் பயிரிடலைச் சுதந்தரமாகவுடைய இவ்வேளாளரேயாதலினென்க.

பெருமான் அந்தணரும், விஷ்ணு க்ஷத்திரியரும், பிரமா வைசியரும், இந்திரன் சூத்திரனுமாதலின். அதனை,

பிராஹ்மணோபகவான்ருத்ர: க்ஷத்ரியோபகவான்ஹரி:
வைஸ்யப்ரஜாபதிச்சைவ ஸூத்ரஸ்சேந்த்ர உச்யதே.

என்னும் புராண வாக்கியத்தானுந் தெளிக. இம்முறைபற்றி வைசிய வருணத்தவரான பிரமதேவரின் வலதுதொடையில் ஜனித்த நால்வரும் தொழில்முறைபற்றிப் பிராமணர் [illegible] நால்வருணத்தவராக எண்ணப்படினும் பிறப்பின் முறைபற்றி அவர் நால்வரும் வைசியவருணத்தவராக எண்ணப்படுதலுமாம். என்னை? அவர் வைசியனாகிய பிரமபுத்திரராதலின்.

அன்றியும் அதனை,

காணியுழுதுண்டுகழிபொருளெல்லாங்கொண்டு [illegible]
வாணிகங்கள் செய்தங்குமாற்றுங்கை — மாணிழை[illegible]
ஐந்திணையின் மேலுபொருள்யாவுமறத்தாற்றேடித்
தந்திணையில்வந்தவையத்தாரிருங்கை — முந்திப்
பிறர்பொருளுந்தம்பொருள்போற்பேணியேமுன்று
ற்றவளவையாவளைக்குமங்கை.

என்ற திருக்கை வழக்கச் செய்யுளாலு முணர்க. இங்ஙனம் வியாபாரஞ்செய்யும் தனவைசியரான வேளாளர் பாண்டிநாட்டில் வேளாண் செட்டிகள் என்று வழங்கப்பெற்று வருகின்றார். மற்றைய நாடுகளில் அவ்வவ் நாட்டுப்பேராலும் வியாபாரப்பேராலும் அடைமொழிபெற்று வழங்கப்படுகின்றார். இதன்விரிவை வருணசிந்தாமணி 464, 465 ம் பக்கங்களிற் காண்க.

(ச) ஈதல். இத்தொழிலில் இவ்வேளாளரே சிறந்தோராதல் பற்றி "செட்டி" என்னும் பட்டப்பெயர் பெற்று "எட்டியார்" என மருவி வழங்குதலொன்றே சிறுத்தலல்லதாம். அன்றி இவர் கொடைவளத்தைப் புகழாத தமிழ்நூல்களு முளவோ. அவற்றுள் விரிவஞ்சி யான்டு சிலவற்றை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டுதும். வேளாளராகிய சடையப்பமுதலியார் கொடை வண்மையை,

மஞ்சினந்திகழ்தருமலையையாருதி
வெஞ்சினங்கொடுவெடுத்தெறியவேசனன்,
விஞ்சையிற்றுங்கினன் சடையன்வெண்ணெயூர்
தஞ்சமென்றோர்களைத்தாங்குந்தன்மைபோல்

என்ற கம்பராமாயணச் செய்யுளாலும், கிச்சைநகரிற் காளத்தியப்ப முதலியார் கொடை வண்மையை

[illegible]

என்ற [illegible]

ஞக் கொடுப்பாரிலை" என்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்தாலும், "பாரிபாரியென்றுபலவேத்தி, யொருவர்ப்புகழ்வர்செந்நாப்புலவர், பாரியொருவனுமல்லன், மாரியுமுண்டீண்டுலகுபுரப்பதுவே" என்ற கபிலர் வாக்கியத்தாலும், திருவாக்கூர் வேளாளர் கொடைவண்மையை

"வேளாளரென்பவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்கும்
தாளாளராக்கூரிற்றான்றோன்றிமாடமே"

என்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்தாலும், சம்பவாணமுதலியார் பாண்டியனைவென்று அவனரசைப் பாணர்க்களித்த கொடைவண்மையை

பாண்டியனைப்போராற்றிப்பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுன்னையறியேனோ — மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக்கடகரிவாணனது
பேர்மாற்றுவதரிதோபேசு.

என்ற வாக்கியத்தாலும்,

உணவுக்கு வேண்டிய பண்டம் விரும்பிப் பாடிச்சென்ற பாணனென்னும் வித்வானுக்கு யானைக்கொடை கொடுத்த ஆறைப்பதி சம்பவாணமுதலியார் கொடைவண்மையை,

உலைக்குரியபண்டமுவந்திரக்கசென்றாற்
கொலைக்குரியவேழங்கொடுத்தான் — மலைக்குரிய
வாணர்கோனாறைமகதேவனுக்கிந்தப்
பாணன்மேலென்னபகை.

என்ற வாக்கியத்தாலும், ஓர் குதிரைவேண்டிப் பாடிவந்த கூத்தர் வித்வானொருவர்க்கு ஆயிரங்குதிரை கொடுத்த ஆறணிநல்லூர் வேளாளர் [illegible] கொடைவண்மையை,

[illegible]

என்ற [illegible] செய்யுளாலும்,

பசு வேண்டிவந்த வித்வான் ஒருவனுக்கு வல்லத்துக் காளத்தி முதலியாரும், அவர் பசுமேய்ப்போனும், பால்கறப்போனும் தொழுச் சேர்ப்போனும், பால்காய்ச்சுவோனுங் கொடுத்தகொடைத் திண்மையை,

கொல்லையிற்பாற்பசுமேய்ப்போன்கறப்பவன்கொண்டுசென்றே
எல்லையிற்சேர்ப்பவன்பாலடுவோனிவரித்தனையுஞ்
சொல்லையிற்பாவல்லோர்க்கீ சொல்லச்சொல்லகல்லும்
வல்லையிற்காளத்திவாழ்வானதுதொண்டைமண்டலமே.

என்ற தொண்டைமண்டல சதகச் செய்யுளானும், மற்றும் வேளாளர் கொடைவண்மையை

மாமறையோர்கின்னார் வருவினைஞர் சங்கரற்குத்
தாமலையாமற்கொடுத்துத் தாங்குங்கை—மாகளத்தி
லேற்கவந்தவாதுலருக்கில்லையென்றுநெல்லைக்
கார்க்கையினுள்மூக்கையிட்டகற்பகக்கை—தீர்க்கமுடன்
செம்பொன்விளைகளத்துச்செந்நெல்விளைந்ததென
நம்பிமறையோர்க்களித்தநாணயக்கை
வையகமெங்குந்தேடிவந்ததமிழோன்புகழச்
செய்யமுடியைக்கொடுத்தசெம்பொற்கை
மூக்கிற்புகழ்புரிந்தகூதாவின்வாயிடத்து
நீக்கியபைபாக்கதனிவிட்டுங்கை.

என்ற திருக்கைவழக்கச் செய்யுளானும் தெளிக.

இதுகாறும் எடுத்துதகரித்த பிரமாண வாக்கியங்களால் ஈதற் றன்மையில் வேளாளர் அரசரினும் அனந்தமடங்கு உயர்ந்தோரா யிருந்தனரெனப் புலப்படுகின்றதன்றோ? இன்னும் இதனை "முப்பத் திரண்டறம் வழுவாது செய்வார் யாவர்?" என பல ஜாதியாருங்கூடி யுள்ள ஓர் பெரிய சபையில் சண் [illegible] ராஜனொருவன் கேட்டபோது வேளாளரே யென விடையளித்த ஓர் [illegible] முதலியாரை [illegible] அரசன் கோபித்து "முப்பத்திரண்டறமும் [illegible] செய்வோர் அரசராக மாட்டாரோ?" என [illegible] [illegible] [illegible] திரி அம்முதலியாரை [illegible] [illegible] அவ் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அரச கு மாரன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அம்முதலியார்

தமது தந்தை தலையைக் கொய்ததைப்பற்றி வைரம் பாராட்டாது, அவ்வரச குமாரனை யொளித்துவைத்துத், தமது பிள்ளையை இவன் றான் அரசகுமாரன் என்று கொலைசெய்யக்கொடுத்தார். இதையறிந்த அரசன் இடங்கின் பெருமாள் முதலியாரை யழைத்து வேண்டிய சன் மானங்கள் செய்து, 32-அறஞ்செய்பவர் வேளாளரேயன்றி வேறு சாதியாரில்லையெனத் தனது சபையிலுள்ள பல்சாதியாருமறியும்படி தன்வாயினாலே கூறினான் என்னும் சரித்திரத்தாலுந் தெளிந்துணர்க.

இன்னும் வேளாளரைச் சூத்திரரென்றுரைத்த திருவிளையாடற் புராணிகர் தாமும்

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்றுநயனுரைவழங்குமோசை
யருவிருந்தடிசிலூட்டிமுகமனன்கறையுமோசை
புரைபெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகையுள்ள
விருந்திபனிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை.

என்னுஞ்செய்யுளால் அன்னோர் ஈதல்வளமினைத்தென விளங்கக்கூறி யிருக்கின்றனர். இங்ஙனங்கூறிய முனிவர்பிரான் "இட்டார்பெரியோ ரிடாதாரிழிகுலத்தோர்" என்ற வாக்கியத்தை ஒருசிறிதுஞ் சிந்தி யாது ஈந்துவத்தலையே பேராபரணமாகப் பூண்டுள்ள வேளாண் மரபினரை ஈதற்கதிகாரமொருசிறிதுமில் பெறாது தாம் தேடியபொரு ளையும் தங்கள் எஜமானராகிய மூவருணத்தாரிடம் ஒப்புவிக்கும்யோக் கியதையினையுடைய சூத்திரரெனக்கூறத் துணிந்தது பேராச்சிரியத் தையே விளைவிக்கின்றது. எதனாலெனின்:— ஸ்மிருதிகள்

தாதவ்யமஜீராஞ் நிவஸநா நிசபுலாகாஸ்சைவ
தாந்யாநாம்ஜீராஞ்ஸ்சைவபரிச்சதா:

என்பதாதி வாக்கியங்களால் உண்டுமிகுந்த எச்சிற்பண்டமும், உடுத் துக்கழிந்த [illegible] [illegible] [illegible], பழமைப்பட்ட ஏனைய பொருள் களும் சூத்திரனுக்கு ஆபனொருமான் [illegible] வேண்டிய கடமையெனக் கூறுகின்றமையானும், [illegible] 8—4[illegible]-வது வாக்கியத்தில் "பிரா மணன் சூத்திரனிடமிருந்து [illegible] பொருளை வலிமையாது மெடுத்துக் கொள்ளலாம், [illegible] சூத்திரனிடத்தில் [illegible] [illegible]. அவன் பிறர்க்குக்கொடுக்கப்படாதவன்" என்று கூறுகின்றமையானும் என்க. [illegible] [illegible]

வேண்டியவரென்றும், அவர் பொருளின் தேடினும் அது அவர்க்குச் சொந்தமாகாமையால் அதைச் செலவிடற்கு அருகரல்லரென்றும், அதனைத் தங்கள் எஜமானராகிய மூவருணத்தாரிடம் ஒப்புவிக்குங் கடப்பாடுடையரென்றும் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ?

அற்றாயின் திருவிளையாடற்புராணத்திற் கூறியபடி இத்தன்மைவாய்ந்த சூத்திரரான வேளாளர் விருந்தினர்க்கெல்லாம் அன்னதானம் எவ்வாறு செய்தார்கள்? மூவருணத்தார் கொடுத்த உச்சிட்ட அன்னத்தில் தாமுண்டதுபோக எஞ்சியதைத்தான் செய்திருப்பாரென்று கொள்ளல்வேண்டும்போலும். திருவிளையாடற் கூற்றை மெய்யாக்கும் பொருட்டு அன்னக்கொடையை அவ்வாறுகொண்டாலும் "இருநிதி யளிக்குமோசை எழுகடலடைக்குமோசை" என்ற வாக்கியப்படி சொர்ணதானம் எங்கேயிருந்து கொடுத்தார்கள் என்று கொள்வது? சூத்திரர் எவ்வழியிற் பொருள் தேடினாலுந்தான் அது அவர்க்குச் சொந்தமானதல்லவே. அன்றியும்,

ஸூத்ராயஜகஸ்ஸர்வந்த்ரவ்ய
பரித்யாகாத்பூதோபவதி அமலப
தபதிதபேனார்ப்பவப்நுனஹ்புமல
கல்யஸஸ்த்ரீகாரதைராகசா
கரிகத்வஜீஸஹஸ்ரணகாராலேச்யா.
ஷண்டகவர்த்தநிசக்ககனிகா
ஸௌனிகவியாதாஜ்ஞ
புராடசர்மகாரகபோஜயானுகப
ரீதிகிராஹ்யதயாஜயாஸ்ச.

என்னும் சுமந்துவாக்கியம் எண்ணெய் வாணிபஞ் செய்வோராகிய பலதொழிலாளிகளைச் சூத்திரரெனக் குறிப்பித்து அவர்கள் இவர்கள் கைப்பொருள்களைப் புசிக்கலாகாதென விதிக்கின்றது. இதனாலும் சூத்திரர் தானஞ் செய்தற்கு அதிகாரமில்லாதவரெனவும், அவர் கொடுத்தாலும் [illegible] அவரிடம் தானம் [illegible] வாங்கலாகாது எனவுமேற் படுகின்றமையின் [illegible] [illegible] தாருக்கும், சிற்றுணவு [illegible] [illegible] வாராது (ஒருதினம் [illegible] கேட்டார்க்கு ஆயிரங் குதிரையும், [illegible] கேட்டார்க்கு ஆகாயம் [illegible]) கொடுக்கும் கொடை [illegible] [illegible] வேளாளர் வருவிருந்து [illegible] [illegible] [illegible].

(5) வேதமோதல். இது வேளாளருபவத்திற் பண்டுமின்று முள்ளதேயாமெனச் சுருதி விசாரத்திற் போந்த ஆதாரங்காட்டிக் காட்டப்பட்டதாதலின் ஈண்டுவிரித்தல் மிகையென விடுத்தாம். வேண்டுவோர் மீண்டுமொருகால் ஆண்டுபார்த்துணர்க.

(6) வேள்விசெய்தல். இதனையுஞ் சுருதி விசாரத்தின்கண் மிக விரித்துக்கூறி வேளாளருக்குண்டென்றிதுள்ளதேயென வச்சிரத்தம்பம்போல் நாட்டிவிட்டமையின் மீண்டும் ஈண்டதனை விரித்திலம்.

அற்றேலற்றாக. இவ்வேள்வியாதிய வைசியர் அறுதொழில்களையும் இவ்வேளாளர் தங்கட்குரியனவல்லவாகவும் அதிக்கிரமித்துச் செய்துவந்தாரெனக் கொள்ளலாகாதோவெனின்; ஆகாது. என்னை? அக்காலம் வருணநெறி பிறழாது பிறர்க்குரிய தொழிலைத் தமக்குரியதெனச்செய்திருப்பரேல் அக்காலத்தரசரால் இவர் தண்டிக்கப்பட்டும், அவ்வாறு செய்யாவண்ணம் தடுக்கப்பட்டு மிருப்பரென்ப தொருதலையாமென்க. இது நிற்க.

இனி, இவ்வேள்வியாதியவைசிய தொழிலாறும் இவ்வேளாளர் சுயேச்சையாகவன்று, அரும்வனர்த்தநாயகியின் ஆஞ்ஞைபெற்றே செய்துவந்தனர் வருகின்றனரென்பதை அடியில் வரும் புராணசாரத்திரட்டுச் செய்யுள்களாற் றெளிந்திடுக. அவை வருமாறு:—

அந்நதியின்புனன்மூழ்கிக்கணக்கவென்றிம்விசுவேசர்மருக்கோயிற்
சந்நிதியையடைந்திறைஞ்சிமருதீருடன்றகாரானர்தமிற்சொல்லோரை
யிந்நதியின்பாங்கரிருந்தானிலாகாத்துழுவொடுவாணிகமுஞ்செய்தே
யெந்நலமும்பெறுவிரொனவிளறநகுவெற்சிறிதயர்கட்டுத்தானன்றே.

ஆங்கவர்க ளெம்மிறைவி யருட்பணிகொண் டுழுதொழிலே யுஞ்சியாற்றிப், பாங்கமையுமறைதியோதல்வேள்விசெயல்ஈதலுறப்பயில்வதானர் தேங்கம்ழ்புள்ளுழுதமையுமறவளர்த்தாலந்தாடுசெழிக்கச்செய்வித் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [தாளிப்பால்.

என்பதே [illegible]

இச்செய்யுள்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காஞ்சி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கூட்டிவந்த வேளாளர் [illegible] [illegible] [illegible] செய்து அவர்க்கு வேதமோதலாதிய வைசியர் அறுதொழிலையும் அவ்வன்னைவிதித்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இன்னும் இதன் தொடர்ச்சியாய் மேல்வருஞ்செய்யுள்களில்:— ‘அங்கண்வேளாளரொடுகண்பரவத்தொண்டைநாடடைந்தான்’ என்னும், ‘வந்தருளம்பிகைதனைச்சூழ்வேளாளர்தம்மைமுகம்மலர்ந்துநோக்கி,எந்தமருமின்னினீர்சங்கோக்கள்மன்னர்பின்னரோனவாய்மைவதி’ என்னும், ‘உமக்குரியதொழிலாமியற்றுகெனக்கருணைபுரிந்தாள்’ என்னும், (அதனை) “நயந்தன்னேருந்தமக்கினிய அறம்புரிந்தார்” என்னும் கூறப்பட்டிருத்தலால் அறம்வளர்த்தநாயகமது பின்னிதகாரிய வேளாளர்க்கு அவர்க்குரியவைசிய தொழிலோறையும் காசியில்செய்ய விதித்தவாறே, காஞ்சியிலும் செய்ய விதித்தனளென்பதும், அவர் அங்ஙனமே செய்துவந்தனரென்பதும் தொனித்தல் காண்க.

இன்னனங்கூறும் இச்சரிதம் 1868-ம்வருஷத்திய மதுரைஜில்லா சரித்திரம் 32-ம்பக்கத்தில் “வேளாளர்கள் சைவமதத்தில் அழுத்தமுடையவர்களாக இருந்ததனால், அவர்கள் குலசேகர பாண்டியன் காலத்தில் காசியிலிருந்து சைவசித்தாந்தத்தை மதுரையில் ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ஆதியில் மாணிக்கவாசகரிடத்து அநுக்கிரகம் பெற்றுச் சிலகாலத்தின் பின்னர் மதுரைக்கு வந்திருக்கவேண்டும்” என்று கூறியிருப்பதற்குச் சற்றேறக்குறையப் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றமை காண்க.

இதனால் இவ்வறு தொழிலாட்சி வேளாளர்க்குப் பரமேஸ்பரியாற் கொடுக்கப்பட்டதா மேற்படுகின்றதன்றே?

இனி வேளாளருக்குக் குடிகளால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்வு வருமாறு:—

(1) குடியாக. பூர்வகாலத்தில் காஞ்சி நாட்டையாண்ட மதனபூபதியென்னுமரசனுடைய இருந்த நாச்செய்வாரடையறுப் தந்நாட்டிலுள்ள [illegible] செய்துவர அவர்களுள் பதிவிராகாகிராமணியாக [illegible] சனை நெருக்கி [illegible] சியாமற்போகக் [illegible] அன்றிலை யாத்திரை [illegible] “கொடுத்[illegible]” என்றவாறு [illegible]

[illegible]

47321 118165

வசிக்கிய குடிகள் அஃதுணர்ந்து விடம் வந்து தங்களுள் ஓர் குடியாச் சேர்ப்படுத்த எண்ணி ஓர் பெருஞ்சபை கூட்டி நம்முள் யாரை நமக்கு அதிகாரியாகக் கொள்ளலாமென்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அதிலொரு விவேகி எழுந்து “ ஒழுக்கம், சீலம், தயை, சாந்தம், ஈகை, பொறை, மானம், குலம், கல்வி, புகழ் [illegible] மாண்பு, நாணம், வாய்மை, இன்சொல், பெருமை [illegible] நற்குடிப்பிறந்தாரே நமக்குத் தலைவராகக்கொள்ளின் நன்மையுண்டாகு” மென்றான். அதுகேட்ட மகாசனங்களெல்லாங்கூடிச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து இக்குணநிசயமுள்ளார் வேளாண்குடியினரேயென அது சர்வஜன சம்மதமா யொப்புக்கொள்ளப்பட்டு அக்குடியிலுள்ள சகல நற்குணங்களும், நற்செய்கைகளும் நிறைந்த ஓர் பிரபுவைக் குறிப்பிட்டு இவரே நமக்கெல்லா முதன்மையராகவிருந்து அதிகாரஞ் செலுத்தி நம்மை யாளவேண்டுமென்று பட்டங்கட்டினார்கள். அன்றுமுதலவருக்கு முதலியாரெனப் பட்டப்பெயர் வந்தது.

இனி, அக்குடியாக காஞ்சிவாசர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் நீண்டகாலமாய்ச் செழிப்புற்று வளர்ந்தோங்கிவருவதைக் கண்ட குறும்பாசர்கள் படையெடுத்துவந்து அந்நாட்டைக் கைக்கொண்டு 24கோட்டமாகப்பிரித்து 24 கோட்டை கட்டி சிலகாலம் ஆண்டுவந்தார்கள். அக்குறும்பாசரை அவ்வேளாளர் பின்னர்ச் சோழராசன் சகாயத்தைக்கொண்டு அடக்கி அச்சோழராஜன் புத்திரரில் ஒருவனை ஆதொண்டனுக்குச் சக்கரவர்த்திப்பட்டங்கட்டி அவனால் 24 வேளாளர்கள் இளங்கோக்கள் என்னுஞ் சிறப்புப்பட்டம் பெற்று குறும்பாசாண்ட அவ்விருபத்துநாலு கோட்டையையும் ஆண்டிருக்கின்றார்கள்.

இன்னும், வாணன்புகழெழுதாமார்புண்டோமாதர்கோன் வாணன்புக[illegible]யாககையுண்டோ — வாணன் தொழு[illegible]தொப்புண்டோவுலகோ

[illegible]

என்ற செய்யு[illegible] வைப்பவரென்றமயியார் மனதார்

[illegible]

[illegible] — தொண்டையி

மூரூர்முதலியாசர்பிரானிங்கிருக்கப்
போரூராதியாமற்போய்.

என்ற காளமேகப்புலவர் வாக்கியம் களப்பாளனென்னும் ஆறூர் முதலியார் அரசாண்ட தன்மையையும் விளக்குதல் காண்க.

இன்னும் ஓர்காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டியராகிய மூவேந்தர்களும் தங்களிராச்சியத்தின் எல்லைவழக்கை யொன்றுசேர்ந்து தீர்த்துக்கொள்ளச் சென்றகாலத்தில் ஆற்றூரில் எல்லைசயிலுங் கீர்த்திபெற்றுள்ள ஏகம்பவாணனாகிய வேளாளவரசனைப் பார்க்கும்படி அவரரண்மனைவந்து விசாரித்தபோது அவரது மனைவி அவரைக் கழனி பார்க்கப்போயிருப்பதா யேவலாளர் மூலமாயறிவிக்க அஃதுணர்ந்த மூவேந்தர்களுள் சேர, சோழர் நம்மை யிருந்துபசரிக்கவில்லையேயென்று மனவருத்தங்கொள்ளப் பாண்டியனைக் கண்டித்து "மூப்பர் காற்றுமுடியிங்கின்றி நடப்போயினரோ?" வென்று ஏனைமாகச்சொல்ல ஏவலாளரால் உணர்ந்த அவ்வேகம்பவாணர் மனைவி,

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
யானைமிதித்தவருஞ்சேற்றின் —மானபரன்
மாவேந்தனேகம்பவாணன்பதித்துநட்டான்
மூவேந்தர்தங்கண்முடி.

என்னும் பாடலைச் சொல்லியனுப்ப அதுகேட்டு அம்மூவேந்தரும் மனம்புழுங்கிச் சென்றனர். இங்ஙனம் நிகழ்ந்த செயலைக் கழனி பார்த்துவந்து ஏகம்பவாணமுதலியார் அறிந்து அம்மூவேந்தரையும் சிறையிலிட்டதாகக் கூறுஞ் சரிதத்தால் ஆற்றூர் ஏகம்பவாணமுதலியார் மூவேந்தரினும் மிகமேம்பட்டாராய் அரசாண்ட தன்மையையும், மற்றும் பலவேளாளர் அரசாண்ட தன்மையையும் வருணசிந்தாமணி 352-வது பக்கமுதல் பார்த்தறிக. [illegible] பூர்வம் குடியரசாண்டவரெல்லாம் வேளாளர் [illegible] ஆண்டவரே க்ஷத்திரியராக [illegible] இருக்கின்றனர். அம்மட்டோ! [illegible]

பாரிவள்ளலின் அரசாட்சிமுறைமையையும், அவரது பேராண்மையையும் அந்நாட்டைத் தன்னகப்படுப்பான் ஒருங்குகூடியன்றி பன்முறை படையெடுத்துச்சென்ற மூவேந்தரையும் "ஏந்துகோட்டியானைவேந்தரோட்டிய கடும்பரிப்புரவிக்கைவண்பாரி" என்றபடி புறங்கொடுத்தோடச்செய்த அவ்வரசவள்ளலின் பேராற்றலையும் நோக்குங்கால் இவ்வேளாளர் குடியரசாய் குலாவியதன்றியும், முடியரசாய் மூவேந்தரின்மிக்கு முதன்மை பெற்றுளார் என்பதூஉம் தேற்றமாம்.

இன்னும் இவ்வேளாண் கோக்குடிப்பாரிவள்ளலை இராவலரின் வேடவஞ்சனைச் சூழ்ச்சியால் மூவேந்தர் வென்றதற்பின் அங்கவை, சங்கவை என்னும் அப்பாரிமகளிர் இருவரையு மணத்தற்குத்தக்க மணாளனைக் கபிலரால் கருதப்பட்ட இடைவிச்சிக்கோ இருங்கோவேள், என்ன அங்கவையை மணந்த திருக்கோவலூர்த் தெய்வீகன் என்ன இவருள்ளிட்டாரெல்லாம் வேளாண் கோக்குடிப்பிறப்பினராய்ப் புரந்தாங்கிய புரவலரேயாமென்பது தொருதலையாம். இவ்வரலாற்றினைப் புறநானூறுமுதலிய பழைய சங்கநூல்களிலும், அதனைத்தொகுத்து செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியரால் இயற்றப்பட்டுள்ள செந்தமிழ் இரண்டாம்தொகுதிஎட்டாம்பகுதி பாரிமகளிர் சரிதத்திலும் கண்டுதெளிக.

இன்னும் ஆரியர் பாரசீகநாட்டினின்றும் இந்தியாவிற்கு வந்தகாலத்து அவரோடெதிர்த்துப் போர்செய்து ஓர்காலத்து அவர்க்குத் தோல்வியுடைந்தும், மற்றோர்காலத்தில் அவரைத் தோல்வியடையச் செய்தும், வேளாளர்கள் தங்கள் மேழிக்கொடியினையும், புலிக்கொடியினையும் மகமேருவிற்கொண்டு நாட்டியுள்ளார்களென்பதை,

புகமேழுகோடியிருபதிலக்கமுமுள்ளமட்டுஞ்
சகமேழுமேழும்புகழ்நிறுத்திக்தமிழ்புனைந்து
புகழ்மேழியர்கைப்பதாகையும்வரப்புலிக்கொடியு
மகமேருவிற்சென்றுநீட்டியகாத்திரன்மண்டலமே.

என்ற வாக்கியத்தாற் [illegible] கொண்டும் அவ்வாறு போர் புரிந்த சரிதத்தை வருணசிந்தாமணி [illegible] பக்கத்தில் விளக்கியிருப்பதைக்கொண்டுந் தெளிக. [illegible]

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]
6. [illegible]
7. [illegible]
8. [illegible]
9. [illegible]
10. [illegible]

இவையேவேளாளர் தசாங்க மென்பதனை,

முக்கமிழ்நிலைத்தனிக்குன்று [illegible] நிதசாங்கமோதின்
மூவகைத் [illegible] வேளாளர்பெயரா
மத்துறை [illegible] அற்புதக்கங்கையாறு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
மாமே.

என்னுஞ் செய்யுளால் தெளிக.

இங்ஙனம் வேளாளரின்குடியரசம் அவர் தசாங்கமும், அவரை இளங்கோக்கள் என வழங்குதற்குப்போந்த காரணமாயிருப்பனகாண்க.

இனி மூவேந்தரால் வேளாளர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட உயர்வாவது:

1. மந்திரி உத்தியோகம். இவ்வுத்தியோகத்தை அவ்வரசர் வேளாளருக்குக் கொடுத்துவந்தாரென்பதை அநபாய சோழமகாராசனால் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அவ்வுத்தியோகம்பெற்று அதை வகித்து உலகெலாம் புகழ நடத்திவந்ததையும் தாயுமானசுவாமிகள் அவ்வுத்தியோகத்தை அவ்வளம் வகித்து நடத்திவந்தமையுமே நிருபிக்கவல்லனாம். அதனை அவ்வவர் சரித்திர ஆராய்ச்சியபதிரீக் தெளிந்திடுக. இத்தகை மந்திரர், மன்னர் மரபோர் இவ்வேளாளர் இருந்த; இவரின் பிற்காலத்தாரும் இம்முறைதன்மையுடனே மந்திரி உத்தியோகத்தைப் பெரும்பாலும் வேளாளர் [illegible] [illegible] வேளாளர் [illegible] அவ்வுத்தியோகத்தைப் பெற்று நடத்திவந்த [illegible] [illegible] உத்தியோகம் [illegible] [illegible]

இன்னும் இவரிற் பலர் இவ்வுத்தியோகத்தைப்பெற்று நடத்திவந்ததை கருணை சிந்தாமணி 306, 307-ம் பக்கங்களில் விளக்கக்கூறியிருத்தலைக் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் தற்காலத்து ஜமீந்தார்களும் புராதன அரசர் வழக்கத்தைத்தழுவித் தானாபதி உத்தியோகத்தை வேளாளர்க்கே பெரும்பாலும் கொடுத்துவருதலும் இதற்கு கண்கூடான சான்றாகும். அன்றி திருவிளையாடற் புராணத்தின்கண் "அமைச்சாய் வேந்தர்க்குறுதி சூழ்விளைய" மென்ற வாக்கியத்தால் இவ்வுத்தியோகம் வேளாளர்க்கேயுரியதென காட்டியதன்றி "மந்திரித்தலைமைபூணல் மறையவர்க் குரித்தேயல்ல" என்ற வாக்கியத்தால் அவ்வுத்தியோகம் பிராமணர்க்குரியதல்லவெனவும் விளக்கியிருக்கின்றனர். ஆதலே [illegible] புரோகிதத்தன்மைக்குரிய பிராமணரும் [illegible] வற்றன்மைக்குரிய சூத்திரரும் அமைச்சிறைக்குரியரல்லராக எஞ்சியவர் க்ஷத்திரியரும் வைசியருமே யன்றோ? இவருள் க்ஷத்திரியர் பூபதி தனபதியர் தற்கேவுரியராதலின் எஞ்சிய வைசியரே மந்திரித்தலைமை பூணத்தக்காரென்பது தேற்றம்.

(2) சேனாபதி உத்தியோகம். இவ்வுத்தியோகத்தை வேளாளரே அரசரால் கொடுக்கப்பெற்று நடத்திவந்தனரென்பதைப் பெரியபுராணத்திற் கூறப்படும் வேளாளராகிய கோட்புலிநாயனார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார், கலிப்பகைநாயனார் சரித்திரங்களாற்றெளிக. இவ்வளவே பெருவாளர் [illegible] நாயன்மார் பதின்மூவருள்ளே நால்வர் இச்சேனாபதி உத்தியோகத்தை வகித்தவராயிருந்தால் மற்றுள்ள வேளாளருள் இவ்வுத்தியோகத்தை வகித்துள்ளார் எத்தனைபேரிருத்தல் கூடும்? இவ்வுத்தியோகமும் மந்திரி உத்தியோகமும் வேளாளரை "மன்னர் பின்னோ" ரென வழங்குதற்கு [illegible] ஆமோர் காரணமாயிருத்தல் காண்க. [illegible] [illegible] இடைப்பட்ட [illegible] உத்தியோ [illegible] சேனாபதி [illegible] [illegible]

அற்றுக யாதாமோர் காரணம்பற்றிப் பிறர் அவ்வுத்தியோகத்தை வகிப்பினும் அது மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மந்திரி உத்தியோகம் வகித்தமைபோன்றதும், சல்லியன் கர்ணனுக்கும், கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கும், தேர்ச்சாரதியானமை போன்றதுமா மாதலின் அது பிரமாணத்துக்கெதிர்த்துக்கொள்ளத் தக்கதன்றுமெனவிடுக்க.

3. முடிசூட்டல். அதாவது, அரசனுக்கு அவன் கீழ்க்குடிகளை யாளுகின்ற உரிமையைக் கொடுத்தலாம். அவ்வுரிமையைக் கொடுப்பதான முடிசூட்டுச் சுதந்தரமும் வேளாளருக்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதையும் அவரே முடிசூட்டி அவ்வுரிமையை அரசர்கட்குக் கொடுத்தவர்களென்பதையும் அடியில்வரும் பிரமாணவாக்கியங்களாலறிக. வருமாறு.

அரியணையனுமன்றாங்க வங்கதனுடைவாளேந்தப்
பரதன்வெண்குடைகவிக்க விருவருங்கவரிவீச
விரைசெறிகுழலியோங்க வெண்ணெய்யூர்ச்சடையன் றங்கள்
மரபுளோர்கொடுக்கவாங்கி வசிட்டனேபுனைந்தான்மௌலி.

என்னும் கம்பராமாயணச்செய்யுள் ஸ்ரீராமருக்கு வேளாளர் முடிசூட்டியதையும்

கண்டன்கரிகாலனுக்குமுடிகவித்துக்கம்பனியுடைத்தோரும்
தொண்டைநாட்டமர்க்குடியாய்க்குழுவமைத்தயோரும்
பண்டிமதுரைஇசையுந்தொகுத்தப்பரின்றவருஞ்சோழியரெனவே
மண்டிகீர்த்திபடைத்தோருள்ளவருஞ்சோழமண்டலமே.

என்னுஞ் சோழமண்டலச் சதகச்செய்யுள் கரிகால சோழனுக்கு வேளாளர் முடிசூட்டியதையும்

வெற்றிமலைவேந்தர் [illegible] கொண்டத்திறன்மேவிருந்த
கல்லானைக்குமிச்சமந்தநிலைபெற்றவிளைவமுற்றுணர்க்குக்
கொங்கரையாள்கைத்திறத்தோடு [illegible] குடைகவித்து
மல்லைபுரித்தொண்டையாரூறைந்தொண்டைமண்டலமே.

என்னுந் தொண்டமண்டலச் சதகச்செய்யுள் தொண்டைமண்டல வேளாளரிடம் கொல்லாபுரிச் சந்திரசேகர முதலியார் முடிசூட்டிய வகையும்

ஆருத்திரச்சந்தமொழிப்பாரியென்னுந்தமிழ்புனைந்தோன்
சேனைப்பதிச்சந்திரசேகரவாணன்முன்சென்றவந்நாள்
விருத்தனையொன்றுவேளாளனைமன்னிலங்கிவிட
மாற்குவந்துமுடிசூட்டினான்றொண்டமண்டலமே.

என்னுந் தொண்டமண்டலச் சதகச்செய்யுள் சேனையம்பதி சந்திரசேகரமுதலியார் தன் மரபினரான வேளாளர்க்குத் தீங்கிழைத்த சோழனைச்சிறையிலிட்டு நீக்கிவைத்து பாண்டியனைக் கொண்டுவந்து முடிசூட்டியதி னுண்மையையுமுணர்த்துகின்றமை காண்க.

இன்னும், "பொன்முடிமன்னர்புனையத்தரிக்குங்கை" என்னுந் திருக்கை வழக்கச் செய்யுளும் வேளாளர்க்கே முடிசூட்டு முரிமையுரியதென நாட்டுகின்றது. இன்னும் பலவுள. அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன. இஃதன்றி சமீபகாலத்து மகாராஷ்டிர அரசரான தஞ்சாவூர் மகாராசாவுக்கு அனைக்கூடிச் சாமிநாதபிள்ளையவர்களால் முடிசூட்டப்பட்ட விஷயம் உலகப்பிரசித்தமான தொன்றும். அப்பிள்ளையவர்களின் அரண்மனை அரசமாளிகையினும் சிறந்ததாய் இன்னும் விளங்குகின்றதைக் காணலாம்.

(4) துலாபாரம். இது அரசனை ஒரு தட்டிலும் சொர்ணத்தை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்து அச்சொர்ணத்தை அவ்வரசன் செய்த பாபப் பிராயச்சித்தமாகத் தானங்கொடுப்பதான ஓர் கிரியையாம். இக்கிரியைபற்றி அரசனை நிறைபார்க்கும் கௌரவமும் வேளாளருக்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை

துலாபாரந்தாங்குந்தனியரசும்பொன்னுந்
துலாபாரத்திட்டனிறுக்குங்கை.

என்ற திருக்கைவழக்கச் செய்யுளாலும்,

மண்டிபுகழான்புரந்திசைமன்னர்களேறுமகட்புனர்ந்தோம்
விண்டுபோகத்தவிபுருத்தி நிறுத்தார்வேளாளர்மாதர்தம்பேர்

என்ற செய்யுளாலுமறிக.

இஃதன்றே வேளாளருக்கு வைசியரைப்போல் [illegible] செய்யத் தக்கபொருத்தசாலுமுமன்றிக் [illegible] சுதந்திரம் வைசியர்க்கு [illegible] வைசியர்க்கு உரியதாயிருப்பதால் இவர்க்குரியதாகாதே? அற்றன்று [illegible] அரசன் வைசியர்களைக்கொண்டாமல் சுத்திரருக்கு

கொடுத்திருப்பார்? சொல்லுவார் ஆரிய அப்பிரதனியாகிய புண்மை, காலதேயால் கெக்குண்டும் மயங்கி முறைபிறழ்ந்த வேளாளருமம் கேட்பார் "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்ற வாக்கியத்தைச் சிந்தித்து உண்மையுணரவேண்டாமா? இன்னும்,

தொன்மையவாமெனுமெவையுநன் றாகாவின்று
தோன்றியநூலெனுமெவையுந் தீதாகாதுணிந்த
நன்மையினர் கலங்கொண்மணி பெறுவது போல் [illegible]
[illegible]
தன்மையினர் பழமையுந [illegible]
[illegible] பொருளின் கட்சார்வாரா [illegible]
[illegible] மையினர் பலர் புகழ்ந்தேத்து [illegible]
[illegible]

என்ற உமாபதி சிவாசாரிய ஸ்வாமிகளின் வாக்கியப்படி இன்றின் மெய்மை பொய்மை தேறவேண்டின் [illegible] வழி யொழுகாது [illegible] நெறிபற்றி [illegible] யுணர்த்துக.

இனி இவை யாவற்றினுஞ் சிறந்ததும், [illegible] ஆசிரியத்தனமைக்குரி [illegible] சிறிது விசாரிப்போம்.

[illegible] அத்தியாயம்.

முன்னவர் [illegible]
மன்னவர் [illegible]
கொன்னை [illegible]
[illegible]

[illegible]

என்று [illegible] மூவருணத்தாருமே ஆசிரியத்தன்மை பூணுதற்குரியரெனவும் இவர்களுள் நாலாம் வருணத்தார்க்கும் தாழ்ந்த வருணத்தார்க்கும் குருவாகவுரிமையும், வைசியரும் க்ஷத்திரியரும் [illegible] மேல் [illegible] குருவாகாரெனவும், சூத்திரருமாதரும் எவ்வருணத்தார்க்கும் குருவாகமாட்டாரெனவும் ஒழுக்கம்பூண்ட [illegible] சூத்திர (சற்சூத்திர) ரும் [illegible] உரியரெனவும் [illegible] கூறுகின்றன.

இனி வாயுசங்கிதையோ

பூசனை புரியவுரிமை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என்ற வாக்கியத்தால் அன்மார்த்த சிவபூசை செய்தற்கு மூவருணத்தாருமே அருகரென விளக்கி அதன்வாயிலாய் நான்காம் வருணத்தார் அப்பூசைக் கருகரல்லரென்பதை நாட்டி [illegible] "குரவன் [illegible] பொருள் [illegible] மறைக்குறிய [illegible] வேண்டும்" எனவும் [illegible] மால்" எனவும் [illegible] மூவருணத்தாரே உரியரென்றும் [illegible] அவர் [illegible] கூறுகின்றன.

[illegible]

சூத்திரருந் தேசிகரு மான்மாரனுக் கீர்ந்தனவீ
சாத்திரத்தின் முறையுணர்ந் தாஸ்.

என்பனவாதிய பிறசில வாக்கியங்களால் அபூர்வ விதியாய் சற்சூத்திரர்க்கு ஆசிரியத்துவம் உண்டென இழிவு சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. இந்த அபூர்வ விதிப்படி சூத்திரவருணத்தினின்றுந் தொழில் வேற்றுமை காரணமாகப் பிரிந்த பதினெண் சாதியாருட் சில சாதியார் ஆசிரியத்தன்மை பூண்டிருக்கின்றார்கள். அன்னோர் மதுமாமிச போஜன வர்ச்சிதராய்ச் சற்சூத்திர ஒழுக்கமுடையராயிருக்கின்றார்கள். அங்ஙனமாக அத்தகையோர்க்குச் சிவாகமாதிகளில் அபூர்வவிதியாய்க் கூறும் ஆசிரிய உரிமையையும் அன்னோர்க்குக் கூறும் மற்றும் விதிவிலக்கு வாக்கியங்களையும் வைசியரான வேளாளர் சிலர் தங்களை [illegible]திரரெனத் தப்புச்சித்தாந்தஞ்செய்துகொண்டு அதனை தங்களுக்கேற்பட்ட விதியாகவும், விலக்காகவும் கருதித் தங்கள் சாதிக்குக் குருத்துவம் நாட்டுதற்பொருட்டு மிகவருந்திச் சற்சூத்திரர்க்கு ஆசிரியத்துவம்உண்டெனக்கூறும் ஏகதேசவாக்கியங்களைத் தேடி எடுத்து அதுகொண்டு தங்களுக்கு ஆசிரியத்துவம் உண்டென நாட்டியிருக்கின்றார்கள். இவர் இங்ஙனம் வருந்திச் சேகரித்த பிரமாண வாக்கியங்களும் அதுகொண்டு இவர் செய்த வாதமுடிவுஞ் சூத்திரரினின்றும் பிரிந்த சில சாதியாருக்கு உபகாரமாய் முடிந்ததேயன்றி வேளாளர்க்கு இதனால் விளைந்த பயன் எட்டுணையுமின்றாம். எதனாலெனில்; இச்சைவவேளாளர்கள் வைசியவருணத்தவரேயாதலானும்; இவர்க்கு ஆசிரியத்தன்மை யுண்டென் [illegible] திரங்களும் கிராமகேடயமாய் வச்சிர [illegible] இவர் பரம்பரையிலுள்ள [illegible] டாதிபதிகளாய் ஆசிரியத்தன்மைபூண்டு [illegible] இல்லை மடாதிபதிகளாய் ஆசிரியத்தன்மைபூண்டு [illegible] ஞ்சமையாலும் ஏன்க. இதனைத் திருக்கைலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறையாதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை திருஞானசம்பந்தசுவாமி [illegible], வேளாளருக்கே [illegible] களில் [illegible] மடாதிபதிகளாய் [illegible] [illegible]

தன்மைபூண்டோர் அநாதியான வைசியவருணத்தவர்க்கும், மற்றும் ஒழுக்கமுடைய சூத்திரவருணத்தவர்க்கும் [illegible] அகாலும் நிலைபெயாதிய செய்துவந்ததை வருகின்றவைபற்றியும், அதனைக் கோடிக்கணக்கான சிஷ்யர்கள் பெற்றுவந்ததை வருகின்றவைபற்றியும் தெளிக்கிறோம். அம்மட்டோ! குருசம்பவிக்க,

தொதந்தராத்திரியர் நாயகர்கூட [illegible] நீக்காகி
விருந்ததீவினைமுன் றோர்க்குமி [illegible] நவாவர்மன்னே

என்றபடி அத்துவித வாக்கியத்திற்குப் பிறர்போன்று பொய்ப்பொருள்கொண்டு மயங்காது மெய்ப்பொருள் கண்ட காரணத்தால் மெய்கண்டார் என்று வழங்கப்பெற்ற வேளாளகுல தேசிகமணி பூர்வம் சகலாகம பண்டிதரென்று காரணப்பெயர்பெற்றவரும், ஆதிசைவப் பிராமணருமான அருணந்தி சிவாசாரியசுவாமிகட்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து தமக்கு சிஷ்யராக்கிக்கொண்டமையை சந்தானகுரவர்சரித்திரத்தானும், அவ்வருணந்திசிவாசாரியசுவாமிகள் செய்த குரு தோத்திரத்தானுந் தெளிக்கிறோம். அத்தோத்திரமாவது:—

பண்டைமறைவண்டறைப் பசுந்தேன் ஞானம் பரிந்தொழுகச்
சிவகந்தம்பரந்து நாறக், கண்டவிருக்கமல முகைகளெல்லாங்கண்
டு [illegible] மேல் வந்தருள்கதிர்தான், விண்டமலர்ப்பொழில்
புடைசூழ் வெண்ணெய்மேவு மெய்கண்ட தேவன் மிகுசைவநாதன்,
[illegible] மலர்தாள் [illegible] போதி
[illegible]

[illegible]

வித்தை, கலைஞானம் சுதந்தரமாயிரண்டும் கண்ணுறுகேசர்களாம்சக்தி, நற்பொருட்டாகும் சாதமேவித்துயர்க்கன்றுமெனவிரவி, மிகுமென்னுடல் பழமையிலைகீ யிருந்தருளாகனமெனுமெனை அடிமை பக்திலைதாவெண்ணிலேன் தெளிவிய யலருட்பாரமைதந்தனையே, அவைகளாவுயிர்கள் மலைகடைக்கிலியா பருள்நடைக் குண்மையாய்நின்ற ஆவடுதுறைசை அம்பலவாணு அடியவர்க்கருளுமாதிதியே. என்னும் பாசுரத்தானுந் தெளிக்கிடுக.

இனி, இங்ஙனமாக ஆரியர் முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்ட சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச புராணங்களெல்லாம் உழவாதி அறுதொழிலைச் சுதந்தரமாக உடையவரை வைசியரெனவும், மூவரேவல் என்னும் ஒரு தொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடையவரைச் சூத்திரரெனவும் நிர்ணயித்துக் கூறியிருப்பவும் அவ்வாரியப் பிராமணர் உழவாதி அறுதொழிலைச் சுதந்தரமாகப் பண்டுதொட்டின்றுகாறும் அனுஷ்டித்து வருவோரான வேளாளரை வைசியவருணத்தாரெனக்கூறாது சூத்திரரெனக்கூறுவ தென்னையெனின்: அவ்வாரியர் சூத்திரரென்றுக் கூறுவது வேளாளரைமட்டுமோ தங்களையும், பஞ்சமரையு மொழித்தொழிந்த சர்வ ஜாதியாரையுஞ் சூத்திரரென்றுதான் கூறுகின்றனர். அங்ஙனம் அவர் கூறுவதற்குக் காரணம் [illegible] வேளாளரைச் சூத்திரரென்றும் [illegible] என்பதும் பொருந்தாது. என்னை? [illegible] உள்ளவா[illegible] [illegible]

[illegible]

1. [illegible]

[illegible]

இடைப்பதோர் ஆரியெனக் கிளைத்து அக்காலத் தொழிலுக்குரித்தாய்ச் சிற்சில கூட்டத்தாரை அநுகூலியாகவே யேற்பவருக்கிருக்கின்றதென அவ்வேதத்திலுமப்பிராமணமான மகாபாரதத்து சாந்திபர்வம் பராசரகீதை கூறுகின்றது.

அதாவது நான்கு ஜாதிகளுக்குள் ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் நான்கு ஜாதிகளுண்டு. எவ்விதமெனில்: பிராமணரில் பிராமணன், பிராமணரில் க்ஷத்திரியன், பிராமணரில் வைசியன், பிராமணரில் சூத்திரன், க்ஷத்திரியரில் பிராமணன், க்ஷத்திரியரில் க்ஷத்திரியன், க்ஷத்திரியரில் வைசியன், க்ஷத்திரியரில் சூத்திரன், வைசியரில் பிராமணன், வைசியரில் க்ஷத்திரியன்,* வைசியரில் வைசியன், வைசியரில் சூத்திரன், சூத்திரரில் பிராமணன், சூத்திரரில் க்ஷத்திரியன், சூத்திரரில் வைசியன், சூத்திரரில் சூத்திரன் என்பதாம்.

கிருஷி, வாணிபம் என்ற இவைகளும் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் இக்காலத்திற்குமுந்தி தொண்டைமண்டலத்தார், காக்காத்தர் முதலியவர்களும், சோழியர் செட்டிவேளாளர்முதலிய முறையே யிருந்ததெனத் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் இவ்வேளாளர் முழுமையும் இக்காலத்திற்குமுந்தி வைசிய ஜாதியோராயிருந்து பிறகு கலியுகக் கொடுமையால் வைசிய குலத்திற்குரிய ஆசார நடைகள் மாறியும், சாதாரண சூத்திரர்களுக்குள்ள நடைகளில் பாலும் காணகின்றனர்.

பிராமினரும் [illegible] பெரும்பாலார் [illegible]

[illegible]

வைசியருக்குச் சேர்ந்ததே. இக்காரணங்களால் வேளாளரென்ற சொல் முக்கியமாக வைசியர் என்ற வடமொழிச் சொல்லின் பொருளே. ஆகையால்தான் வேளாளருள்ளும் பலர் பிரமத்தை யடையவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுகின்றார்கள். பிள்ளையென்பதும், முதலியார் என்பதும் ஓர் பட்டப்பெயர். இவ்வியாசியில் வைணவரில் பிள்ளை லோகாசாரியார், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, சேனைமுதலியார், பெரியமுதலியார் என்றவர்களெல்லாம் பிராமணர்களல்லவா? இவர்களுக்கு பிள்ளையென்றும், முதலியாரென்றும் பெயர் காணப்படுகிறதென்? இதுபோலவேதான் வைசியருக்கேற்பட்ட பழையகாலத்துப் பட்டப்பெயர் பிள்ளை, முதலியார் முதலியவைகளெல்லாம் எனக் கொள்க—என்பதே.

II. திவான், பகதூர் ரகுநாதராவ் அவர்கள் சென்னை [illegible]மெயில் பத்திரிகைக்கு ஜாதி விஷயமாயெழுதிய அபிப்பிராயத்தை 6-7-05 சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் "ஜாதியும் திவான், பகதூர் ரகுநாதராவும்" என்னும் விஷயத்தின்கீழ் மொழிபெயர்த்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவருமாறு:—

1. குணங்களின் தொழில், [illegible]ன்றும் சேர்ந் ஓர் ஜாதியாகும்.

2. சத்துவகுண[illegible] சேர்ந்தவனில்லை. பிறப்பினால் ஜாதி [illegible].

3. பிறப்பும், [illegible] உயர்ந்த ஜாதியாகி[illegible]

4. சற்குணங்களை இழ[illegible]கிறான்.

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

ஜாதியாரையும் ஒரே வம்சத்தவர் எனவும் ஆதிசைவகுப்பினரெனவும் கூறியிருப்பினும் ஆண்டவரை க்ஷத்திரியரென்றே முடிபாகக் கூறியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஈண்டைக்கு வேண்டியவைதானவை வாக்கியச் சுருக்கம் வருமாறு:—

அவர் இவ்வேளாளரை அகத்தியர் இமயத்தினின்று பொதிகைக்கு வருங்காலத்து துவாரகையினின்று தன்னோடழைத்துவந்த பதினெண் கோடி வேளிர் கூட்டத்தவரெனவும் அவ்வேளிர் யதுவம்சத்தவரெனவும் யதுவென்பான் பாண்டவரின் முதாதைகளிலொருவனாகிய யயாதிக்குத் தேவயானை வயிற்றிலுதித்த புத்திரனெனவும், அதுபற்றி இவ்வேளாளர் ஆதிசைவகுப்பினருள் க்ஷத்திரியஜாதியைச் [illegible]வரெனவும் இவர்கள் நாடுகளில் தங்கிய காரணம்பற்றி பதிக்குடையிழார் என்னும் தமது ஆதிசாட்டினடியாக வேளாளரென்னும் பெயர்பெற்றனரெனவும் இவர்கள் ஆதியில் கங்கைக்கரை நாடுகளில் வசித்தவர்களாதலின் இவர்கள் தங்களை கங்காபுத்திரர் அல்லது கங்கைவழியினர் என்று கூறிவந்தனரெனவும் இவர் தமிழ்நாட்டை நாகரென்ற ஒரு ஜாதியாருக்குப் பின்னர் தனையடிப்படுத் தாண்டவரெனவும் சேர சோழ பாண்டியர் ஆகுங்காலத்தும் இவர் பலசிற்றரசர்களாக ஆண்டுவந்தனரெனவும், சேர சோழ பாண்டியரோடிவர்க்கு சம்பந்தியாரென மதிக்கத்தக்க மகட்கொடையாதியான பல சம்பந்த ஒற்றுமை [illegible] புறநானூறு முதலிய சங்கநூல் ஆதாரங்[illegible] ஆதாரவு தெரிகின்றன. [illegible] வேண்டுவோர் [illegible] கொள்க.

[illegible]

இனி, பிராமணருள் சிலர் வேளாளரை வைசியரென்றும் க்ஷத்திரியரென்றும் கூறியிருந்த தன்மையாயினும் அவருட் பலர் சூத்திரரென்றே கூறுகின்றார்கள். அங்ஙனம் அவர் கூறுவதற்குங் காரணமுண்டு. அதாவது அங்ஙனங் கூறும் அவர் ஆரியரானதினாலும் அவர் சூத்திரரெனக்கூறும் வேளாளர் முதலிய பல சாதியார் திராவிடரானதினாலும் அவ்வாரியர் இந்தியாவுக்கு வருதற்குமுன் இந்தியாவின் பூர்வ அரசரும் குடிகளுமாயிருந்த திராவிடர் பின்னர் ஆரியரால் ஜெயிக்கப்பட்டு தோல்வியுற்றமையின் தோல்வியுற்றோர் தமக்கடங்கின குடிகளாய்த் தம்மாலாளப்படுவோராதல்பற்றி திராவிடரனைவரையுமே வேளாளரென்றும் பொருள்படச் சூத்திரரென வழங்குவாராயினர்—என்பதுமேயாம். அந்தோ! என்ன கொடுமை! அங்ஙனம் முற்காலத்தாரியரால் ஆளப்பட்ட திராவிடரெல்லாம் சூத்திரராங்கால் தற்காலத்து ஆங்கிலேயரால் ஆளப்படும் ஆரியரும் சூத்திரரேயாவரன்றோ? ஆகவே இம்முடிவு பிராமணாதி சண்டாளாந்தமான இந்தியரனைவரையும் சூத்திரராக்கல் ஒருதலையாம். இங்ஙனம் பிராமணர் சூத்திரராதற்கு உடன்படுங்கால் வேளாளரேன் உடன்படார்? இது நிற்க.

இனி அங்ஙனத்தாள் வேளாளர் எக்காலத்தாயினும் ஆரியரால் ஆளப்பட்டு அவர்க்கு அடங்கின குடிகளாய் இருந்தனரோவென்றுங் கூறுமின் [illegible] என்னை? வேளாளர் ஒருகாலத்தும் [illegible] தோல்வியுற்றவரன்மையாயினும் [illegible] ஆரியர் மேற்பட்டு [illegible] நாட்டைக் கைவிட்டு [illegible] ஏற்படுத்திக்கொண்டு [illegible] யும் குடிகளாயும் [illegible] நாட்டை ஆண்டுவந்துள்ளாராகலானென். அம்மட்டோ! ஒருகாலத்தில் இவர் ஆரியரை [illegible] கொடு, [illegible] கின [illegible] வருகின்றார்கள். அதனை,

[illegible]

இவைகளும் [illegible] செய்யுளால் தெளிக.

இனி, நம்தேச பாஷை, ஜாதி, மதங்கட்கு முற்றும் புறத்தரான ஐரோப்பிய பண்டிதரும் நம் ஆங்கில அரசினரும் வேளாளரை எவ் வருணத்தவராகக் கொண்டிருக்கின்றார்களென்பதைச் சிறிது விசாரிப்பாம்.

(வருணசிந்தாமணி 97-ம் பக்கம்.)

விஷ்ணு புராணம்:

H. H. உல்சன் துரையாற் செய்த மொழி பெயர்ப்பு 96-வது பக்கம்.

ஜாதிகளானவை முதலில் தொழின் முறைமைப்படி பிரிக்கப்பட்டனவென்று வாயு புராணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இரேதாயுகத்தில் உண்மையாகவே இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்களில்லை என்று முன்னோர்க்கூறி, இப்போது பிரமாவானவர் பலமும் உக்கிரமுமுள்ளவர்களை மற்றவர்களைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு க்ஷத்திரியர்களாக நியமித்தார், ஏழைகளாயும் தேவதாபக்தியுள்ளவர்களாயுமிருக்கப்பட்டவர்களைப் பிராமணர்களாகவும், கொஞ்ச வலியுடையவர்களையும் உழைப்புடையவர்களையும் பூமியை உழுது பயிர்செய்பவர்களையும் வைசியர்களாகவும், பல [illegible] சூத்திரர்களாகவும் நியமித்திருந்தார். [illegible] தொழிலில் [illegible] இருந்ததைத் [illegible] நியமித்தார் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(வருணசிந்தாமணி [illegible] பக்கம்.)

[illegible] பொருட்சிந்திரம் பக்கம் 273.

இந்தியா தேசத்தின் ஜனங்கள் [illegible] [illegible]

[illegible] சூத்திரராகவும், [illegible] கருதினர்.

(வருணசிந்தாமணி 100-ம் பக்கம்)

பெருமாள் பூமி. டே. என்னுஞ் துரையவர்செய்த மொழிபெயர்ப்பு.

297-வது பிரிவு.

இந்துக்களுள் இலட்சியமான சாதி ஏற்பாட்டை பூர்வத்தில் ஸ்தாபித்த ஆசாரியர்களால் மனிதர்களுள் பிரும்ம வித்வதிகளென்று மதிக்கத்தக்கவர்களும், தர்மசாஸ்திரங்களுக்கு வியாக்கியானங்கள் செய்தவர்களுமாகிய ருக்கண்ணீர் வேதங்களை உண்டாக்கின பிரமனின் வாயினின்று உற்பத்தியானார்களென்பதும், புஜபலத்தினால் ஜீவிக்கிறவர்களும் சாஸ்திரங்களின் வலிமையினால் தம்மவர்களை ஆளுகிறவர்களுமாகிய வீரர்கள் புஜத்தினின்றுண்டானார்களென்பதும், தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நிலங்களை உழுது உணவு உண்டாக்கி இனியரிருக்கும் படி வலிமைக்கொடுக்கிற உழவினர்கள் தொடையினின்றுண்டானார்களென்பதும், முடிவில் மேலவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்பவர்களாகிய அடிமைகள், கம்மியர்கள் முதலானவர்கள் பாதத்தினின்றுண்டானார்களென்பதும் அறிவுறியவேண்டிப் பகுத்தறியும்படியானது மற்றென்னவிருக்கின்றது?

([illegible])

[illegible]

1. வேளாளர் முழுதும் தமிழ் [illegible]

2. சமய [illegible] [illegible]ள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

3. அவர்கள் [illegible]

4. விதவா [illegible] அல்லது பலதார விவாகமாவது செய்வதில்லை;

5. [illegible] அல்லது கிராம [illegible] [illegible] இந்த வகுப்பாராவது [illegible] அவர்கள் [illegible] வேளாளர் [illegible] அவர்கள் [illegible] கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] இருக்கிறார்கள். [illegible] [illegible] இவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible]

செய்ப உடன்பட்டார்கள். பயிர்த்தொழிலையும் பண்ணையாட்களைக்கொண்டுசெய்வார்கள்.

மதுரை ஜில்லாச் சரித்திரம்.

வேளாளர்கள் பரம்பரையாய் சைவ சமயத்தாரே, மாமிசம் புசியாமலும், காசிரியுள்ள மதுபானஞ்செய்யாமலும் அவற்றினின்றும், அதி சாக்கிரதையாக நீங்கியிருக்கிறார்களென்பதில் கீர்த்திபெற்றிருக்கிறார்களென்று கூறுவதேயொழிய அவர்கள் ஒழுக்கத்தையும் மதத்தையும்பற்றி நான் விசேடமாய் கூறவேண்டிய தொன்றுமில்லை. இவர்கள் இறந்த பிரேதத்தைத் தகனஞ்செய்கிறார்கள் பாலிய விவாகஞ்செய்கிறார்கள் அவர்களுள் விதவைகளுக்கு மறுமணஞ்செய்வதில்லை புருஷர்கள் பலதாரங்கள் செய்வதுமில்லை பெண்டுகளின் கற்புநிலையை மிகுந்த சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள் என்பதாகியவாம்.

[illegible]

முடிவுரை.

இந்நூலின்கண் இதுகாறும் விசாரிக்கப்பட்டுள்ள சுருதி, யுக்தி யனுபவபிரமாணங்களால் கங்காகுலத்தவர் என்னும் சைவ வேளாளர்கள் வைசியவருணத்தவரே யென வச்சிரதம்பம்போல் காட்டப்பட்டதொன்றாயினும் ஒரு ஜாதியானது உயர்ந்த நிலைமையினின்றும் தாழ்ந்துபோகாது காத்தற்குந் தாழ்ந்த நிலைமையினின்று உயர்ந்துபோமாறு வளர்த்தற்கும் கல்வி, செல்வம், அறிவு, ஒழுக்கம் என்ற நான்கும் நான்கு முக்கிய கருவிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அதனை "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றையவை" எனவும், "பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லைப் பொருள்" எனவும் "அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா ரென்னுடைய ரேனு மிலர்" எனவும் "ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்" "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்" எனவும் வருஉ [illegible] தெளிவிக்கின்றன. ஆகவே நமது வேளாளர்கள் [illegible] நிலைமையினின்று தாழ்ந்துபோகா திருத்தற்கும், [illegible] யடைதற்கும் [illegible] (ஈகாங்க) செனை போன்ற [illegible]. இதனாலேயே இவரின் முன்னோர் [illegible]. இங்ஙனம் இவர் கல்வியில் [illegible] இவர் [illegible] "கற்றோரே கற்றோர் [illegible]" [illegible] அவர்க்கு [illegible] [illegible] தெரிந்து [illegible] இருந்து [illegible] பெரியோர்க்கும் [illegible] அறிவுடையா ரென்பதை [illegible] [illegible] இவர்க்கே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பூண்டிருந்தமையும் [illegible] என்பதை [illegible] [illegible] சைவ [illegible]

சாரிகளாய் அந்நூல் விதித்த அறுவகை வேள்வியாதியான அந்தொழிலொழுக்கம் பூண்டிருந்தமையுங் காதலாமலகம்போற் காட்டவல்லதாம். இங்ஙனம், இவர்முன்னோர் எல்லாப்படியானும் பெருமை வாய்ந்து [illegible]சாதியாருங் கொண்டாடும் பெருமித வாழ்க்கை உற்றிருந்ததற்கு இவர்க்குரிய வியபாரமாதிய லௌகிக வொழுக்கத்தையும் வேதவோதலாதிய வைதிக வொழுக்கத்தையும் இரண்டு கண்போற் காத்துவந்தமையே காரணமாதலின் இவரும் இவற்றை இறுகப்பற்றி விடாது அநுஷ்டித்து வரக்கடமைப்பட்டவரல்லரோ? அற்றேல் இவர் செய்யவேண்டுவதென்ன? தற்காலத்தில் பூசாரத்தை மிகுதியும் விர்த்து வினையின்றி விளைபொருள்களுட் பெரும்பாலன அந்நியதேசம் போவது காரணமாகவே இவை பூசாரத்தை இழந்துவரும் விளைநிலங்களுக்கு [illegible] இழந்த பூசார வல்லுநர்களை உரங்களின் வழியாக உபயோகித்து நிலவளம்படுத்து வேளாண்மை விருத்திசெய்தற்கு வேண்டும் விவசாயக் கல்வி கற்றலும் அதனால் விளைகின்ற காரணப்பொருள்களை கா[illegible] பொருளாக்குங் கைத்தொழிற் கல்வி கற்றலும் அசாவாது படித்தையப்படுத்தலும், [illegible] [illegible] பொருள்களை [illegible] வேண்டும் வர்த்தகக் கல்வி [illegible] இவற்றின் வருவாய் [illegible] வைதிக நூல் [illegible] இவர் [illegible] இங்ஙனம், பொருள் [illegible] இவருட் [illegible] கொண்டு [illegible] செல்வத்து [illegible] [illegible] இவ்வாறு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதனை

"வைதிகஞ்சைவமென்னவுருத்தனையிரண்டன்பாட்டு
மெய்திடுங்கிழமையாளரின்னுயிரொன்னவோம்பிச்
செய்திடத்தக்கவாளதிருவளர்கருப்பேரெட்
டெய்திதக்கருணுமீசனுரைத்திடப்பட்டுநிற்கும்".

என்னவுந் திருவாவினக்காப்புராணச்செய்யுளாற் றெளிந்திடுக.
அவையாவன:— "புஷ்பருது சங்கமனங் கர்ப்பாதானம் புஞ்சவனஞ் சீமந்தஞ் சாதகன்மம், யேனுமுத்தாபனம் நாமகர்மமன்னப்பிராசனமே பிரவாசம் பிண்டவிருத்தி, காணதுகந் சௌளமுபநயனங் காண்டோபக்கிரமணங்காண்டமோசனஞ்சேர், மாறுசமாவர்த்தனமே விவாகமின்னவகுத்தபதினாறுமெனமதிக்கமன்றே".
என்றிப்படி பதினாறும். அவற்றுள்

(1) இருது சங்கமனம். இது நாயகியினது பிரதம ருதுகாலத்தில் அவள் ஸ்நாடி சுசியான நாள்முதல் பன்னிரு நாளுளே ஓர் சுப தினத்தில் சிவாகம விதிப்படி சமய விசேஷ நிர்வாணதீக்ஷைபெற்ற ஆசாரியனையேனும் [illegible] யனைக்கொண்டு புண்யாஹ வாசகம் [illegible] செய்வித்து பஞ்சப்பிரம மந்திர [illegible] இன்னும் ஆல், அரசு, முருக்கு [illegible] உதுவிகளாக்கும் செய் [illegible] புத்திரனை மயே [illegible] புத் திரனை [illegible] னும் பிறிந்து [illegible] ஓர் சுபமுகூர்த்தத்தில் [illegible] பேறே காரணமாக [illegible] கிரியையாம். [illegible]

[illegible]

"நற்புடைமாதோர்கணவன் காலமறிந்தே புணரிற் சற்புத்திரனுதிப்பன்" என்பதறிக.

இனி, விவாகத்திற்குமுன் ருதுவான பெண்கள் விஷயத்தில் சம்மந்திமுறையுள்ள மற்றொரு பெண்ணை புருடவேடந்தரித்து மாப்பிள்ளையாகப்பாவித்து ஏதோ ஒருவிதமாக இக்கிரியையை செய்துவருகின்றார்களாயினும் அது பயனற்றதேயாதலின் அங்ஙனஞ்செய்தபோதிலும் விவாகமானபின்பும் முதல் மாதவிடாயான நான்கு தினத்துக்குமேல் பதினாறு தினத்துக்குள் இக்கிரியையை மேற்கூறியவாறு செய்தலே பயனுள்ளதாமென கருதிச்செய்தல்வேண்டும்.
இதனை நன்கு கவனிக்குமாறு இவ்வேளாளர்களை வேண்டுகின்றோம்.

(2) கர்ப்பாதானம். இது நாயகி கர்ப்பந்தரித்தமையைக் குறிப்பாலறிந்த நாயகன் அறிந்தவுடன் ஓர் சுபதின சுபமுகூர்த்தத்தில் சைவாசாரியனைக்கொண்டு சிவாகமபத்ததி விதிப்படி முற்செய்யவேண்டுங் கிரியையைச் செய்து முடித்தபின்பு பால், தயிர், நெய், மவை (ஒருவகைத் தானியம்) [illegible] ஹோமஞ்செய்து [illegible] நற்புருட மந்திரத்தால் [illegible] கிரியையாம்.

(3) புஞ்சவனம் [illegible]

என்னும் மந்திரத்தைக்கூறி இருசமூலம் காயத்ரியின் தலைமயிரானவிர்தல் செய்து தர்ப்பையால் யவோஷியால் பேதி என்னும் மந்திரத்தைக்கூறி அளகத்தை மீட்டும் வகிர்தல் செய்தலாகியசமஸ்காரமாம். இதோடு வீணைவாசிப்போன்னுங் கிரியைச்செய்தலும் விதியாம்.

இவ்விரண்டு கிரியைகள் கர்ப்பத்திற்குக் காரணமாகிய தாயை சுத்திசெய்வதாகும், விரும்பியபிள்ளை உற்பத்திசெய்வதும் தாயையுஞ் சிசுவையுங் காப்பதுமான கிரியைகளாம்.

இனிக் கர்ப்பந்தரிப்பதும் அது ஆண் பெண்ணாவதும் அவரவர் பூர்வ கன்மானுசாரம் எனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்ற அதற்குத் தியானபலனே இக்கிரியைகள் தருமாவெனின் "ஊழையுமுப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாதுஞற்றுபவர்" என்றபடி மந்திரக்கிரியாபாவனைகளோடு மின்றி செய்யின் இக்கிரியைகளைக் கிரியைகளைத் தம் அதனதன் பலனைத்தரவல்லனவேயாமென்க.

(5) ஜாதகர்மம். இது [illegible] பொருத்தமாக [illegible] [illegible] கடுகுகளின் [illegible] அவ்வீட்டின் [illegible] செய்பவரை [illegible] பகலாகுது [illegible] செய்து ஆசாரி [illegible] செய்தபின்பு [illegible] [illegible] இவ்விபாகக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(6) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கிரியையாம்.

நாமகர்ணம். இது குழந்தைபிறந்த பன்னிரண்டாநாளில் [illegible]வாறு முற்செய்யவேண்டிய கிரியைகள் செய்தபின்பு குழந் [illegible] மூலமந்திரத்தால் நாமகரணஞ் செய்து, [illegible] சிவ அர்த்தமுள்ளவைத்து ஆண்மகவாயின் மாதேவன் முதலிய சிவநாமங்களும் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு முதலிய ஆசாரியநாமங்களும் மற்றும் சிவனடியார் நாமங்களும் [illegible] அம்பிகை, பவானி, சுராக்ஷிதை, காத்யாயனி, முதலிய சக்தி நாமங்களும் தமது குடும்பத்தின் முன்னோர் நாமமும் பிறந்த குழந்தைக்குப் பெயரிடுங் கிரியையாம். [illegible] முன்னோர்களாக அவர் நாமங்கள்விடும்போது ஆண் இரட்டையாக்காத்தவை [illegible] நாமங்களும் பெண் [illegible] நாமங்களுமிடுதல் விதியாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(11) சௌளம். இது மூன்றாம்வயதில் உத்திராயண காலத்தில் திதி வார நக்ஷத்திர யோக கரணங்களைப் பரீக்ஷித்து முற்கூறிய வாறு விக்நேஸ்வர பூஜை புண்யாகவாசனஞ்செய்து மாதருதயம [illegible]ர்த்தனையை ஸ்தாபனஞ்செய்து ஆகமித்து அக்னிதாரணம் செய்து ப்ரோக்ஷணமுஞ்செய்து முன்போலக்கினியைப்பூஜித்து ருத்ராய ஸ்வாஹாவென்று ஏழு ஆஹுதிசெய்து அக்கினியின் கிழக்கில் சிசுவை வைத்து [illegible] ஹா! ஹா! சப்தத்தால் கோபிப்பித்து அருகு நுனி அக்ஷதை முதலியவற்றுக் கெனித்து செப்பால் தடவி தர்ப்பையால் பிரமான [illegible] முடியில்லெனித்து அஸ்திரத்தால் கத்தியை [illegible] கவசத்தா லவகுண்டனஞ்செய்து அஸ்த்ரத்தால் தொட்டு பிதா அல்லது ஆசாரியர் புத்திரனுக்கு [illegible] சத்யோஜாதமுதலிய பஞ்சம மந்திரங்களால் முதலில் சிரசின் முன்பாக க்ஷௌரஞ்செய்து பிறகு நாவிதனால் க்ஷௌரஞ்செய்விப்பதே இவ்விரு கிரியையாம். பெண் மக்களுக்கு [illegible] கிரியைகளை மந்திரமில்லாமற் செய்கிறது.

இவ்வாறு இக்கிரியை செய்யுமுன் [illegible] பிதா முதலி யோர் [illegible] முன்பு [illegible] [illegible] செய்யும்போது [illegible] சாஸ்திரங் [illegible] மந்திரத்தி [illegible] மந்திரம் [illegible].

(12) உபநயனம். இது பரமவேதத்தை அறிவதற்கு சமீபமா கிய நயனத்தை (ஞானக்கண்ணை) உண்டாக்குதற்பொருட்டு பிராமணர் [illegible] முதல் [illegible] செய்யுங்கிரியையாம். இதன் [illegible] [illegible] கண்டுகொள்க. [illegible] வேளாண்மரபினர் [illegible] [illegible] [illegible] பெரும்பாலும் [illegible] பெரிய [illegible] இடமுமென்பதுந் தொனிக்கின்றன.

(13) காண்டோபக்கிரமணம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்ய வேண்டுங் கிரியைசெய்து முடித்தபின் வேதபாகங்களை அத்தியயன ஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங் கிரியையாம். இதில் தமிழ் வேதத்தை பன் னிரு திருமுறை பழுது ஆரம்பஞ்செய்தல்வேண்டும். வேதம் ஓதல் வேளாளருக்குடைமைத்தின் பண்டுதொட்டுண்டென்பதை இந்நூல் 8-வது பக்கத்தின்றொடர்ச்சியாகப் பலவிடங்களில் நன்கு விளக்கப் பட்டிருப்பதால் ஆண்டு கண்டுகொள்க.

(14) காண்டபோசனம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்ய வேண்டுங் கிரியைசெய்து முடித்தபின் ஒருவன் தன்னை நைஷ்டிகப் பிர மச்சாரியாகவோ, பௌதிகப் பிரமச்சாரியாகவோ விருப்பத்தைத் தீர் மானித்துக்கொண்டு பூஜாவிதியைப்பிரதிக்ஞை பரமசிவத்தை விதிப்படி பூஜித்துக் குருவை நமஸ்கரித்து ஆசிரியம் (கேட்டு) ருக்குவேதமாயி ருக்கும் [illegible] யஜுர்வேதம் [illegible] ஸாமவேதமாகவும், அதர்வ வேதமும் [illegible] சர்வவேதமும் [illegible] [illegible] கிரியையாம்.

(15) சமாவர்த்தனம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்யவேண் டுங்கிரியை செய்துமுடித்தபின் விவாஹ காலத்திற்கு முன்பு [illegible] [illegible] [illegible] பிரமச்சரிய விரதத்தை விட்டுவிடுங் கிரியையாம்.

(16) விவாஹம். இது ஒர் புருஷனுக்கு அவன் சாதி ஆசா ரங்களுக்கு பொருத்தமான [illegible] [illegible] பெண் [illegible] [illegible] 1 பிரமம் 2 பிராசாபத்தியம் 3 [illegible] 4 [illegible] 5 [illegible] 6 [illegible] 7 இராக்கதம் 8 பைசாசம் என்னும் எண்வகை மணங்களுள் [illegible] [illegible] செய்யப்படுகின்றது.

இங்ஙனே மேற்கூறிய 15 கிரியைகளோடு இவ்விவாக சம்பந்தமான இரக்ஷாபந்தனாதி கிரியைகளுஞ்செய்து முடித்ததற்பின் ஓர் சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகளைப் பெற்றோனேனும் பிதாவுடன்பிறந்தோரிலொருவர் இருவர் கோத்திர நாமங்களையுஞ் சொல்லி மணமகன் கையில் மணமகள் கையை வைத்து சொர்ணத்துடன் நீர் வார்த்துக்கொடுத்தபின் மணமகன் விக்னேஸ்வரர், சிவலிங்கம், தாமரைமலர் வெற்றிலை என்னும் வடிவங்களில் ஓர் வடிவமைத்துச்செய்த திருமங்கிலியத்தை சம்பாத ஹோமஞ்செய்து ஓம் உமா மஹேஸ்வராய என்னும் மந்திரத்தால் மணமகள் கழுத்தில் தரித்து அதன் முடிமேல் அம்மந்திரத்தாலேயே விபூதி தரித்து பிறகு பத்தினியின் நெற்றியிலும் அவ்வாறே விபூதி தரித்து தன்னைச்சிவமாகவும் பத்தினியை சக்தி ரூபமாகவும் தியானித்து மூலத்தால் பிரணவாதி ஸ்வாகாந்தம் ஆஹுதிசெய்து பஞ்சவர்க்கம் புசிக்கச்செய்து [illegible] மந்திரத்தாற்கொடுத்து [illegible] இருதய [illegible] பாணத்தில் ப்ராணாக்கினி [illegible]

[illegible]

சரோடொருவர் பேசாமலும் ஒருவரையொருவர் தொடாமலும் சயனஞ்செய்திருக்க. இவ்வாறு இரக்ஷாபந்தனம் (காப்பு) நீக்குமளவாயிருந்து பின்பு மேல் விதித்தபடி இருது சங்கமனக் கிரியைச்செய்து அக்கினி [illegible] நாயகியோடு நாயகன் கூடுக.

இவற்றுள் இவ்விவாகமுதலிய கிரியைகளன்றி மற்றுங் கிரியைகளெல்லாம் எவ்வளவு சுருக்கிய நிலையில் வேண்டுமானாலும் செய்து முடித்துவிடலாம். இங்ஙனம் சுருக்கி செய்தற்கு இடந்தரும் சாஸ்திரங்களுமுண்டு சைவாசாரியர்களுமுண்டு [illegible] செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பக்காரணமாக சில செல்வர்கள் செலவை அதிகரிக்கச்செய்ய [illegible] இக் கிரியைகளைச்செய்யாமலே விட்டுவிடுகிறார்கள். அப்படிவிடுவதனால் கிரியையிலே [illegible] இறந்து விடுவதன்றி [illegible] இழந்துவிட நேர்கிறது. ஆதலால் செல்வர்களே [illegible] செலவை சுருக்கிச்செய்து [illegible] மற்றவையும் கிரியைகளை [illegible]

[illegible]

இனி இவரை இவ்வாறுய வைதீக லௌகீக ஒழுக்கங்களினும் இவற்றிற்கு வேண்டும் கல்வியாதிய யாவற்றினும் மேம்பாடுடையராய்ச் செய்தற்குச் "சாதனமன்றி ஒன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை" யென்றபடி ஓர் சாதனம் வேண்டப்படுமன்றோ? அச்சாதனமாவது இத்தமிழ் நாடு முழுமைக்கும் பொதுவாகச் சைவவேளாளபரிபாலன மகாசபை என ஓர் தாய்ச்சபையும் அதற்கு ஆங்காங்கு வேண்டும் கிளைச்சபையும் ஸ்தாபித்தலும், அத்தாய்ச்சபையில் எல்லாருக்கும் பொருந்துவதான பொது விதி விலக்குகளும் கிளைச்சபையில் அவரவர் தேச கால வர்த்தமானங்களுக்கு இயைவதான சிறப்பு விதி விலக்குகளும் ஏற்படுத்துதலுமேயென என் சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டில் தோற்றுகின்றது.

இவ்வாறு செய்யின் இவற்றுள் இச்சாதியாருக்கு எல்லாச் சீர்மையும் விளையுமென்பது எமது கொள்கை.

இனி, எதிர்காலத்தில் [illegible] இத்தன்மையாய்த்த [illegible] அதன் [illegible] தக்கட்டு யுத்தமா [illegible] [illegible] வேண்டும் [illegible] ஒவ்வொரு சைவ வேளாளரும் தமது முக்கிய [illegible] கருத வேண்டுமென்பது எமது பிரார்த்தனை [illegible] இருகுலவையு [illegible]

வேளாண்மரபுண்மை விளக்கம்

முற்றிற்று.